

BERXWEDAN

HER TİŞ Jİ BO ENİYA RİZGARIYA NETEWA KURDISTAN

Sayı 37 / Ağustos 1987 / 2.50 DM

İdil-Cehennem Deresi, Gercüş-Meval Dağları ve Şemdinli-Balkaya Dağları ARGK Gerillalarının Elinde

SÖMÜRGEÇİLER BİRÇOK ALANA GİREMİYOR

BOTAN: Balkaya Dağları denetim altına alındı. Uludere basıldı. Şemdinli, Uludere, Çukurca, Eruh, Şırnak ve Pervari'de onlarca yurtsever ARGK saflarına katıldı. Şemdinli, Şırnak, Eruh, Uludere ve Pervari'-de milis-çete, özel tim ve askerlerden ölü sayısı 50'yi aştı.

DERSİM: Dersim, Hozat ve Karakoçan'a saldırı düzenlendi. Birçok mıntıka şantiye basıldı. Ağır maddi kayıp verdirildi. Zarar, 1 milyar lirayı aştı. Eylemlerde 3 hain ve 10 asker öldürüldü.

MARDİN: Cehennem Deresi ve Meval Dağlarına sömürgeci ordu birlikleri giremedi. 50'yi aşkın çete, 10'nun üzerinde ise, asker ve özel tim görevlisi öldürüldü. Şantiyelerde yakılan makinelerin zararı 10 milyarı buldu. ARGK saflarına 100'ü aşkın yeni savaşçı katıldı.

KARS: Köy toplantıları yaygın olarak sürdürülüyor. ARGK saflarına katılımlar arttı. Susuz ilçesi basıldı. Yollara kurulan barikatlarda geniş propaganda yapıldı.

BİNGÖL: Karakol baskınları devam ediyor. İşbirlikçi hainler panik içinde, 150'yi aşkın hain bölgeyi terketti. Bir o kadar ARGK gerillalarına teslim oldu.

Alman Devletinin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine Yönelik Saldırı ve Provokasyonları, Kürdistan Yurtseverlerinin Sert Protesto Eylemleri İle Kinandi

• Bonn: ERNK - Avrupa Temsilciliği basın toplantıları yaptı.
• Köln, Bašel, Hannover'de binlerce Kürdistanlı yurtsever, yürüyüş ve mitinglerle, baskılara karşı kارşılıklarını sergilediler.
• Avrupa'nın birçok şehrinde yaygın işgal, yürüyüş, aşıklı grevi, gösteri, toplantı ve protesto eylemleri gerçekleştirildi.
• 12 Ağustos'ta Londra'da bir basın toplantısı ile başlayan aşıklı grevi devam ediyor.

27 Temmuz'da Köln'de Kürdistan yurtseverlerinin yasal dernek, yaymevi ve dernek yöneticilerinin evlerine karşı

geliştirilen saldırılar, daha sonra Almanya'nın Hamburg, Bonn, Duisburg, Bochum, Cel-le, Stuttgart vb. şehir merkezlerinde 39 dernek ve yöneticilerinin evlerine karşı düzenlenen saldırılarla devam etti.
Bu baskınlar sırasında Alman polisi, önüne gelene hakeret etti; dernek ve ev eşyalarını kirip dağıttı. Ve Kürdistan yurtseverlerinin, Kürdistan Komiteleri vasıtasiyla faşist-sömürgeci zindanlardaki şehit, tutuklular ve aileleriyle dayanışma amacıyla topladıkları 700.000 mark ve 152 parça altın da gaspetti.

Alman devleti, her ne kadar, "yasal dernekler sızmış bir grup şehir gerillası"
Devamı 6. sayfada

Süresiz Açılkı Grevi
Eylemleri
Yaygınlaştı

CEZAEVLERİNDEN DİRENİŞ

Diyarbakır, cezaevinde Mehmet KALCAN adlı PKK'lı devrimciin işkencede katledilmesi üzerine Haziran baslarında başlayan aşıklı grevi direnişleri, Kürdistan ve Türkiye'deki bütün cezaevlerini kapsadı. Sağmalcılar cezaevinde 7 devrimciin ölüm orucu biçiminde sürdürdüğü direniş, Antep, Çanakkale, Bartın, Erzincan, Sağmalcılar, Mersin, Malatya, Bur-سا ve Eskisehir cezaevlerinde ise aşıklı grevleri biçiminde gelişti.

Devamı 5. sayfada

Kurtuluş Ordumuz ARGK ile Dayanışma Geceleri Görkemli Bir Şekilde Kutlandı

Dünyanın her tarafına dağıtılmış Kürdistan yurtsever kitlelerinin, bağımsız ve özgür geleceklerinin güven-

4. YILINDA ZAFERE YÜRÜYEN KÜRDİSTAN HALKINA 15 AĞUSTOS ATILIMI KUTLU OLSUN

Halkımızın tarihinde, karanlıklar parçalayan, bir şafak vakti gibi doğan 15 Ağustos Atılımının 4. yılina büyük zaferlerle giriyoruz. 15 Ağustos Atılımı, ulusal kurtuluş savaşımızın görkemli bir dönüm noktası. Halkımızın savaşmaya cesaret ettiği ve bunun kararlığını gösterdiği tarihi bir andır, 15 Ağustos Atılımı, faşist Türk sömürgeciligi için büyük bir korku ve căkışım; halkımız içinse yeniden doğuşun ve büyük bir cesaretin adıdır.

3 yıldır dağlarımıza direniş kesintisiz bir şekilde devam etmekte. HRK'nın kuruluşunun temeli olan 15 Ağustos Atılımı bugün 4. yılında, halk kurtuluş ordusu-ARGK'nın doğusuna ve gelişmesine tanık olmaktadır.

15 Ağustos Atılımının 4. yılı çöken ve Kürdistan üzerindeki politik-askeri egemenliği çıkmaza giren, sömürgeci devletin bu durumunu açığa çıkardı. Artık yaşama miyadını çektan doldurmuş olan bu güçe karşı Kürdistan halkı ertilmez silahları PKK, ERNK ve ARGK ile daha büyük darbeler vurmaktı.

Son birkaç aydır yaşanan gelişmeler, 15 Ağustos'da halkımız lehine işleyen tarihin akışını, daha da ileri götürdü. ARGK'nın genel birlikleri karşısında, Türk ordusunun binlerce sayılı askeri gücü, milis-çete ve kontra birlikleri büyük bir hezime uğradı. Faşist Türk sömürgeciyle yenilgilerini açıktan itiraf etmeye başladılar.

Sömürgeci Türk ordu birlikleri bugün savaşımızın en şiddetli yaşıyor. Yeni Med Hareketi'nin kalbi olan Botan'da, birçok mıntıka girmeye cesareti bile gösteremiyor. ARGK gerillaları ile saatlerce ve bazen günlerce süren çarpışmalarda, ağır kayıplar vererek geri çekilmek zorunda kalıyorlar.

15 Ağustos Atılımının 4. yıldönümünde, halkımız bu gelişmelerle karşılaşıyor. 3 yılda halkımızın ulusal kurtuluş savaşının geldiği aşama, yeni bir yıldönümünde BIR PARÇA ÖZGÜR VATAN TOPRAĞINI KUCAKLAMA umutlarımızı daha da kuvvetlendirmekte. 15 Ağustos'ta gürleyen sesimiz, sadece dağlarda yankılanmamakta şehirlerde de birleşerek güçlü bir yankı yaratmaktadır.

Haklı olarak gürurlandığımız ve geleceğe dair umutlarımızı güçlendirdi 15 Ağustos Atılımının 4. yılında, zafere yürüyen adımların gerçek yaratıcıları, şehitlerimiz ve kahraman savaşçılarımızın halkımıza armagan ettiği bu değerli gün TÜM HALKIMIZA KUTLU OLSUN!

— Yaşasın 15 Ağustos Devrimci-Direniş Ruhu!

— Yaşasın 15 Ağustos Atılımı!

cesi olan ARGK'ye katılım ve destekleri yoğun bir şekilde devam etmektedir. Bu amaçla düzenlenen kampan-

ya ve gecelere yurtsever kitleler ERNK'nın çağrımasını uyararak, büyük bir katılımı ve desteği gerçekleştirmeaktedirler.

ARGK'nın eylemleri ve gelişmesi, Türk faşist sömürgeciligi ile işbirlikçilerinin

Devamı 5. sayfada

ULUSAL KONGREYE DOĞRU

KÜRDİSTAN ULUSAL KURTULUŞ HAREKETİ VE

KÜRDİSTAN İŞÇİ SINIFI

"ERNK örgütlenmesini her alanda kurup geliştirmek, ertelememek ve mutlaka başarılmasi gereken bir görevdir."

YAZISI ORTA SAYFADA

İdil-Cehennem Deresi, Gercüş-Meval Dağları ve Şemdinli-Balkaya Dağları ARGK Gerillalarının Elinde

SÖMÜRGEÇİLER BİRÇOK ALANA GİREMİYOR

1 AYLIK SAVAŞIN SONUCU, DÜŞMAN HER CEPHEDE KAYIP VERDİ

BİR PARÇA ÖZGÜR VATAN TOPRAĞI KURTARMAK şiarı ile başlatılan, 1987 Yaz Atılımı, bütün cephelerde süren savaşlarla gerçekleşiyor; kurtarılacak bir parça özgür vatan toprağının uzak olmadığı, daha açık bir şekilde ortaya çıkıyor.

Bahar ve özellikle de yaz aylarında gerçekleşen yoğun atılımlar, bu sloganın gerçeğe uygun olduğunu ortaya çıkardı. Birçok güvenin yaşam hakkı bile tanımadığı ulusal kurtuluş savaşıımızın böylesi bir aşamaya ulaşması, halkımızın tarihinde büyük harflerle yazılacak ve küçümsememesi gereken bir gelişmedir. Faşist Türk sömürgecileri, halkımızın bu tarihsel atılımını bogmacı için, 10 binin üzerinde özel timi, 25 bin "köy korucusunu" ve 200 bin kişilik ordusunu Botan ve Mardin alanına yığıdı. Tüm amacı, halkımızın tarihi Med hareketine sahne olmuş bu topaklılardan, yeni bir Med hareketini bütün Kürtistan'a yapmasını engellemektir. Fakat son 5 ay içerisinde yaşanan gelişmeler, yeni Med hareketinin giderek daha da kökleşmesini birlikte getirdi. Böylece sömürgecilerin oyunları boş çakartırıken, Botan ve Mardin alanları savaşın birinci derece yoğunluğu bölgeler haline getirildi. Şimdi, bu bölgelerde birçok mintikaya sömürgeciler gündüzleri bile girmeye cesaret edemiyorlar.

Bütün bu gelişmeler, haklı olarak, "Her şey Kurdistan'ın kurtuluşu ve bir parça özgür vatan toprağı için" sloganının etrafında daha fazla kentlenmeye götürmektedir. Savaş tecrübesi giderek artan ARGK birlikleri, sömürgeci ordu birlikleri ile günlerce süreli çatışmalar içerisinde girebilmektedir. İşte bütün bunlar, savaşın yoğunluğu Botan bölgesinde, bizi bir parça vatan toprağı özgürleştirmeye daha da yakınılmaktadır.

Ülkemizin bir kari toprağı özgürleştirmemiz ve burada kesisen denetimimizi sağlamamız biraz daha uzun sürebilir. Ama bugün, ufak da olsa, yaşanan birçok başarı, adeta umutlarımızı kamilamakta, özgürlük günlerinin yakın olduğunu müjdelemektedir.

Artık Kurdistan halkı da çağın özgür aileler safina girme günlerinin yakını ile savaşa daha fazla katılmaktadır. Son günlerde yaşanan gelişmeler, bunun açık bir örneğidir. Yüzlerce yurtseverin yanısına; çok sayıda genel kız ve erkek, ARGK askerlerini katılmak için başvurdu. ARGK birlikleri, düşmanın girdikleri bütün çatışmaları kazandılar. Hemen her alanda birçok "köy korucusu" ya öldürülerek, ya teslim olmakta ya da alan terkmetke. Birçoğu ise, devletin kendilerini koruyamadığını belirterek, silahlardan geri vermektedir. Sabotaj eylemlerinde maddi zarar, artık hesaplanamamaktadır.

İste bütün bunlar, bizim yeni dönem direniş hedefimize ulaşmamızın yakın olduğunu göstermektedir.

Şemdinli, Gercüş ve İdil'de bazı mintikalar gerillaların kontrolünde

Sömürgeci faşist Türk devletinin ordu birlikleri ile meydana gelen çatışmaların yanı sıra, düşmanın bazı alanlara, özellikle de sarp, kayalık ve ormanlık dağlara giremediği görülmektedir. Operasyon amacı ile bile giremedikleri bazı alanları tamamen ARGK gerillalarının kontrolüne bırakmış durumdadır.

Son günler içerisinde, faşist Türk birlikleri ile ARGK gerillaları arasında birçok alanda çatışmalar meydana geldi. Bu çatışmalarda ağır kayıplar alan sömürgeci ordu birlikleri, gecelerin yanı sıra, gündüzleri bile birçok bölgeye girememeye başlıdır. Bütün bu gelişmeler ise, sömürgeci birliklerin ağır bir çöküşü yaşadığını göstermektedir. Dağda önceleri sadece geceleri giremedikleri birçok alana, bugün gündüz bile yaklaşmayı cesaret edemiyorlar.

Nitekim sömürgeci yetkililer, bu durumu kendileri de kabul etmeye başlıdır. Sömürgeci basına da konu olan bu gelişmelerin gerçek yönü ise, Türk birliklerinin ordusu ve kontralariyla dağlık alanlara giremedikleridir. Operasyonlarını, kendileri için daha az tehlikeli buldukları alanlarda sürdürdüşman birlikleri, gerillaların büyük bir güçle barındırmalarını bildiği ürünlerine karşı herhangi bir operasyona girmeyi bir yana bırakıp, alana bile yaklaşamıyorlar.

Şemdinli'nin, Güney Kurdistan ile sınır olan ve Balkaya Dağları ile çevrelenmiş bulunan mintikasında, sayıları 100'ü bulan bir ARGK birliği üs kurdu. ARGK birliğinin bu alanda üstlendiğini farkeden sömürgeciler, çevrede var olan birliklerini de geri çekmeye başlıdır. Şu anda Balkaya Dağlarının kontrolünü elinde bulunduran ARGK birlikleri alanda devrimci çalışmalarını yoğunlaştırarak, geliştirmektedir.

Bu gelişmelerin duyulmasından üzerine, Olağanüstü Hal Bölge Valisi Hayri Kozaklıoğlu ile röportaj yapan gazetecilerin aldığı cevap çok ilginçtir. ARGK gerilla birliğinin bu alanda üstlendiği dair istihbarat aldığı açıklayan Bölge Valisi, henüz hiçbir sey yapmadıklarını belirtti. Gazetecilerin "Neden burda ezilmiyorlar?" sorusuna ise, Bölge Valisi, daha ilginç bir cevap verdi. Yaptığı açıklamada yaşadığı korku ve panığı dile getiren, adıスーパー ama kendisi aciz bir yaratık olan Kozaklıoğlu sunuları söyledi: "Balkaya Dağları çok sarp, kayalık ve ormanlıktır. Bu dağların bir ucu Irak sınırları içinde. Buraya bir ordu bile gonderemez kaybolur." Biz bu sözlerde daha fazla bir yorum eklemek istemiyorum. Ama, açık bir gercek var ki, halkın bütün vatan toprağını karış karış özgürlüğe kavuşturmak istiyoruz. Bunun için, sarp, kayalık ve ormanlık alanlarda sürdürülebilir mücadeleyi sürdürdük. Bu mücadelede, değil bir orduya, birçok orduyu yerle bir edecektir. Bugün Balkaya Dağlarına giremeyen sömürgeciler, yarın daha birçok

alandan çıkmak zorunda kalacaklardır.

Şemdinli'de meydana gelen bu gelişmelerin yanı sıra, İdil - Cehennem Deresi ve Gercüş-Meval Dağları'nda da sömürgeci ordu güçleri gitmemektedir

İdil - Cehennem Deresinde, bir ARGK gerilla mürettezisi ile düşman güçleri arasında gürce süren bir çatışma meydana geldi. Savunma ve barınma için elverişli olan Cehennem Dere'sine giremeyen sömürgeciler, ARGK birliğinin direnişini kıramayınca, bu mintikayı top ve roketatar ateşine tuttu. Bununla da yetinmeyen sömürgeciler, bu kez helikopterlede bombardamasını sürdürdü. Ancak, bütün çırpmalarına rağmen alana girmeyi başaramadı.

Meval Dağlarında meydana gelen ayrı bir çatışma ise, düşman birliği geri püsürdü.

Meval Dağlarının eteklerinde operasyon yürüten bir düşman birliği ile ARGK gerillaları arasında çatışma çıktı. Öğleye doğru başlayan çatışma, akşamda kadar devam etti. Karanlığın çokmesi üzerine büyük bir korkuya kapılan ve alanı hemen terkeden düşman birliği, ertesi gün, gündüz bile alana yaklaşma cesaretini gösteremedi.

Bunların dışında meydana gelen birçok çatışmada da düşman birlikleri ağır kayıplar verdiği gibi, birçok alanda ARGK birliklerinin üzerine gelme cesaretini de artık kendilerinde bulamamaktalar.

SEHİR İŞGALLERİ YAYGINLAŞTI

Dersim, Karakoçan, Uludere, Susuz ve Hozat basıldı

Kırsal alandan şehirlere doğru gelen halk savaşımız, önemli bir taktik aşamaya daha ulaştı. Dağlık alanlarda sömürgeci ordu birlikleri kontrolleri ve milis çeteleri yoğun bir savaş içerisinde olan ARGK gerillaları, faşist sömürgecileri güçlü oldukları şehir merkezlerinde de yuruyağa başladı.

Büllindiği gibi, simdiye kadar savaş, daha çok pusuya baskın biçiminde dağlık alanlar ve bu alanlara yakın köylerde sürüyor. 1987 yılı yaz atılımı ile birlikte, önemli bir güç erisen ARGK, şehir merkezlerinde de sömürgeci birliklere karşı saldırları düzenledi. Şehir merkezleri yabancı egenmenin en güçlü olduğu alanlardır. Zaten, yabancı egenmen ilk başta şehirlerde ve ovalık alanlarda gelişir. Ayrıca şehirler, sömürgecilerin idari (yönetim), siyasi, ekonomik ve askeri merkezleridir. Bir başka deyişle sömürgecilerin esas gücü burularda toplanmıştır. Bu nedenle, şehirlerde sömürgecilerle

Özgürlük ARGK gerillalarının namlularında şimdi daha yakın

da azalacağı açıklıdır. Daha simdiden vurulan kısmı darbelere karşıda Türk ordusu uzun yıllar kendisini yaşatabilir; ama zafere ulaşması düşünülemez.

Biz ülkemde bağımsızlığı ve özgürlüğe kavuşturarak, bu savaşa sonuclampmak istiyoruz. Bunun için, savaşımıza her gün adım adım yaygınlaştırmak ve sömürgecileri kendilerini en güçlü hissétikleri noktadan vurmak zorundayız. Bu aynı zamanda savaşın bir yasasıdır. Savaş kazanmak istedigimizde göre, bu yasayı uygulamamız ve hem de en yetkin bir şekilde uygulamamız gereklidir.

Kırsal alanda şiddetli çarşışmalarla devam eden ulusal kurtuluş savaşımız, sömürgeci birlikleri birçok noktada hareketsiz bir durumda bırakmaktadır. Şehir merkezlerinde de birliklerin esas gücü burularda toplanmıştır. Bir başka deyişle sömürgecilerin esas gücü burularda toplanmıştır. Bu nedenle, şehirlerde sömürgecilerle

çok siyaset amaçlı olarak geliştirilen bu eylemler, kitlelerin yoğun bir şekilde ulusal kurtuluş mücadeleinden etkilenmesine yol açtı. Baskınlar esnasında faşist Türk birliklerinin yaşadığı büyük korku ve panik, bu etkili daha da artıran bir öğe oldu. Bütün gece boyunca yerinden kırkırmaya bile cesaret etmeyen Türk ordu birliklerinin, bu savaşa kaybedeceğini daha şimd

diden çok açık bir şekilde görmüştür. Daha savaşa girmeden ruhunun korkudan başka bir şeyi duymadığı çok iyi bilinen mehmetçiğin, bu savaşa çoktan kaybettığı aksıktır.

ARGK gerillaları, şehirlere yönelik olarak gelişirdikleri baskınlarda similitik dahi çok siyaset gösteri vb. çeşitli eylemleri yürütmektedir. Tabii, bu her zaman böyle devam edecekliği anlamına gelmemektedir. Savaşa daha da büyüterek, hedeflerinin üzerine daha da acımasız bir şekilde yürüyecek olan ARGK birlikleri, bu tür işgalleri daha uzun süreli kılacaktır. Bu durumda, faşist Türk ordu birliklerinin kırsal alanda olduğu gibi, burularda bir çok cepheyi terkederek Ankara'ya doğru kâğıçlarını sürdürmesi görülecektir.

Savaşın şehir merkezlerine de taşırılması anlayışına gelen son Dersim, Karakoçan, Uludere, Susuz ve Hozat baskınları, gerilla savaşının yeni bir taktik aşamaya doğru ilerlediğinin de açık bir kanıtı olmaktadır. Faşist sömürgeciler halkımızın savaşını engel-

leme ve bu savaşı dar bir alana sıkıştırıp boğmak istiyorlar. Bu oyunu boş çikaran ve savaşın diğer bir önemli cephesi olan şehirlere de baskınlar düzenlemeye başlayan gerillalar, düşmanın bütün heveslerini kursaşında bırakmaktadır. Şehir merkezlerine yönelik olarak geliştirilen baskınlar, faşist sömürgecilerin büyük bir askeri güç bulundurdukları alanlarda gerçekleştirilmesi, ARGK gerillalarının gücünü de göstermektedir. Yine yapılan bütün baskınlarda gerillaların kayıp vermemesi ve sömürgeci ordu birliklerine ölü ve yaralı verdikten geri çekilmeleri de önemli bir sonuctur.

Savaşın birçok şehir merkezine bu şekilde sıçraması, öncü Küçülmenseyecik bir gelişmedir. Savaşın her cephesinde faşist sömürgecilerin uluslararası kurtuluş birlüklerimizle karşı karşıya gelmesi güçlerini parçalamakta ve onları zayıf düşürmektedir. Bu durumda faşist sömürgeciler, her alanda özellikle de önemli siyasi, ekonomik ve askeri merkezlerinde, daha yoğun bir güç bulundurmak zorundalar. Böylece, kırsal alanda birçok mıntıka güvenlerini bulundurma durumundan ise vazgeçeceklerdir. Zaten şimdiden bazı stratejik merkezler dışında dağılılan güçlerini bırakılmış bulundurmaktır, operasyona bile göndermemektedir.

Bütün burlardan da ortaya çıktıktı gibi, savaşın insiyatifi artık ARGK gerillalarının elinde bulunmaktadır. Sömürgeciler ise, savaşta insiyatifi kaybetmiş bir güç olarak yaşamını biraz daha uzatmak için çırpmaktadır. Ancak, bu çırpmışı, onu girdiği bat暫an kurtarmaya yetmeyecektir.

Dersim Şehir Merkezine İki Kez Saldırıldı

Temmuz ayının ortalarında Dersim şehir merkezine yönelik olarak ilk saldırısı eylemi gerçekleştirildi. Siyasetçi gösteri amaçlı ve esas olarak şehir merkezinde bulunan tugayi hedefleyen eylemde, sömürgeciler büyük bir korku ve panığı yaşadılar.

Şehir merkezinin hemen yanında bulunan tepelerden tugay yayımı atesi altında tutuldu. Ateş amada karşılık veremeyen sömürgeci birlükler, havaya ateş açarak büyük bir panik içerisinde girdiler. Gerillaların 15 dakika kadar süren ateşi karşısında başta tugaya bulunan birlilikler olmak üzere, şehirde bulunan özel tim ve polis kuvvetleri de adeta saklanacak delik aradılar. Ancak, gerillaların ateşi üzerinden çok uzun bir zaman geçiktikten sonra sömürgeci birlükler hareket edebildiler.

Aldığımız diğer bir habere göre de; baskın amada oluşan panikten dolayı yer yer sömürgeci birlüklerin birbirleriley çatıştıgı bildirilmektedir. Olayın gelişimi şöyle: Gerillaların baskını karşısında büyük bir panike kapılan birlükler, gün açılan kadar rastgele, o da havaya ve gördükleri her

karaltıya karşı ateşlerini sürdürdükleri bir anda, söz konusu çatışmalar meydana geldi. Şehrin dış mahallelerinde puşuda bulunan iki ayrı özel tim birliği baskından duyduları panikle şehir merkezine doğru kaçarken birbirleriley karıştılar. Gölgerlerinden bile korkar bir durumda olan düşman birliği karantika birbirlerini tanımadıkları gibi, parolayıda unuttular. Bunun üzerine, ARGK gerillalarının saldırısı ile karşılaşlıklarını sanan iki birlik, karşılıkla ateş etti. Çatışmanın uzun bir süre devam ettiği ve daha sonra her iki birliğin de olay yerinden kaçması ile son bulunduğu bildirilmektedir. Olayda ölü ve yaralıların olduğu halk tarafından söylenmekte; ancak kesin sayı öğrenilemedi.

İkinci saldırısı ise, bu eylemden 3 hafta sonra meydana geldi. Bu baskın amada da sömürgeciler aynı korku ve panigi yaşadıları görüldü. Sabahlara kadar rastgele ateş eden düşman birliği binlerce mermiyi boş yakarken, birçok evin de hasar görmesine yol açtılar.

Hozat'ta Cezaevi Boşaltıldı, 10 Asker Öldürüldü

7 Ağustos akşamı Hozat şehir merkezine baskın düzenleyen ARGK gerilla takımı, 2 saatlik bir süre denetimi ebine aitken, aynı zamanda 10 düşman askerini de ölümlle cezalandırdı.

Gece şehir merkezine 2 koldan giren ARGK gerilla takımı, jandarma, polis karakolu ve cezaevini hedefledi. Gerillalar ile düşman birliği arasında çıkan çatışmada, 10 asker öldürülü, 15'i ise yaralandı. Eylemde cezaevine de baskın düzenleyen gerillalar, buradaki nöbetçileri etkisiz hale getirip kapıları açtılar. Eylemi planladıkları gibi gerçekleştiren ARGK birliği, daha sonra alandan ayrıldı.

Gece herhangi bir harekette bulunamayan düşman, gündüz çevrede operasyonlara girişiye de herhangi bir sonuc elde edemedi.

Karakoçan'da 3 Saat Denetim Kuruldu

Karakoçan'a düzenlenen baskında polis karakolu, polis lojmanları ve belediye binası hedeflendi. 26 Temmuz geceşi Karakoçan'a giren gerillalar 3 saatlik bir süre şehirde denetim sağladılar. Polis karakolu, polis lojmanları ve belediye binasının yayımı atesi altında tutulduğu eylemde sömürgeci birlükler gerillalara karşılık vermediler. Ayrıca şehir merkezinde bıldırılar dağıtıldı.

Eylem amada adeta neye uğradığını şaşran sömürgeci kolluk kuvvetlerinin saklandıkları ve aşağı çıkmadıkları görüldü. Belediye başkanının evine bomba atıldı, ancak havanın evde bulunmaması şimdilik kurtulmasına yol açtı. Bunu yansıra, başka bir haine ait olan evi de bombalayan

ARGK gerillaları daha sonra şehirden kademeli olarak geri çekilmişlerdir. Gerek baskın ve gerek çekilme anında herhangi bir müsademe ile karşılaşmayan gerillalar, dagık alanlara çekildiler.

Susuz Adliye Binası Ateşe Verildi

Susuz ilçesine baskın düzenleyen ARGK gerillaları, şehrin çeşitli mahallelerini 3 saatte yakın bir süre kontolinde bulundurdular.

Kars'ın Susuz İlçesine gece saat 21.00 sıralarında giren ARGK gerillaları, çeşitli göstergeleri ve eylemleri gerçekleştirerek sonra geri çekildiler. Olayın gelişimi söyleşir: Şehrin çeşitli mahallelerinin kontrolünün elinde bulunduran gerillaların bir grup adliye binasını hedefledi. Binayı ateş eten gerilla grubu, ayrıca bu alanda bıldırdı dağıtı ve afiş astı.

Sömürgeci birliklerin kisa bir çatışmadan sonra adeta yerlerinde saklanmaları neticesinde gerillalar hedeflerini gerçekleştirdikten ve binayı ateş verdiktan sonra şehri ayrıldılar.

Uludere Baskını Kitle Gösterisine Dönüştü

Adliye binası, işbirlikçi bir haine ait ev ile birçok işyerinin hedeflendiği Uludere baskını, 24 Temmuz'u 25 iné bağlayan gece gerçekleşti.

Gece saat 22.00 sıralarında ilçeye baskın düzenleyen gerillalar, birkaç koldan girdikleri şehrin stratejik noktalarını ele geçirdiler. Bu arada sömürgeci birlüklerde de aralarında çatışan meydana geldi. Çatışma sırasında sömürgeci birlükleri püskürterek geri çekilmek zorunda bırakılan bir grup gerilla, adliye binasını bombardalarak ateş verdi.

Binada nöbet tutan polis ve jandarmaların karşı koymadan kaçışıkları görüldü.

Diğer bir grup gerilla ise, işbirlikçi olan ve kompradorluk yapan bir hainin evine baskın düzenledi. Haini evde bulamayan gerillalar, daha sonra ailesine yönelik bir konușma yaptı ve evi benzin dökerek yaktılar.

Diğer bir grup ise, şehirde afiş astı ve bıldırdı dağıtı. Ayrıca kalabalık bir kitle ile şehrin merkezinde gösteri düzenlendi. Kitlelerin yaklaşık 500 metre kadar yüzüştü. Gece gösteride, ulusal kurtuluş mücadelemiz ilgili sloganlar atıldı.

Sömürgeciler, çikan çatışmalarda kayıplarını 1 asker yaralandı biçiminde açıkladılar. Fakat halktan alınan bilgilere göre ölü ve yaralı sayısı daha fazla olduğu söylemektedir. Gece yerinden kırılganlık turulmasına yol açtı.

Eylem amada adeta neye uğradığını şaşran sömürgeci kolluk kuvvetlerinin saklandıkları ve aşağı çıkmadıkları görüldü. Fakat operasyona çıkışma cesaretini yine kendisi görmeden. Adliye binası, birkaç işeri ve evin yakılması sonucu, meydana gelen maddi hasarın 100 milyonlara liraya bulduğu söylemektedir.

Köy korucuları son nefeslerini veriyor

YA TESLİM YA DA ÖLÜM...

BAŞKA SEÇENEK YOK

Pınarcık, Yuvalı, Peçenek, Güzeltepe, Pülümür, Hanı, Şırnak, Eruh vd. birçok alanında gerçekleştirilen yaygın eylemler sonucu köy korucuları adı altında örgütlenerek milis-çeteçilik tamamıyla iflas etti. Son günlerde peşpeş devam ettirilen eylemlerde son kalan kurıntıları da temizlenmeye. Sömürgeci-faşist düşmanın büyük umutlarla örgütlenen milis-çeteçilik son nefesini veriyor.

dan dolayı, yeni dönemde, neşterin ustaca kullanılıp yaranan kökünden sökülp atılması hayatı bir önceme kentdisini ortaya çıkardı. Milis-çeteçelere karşı, halkın tarihten gelen kin ve öfkesi ile intikam duygularını birteturip, bu çeteçelere en ser bir şekilde yönelmek, egyptan doğası gerekiydi. Savaşın acımasızlığı açıktr. Hata yapan, yeterli bir şekilde savaşmayan, yerinde ve zamanın-

Ulusal kurtuluş savaşımızın gelişip yayıldığı üzerinde ciddi bir engel oluşturulan köy koruculuğu adı altındaki milis-çeteçilikin tasfiye edilmesi, sömürgecilerin "Kürdü Kürde kirdirmaya" politikasını da boşa çıkarmaktadır.

Sayıları 25.000'e yükselen milis-çeteçelere aylık bağlanmanın yanı sıra kelle avcılığı için de ek bir ücret verilmeye başlandı. Katledecekleri her devrimci için 1 milyon lira vereceklerini açıklayan sömürgeciler: nitelik bazi devrimciler ve yurtseverleri katleden hainlere bu görevlerine karşılık bahsettiği parayı verdi. Bu durum, gözü dönmüş birçoğ vatan haininin adeta istahını kabarttı. Birçok bölgesinde "kelle avcılar" türmeyeye başladı. Burduruma, bu hain çeteçelerin acısız bir şekilde yürünlüyor.

Diğer bir grup ise, şehirde afiş astı ve bıldırdı dağıtı. Ayrıca kalabalık bir kitle ile şehrin merkezinde gösteri düzenlendi. Kitlelerin yaklaşık 500 metre kadar yüzüştü. Gece gösteride, ulusal kurtuluş mücadelemiz ilgili sloganlar atıldı.

Sömürgeciler, çikan çatışmalarda kayıplarını 1 asker yaralandı biçiminde açıkladılar. Fakat halktan alınan bilgilere göre ölü ve yaralı sayısı daha fazla olduğu söylemektedir. Gece yerinden kırılganlık turulmasına yol açtı.

Eylem amada adeta neye uğradığını şaşran sömürgeci kolluk kuvvetlerinin saklandıkları ve aşağı çıkmadıkları görüldü. Fakat operasyona çıkışma cesaretini yine kendisi görmeden. Adliye binası, birkaç işeri ve evin yakılması sonucu, meydana gelen maddi hasarın 100 milyonlara liraya bulduğu söylemektedir.

da düşmanın üzerine yürüyen bir güç, zaferi de kazanamaz.

Milis-çete örgütlenmesine karşı, Haziran ve Temmuz ayları içerisinde yoğun bir şekilde yürütülen mücadele sonucu büyük bir kısmı cezalandırıldı, yüzlercesi teslim oldu, bir o kadar da alanlarını terketti veya milislikten vazgeçtiler. Sayıları son günlerde giderek azalan çeteçelerin başında artık iki yıl bulunmaktadır: ya ARGK birlüklerine teslim olacaklar, ya da ihanetlerini sürdürmeye devam ederlerse ölüme cezalandırılacaklardır. Buralardan başka bir yol üzerinde bulunmamaktadır.

Çeteçilikin önemli oranda darbe alarak dağılmaya başlaması karşısında, ihaneti sürdürmekten vazgeçmeye çeteçeleri, sömürgeciler, oluşturulacak olan yeni kolordu veya özel ordular ile özel timlerde görev verecekleri açıklandı. Böylece çeteçiliğe yeni bir böicisme verdirilecek yapılmak isteniyor. Çünkü, diğer böicismeyle çeteçilik adı olan, kendisi olmayan bir örgütlenmeye dönüştü. Ancak bu yönetim de tutmayacağı ve boşa çıkacağı açıktr.

Uludere, Şemdinli, Pervari ve Nusaybin'de 20'nin Üzerinde Çete Cezalandırıldı

Uludere'nin Işkiveren köyünde gerçekleştirilen bir eylemde, toplantı yapılarak 3 hain kurşuna dizildi.

Daha önceki milis-çeteçilikten vazgeçmeleri konusunda uyarılan, fakat ihaneti sürdürmekten vazgeçmeyen

hainler hakkında ölüm cezalarını infaz kararı aldı. İnfazi gerçekleştirilecek olan ARGK birliği gece köye geldi. Bütün köylüler meydanda toplayan gerillalar, bu 3 hainin cezalarını açıkladılar. Teşhirleri yapılan hainler, infaz mangası tarafından kurşuna dizildi.

23 Temmuz günü Semdinli'nin Umurlu köyü Akdemir mezarlarında gerçekleştirilen baskında ise, 5 hain-cete öldürüldü.

Milis-cete olarak, ulusal kuruluşu birlilerimize karşı savasaş Cemil Kaya adlı hainin evine bomba ve kurşunlarla saldırın gerillalar haini öldürdüler. bir o kadarını da yaraladılar.

Eylemi gerçekleştiren ARGK gerillaları ve köyde bulunan köy korucuları, özel timler arasında çatışma çıktı. 2 saatte yakın olarak süren çatışmada 10'un üzerinde köy korucusu ve özel tim mensubu öldürüldü. Ayrıca çatışmada 3 devrimcinin şehit düşüğü de haber verilmektedir.

Nusaybin'i Karabayar köyüne karşı düzenlenen baskında köy muhtarı ölümle cezalandırıldı. Çeşitli defalar gerillalar tarafından uyarılan, ancak ihanet etmekten vazgeçmeyecek köy muhtarı teslim alındıktan sonra cezası infaz edildi.

Gece 22.00 sıralarında köye giren ARGK birliği muhtarın evini kuşatma altına aldı. Daha sonra içeri giren bir grup gerilla, muhtarın teslim alarak dışarı çıktı. Burada cezasi açıklandı muhtar kurşuna dizildi.

Yine, Nusaybin'in bir başka köyünde gerçekleştirilen diğer bir eylemde ise, köy korucularının bütün silah ve telsizlerine elkondu.

Aläßimiz haberlere göre Akarsu bucagına bağlı Eski-mağara köyüne gelen ARGK birliği köy korucularına 'teslim ol' çağrısı yapar. Köy korucularının teslim olması üzerine silah ve telsizlere elkonan gerillalar, daha sonra köyde bir toplantı gerçekleştirdiler.

Yapılan toplantıda, köy korucularının, eğer bundan sonra suç işlemeyse devam etmezlerse, kendilerine karşı herhangi bir şey yapılmayacağı ve şimdilik affedildiklerini açıkladı. Mücadelemizin içerisinde bulunduğu durum, katettiği gelişmeler ve yurtseverlere düşen görevler üzerinde de gerillalar bir konuşma yapar. Aynı zamanda bir gösteriye de dönüşen toplantıda sık sık "Biji Serok APO!", "Biji PKK" sloganları atıldı.

Pervari'ye bağlı Doğan köyüne, 8 Ağustos gecesi baskın düzenleyen 20 kişilik bir ARGK gerilla takımı, 7 milis-ceteyi teslim aldı. Yakup ve Siddik Berek adlı hainleri köy çıkışında kurşuna dizen gerillalar, 5 korucuyu ise birlikte götürdüler.

8 Ağustos akşamı saat 21.30 sularında köye gelen gerilla takımı ile pusuda bekleyen milis-ceteler arasında çatışma çıktı. Çatışma sırasında çetelerin yardım istemelerine

rağmen, herhangi bir askeri birlik gelmedi. Çatışmada "korucuların" kaçmasını önlemek için, hainleri çembere alan gerillalar, giderek kuşatmayı daralttılar. Kurtuluş yolları tikanan çeteler, yapılan "teslim ol" çağrısından sonra silahları bırakarak teslim oldular. Silahlarna el konulan çeteler, daha sonra köylülerin da katıldığı toplantıda teşhir edildiler. Köylüler yönelik olarak yapılan konuşmadan sonra, çeteleri de yanlarına alarak köyden ayrılan gerillalar, iki çetenin infazını köy çıkışında gerçekleştirdiler.

Aläßimiz son haberlere göre 5 çeteyi halen elliñerinde bulunduran gerillalar, bunların sorgulamasını yürütmeteler. Halen gerillaların elinde bulunan çeteleri kurtarmaya yönelik olarak Türk ordusunun giriştiği operasyonlar da başa çıkarıldı.

Kığı, Genç, Ovacık, Mazgirt ve Şenkaya'da intikam alındı

Bu yıl, Nisan ayı içerisinde Kığı çevresinde devrimci faaliyet yürüten ARGK mangasını sömürgecilere ibhar ederek 5 devrimcinin alçaka katledmesine yol açan işbirlikçi bir gırıha karşı geliştiñen eylemde, hain öldürüldü, 3'ü ise yaralandı.

Kığı'ya bağlı Yoncalı köyüne bir saldırı düzenleyen ARGK birliği, işbirlikçi hainin evine bomba ve yangın çakan molotof kokteylile saldırdı. Aynı zamanda içeriye yayılmış ateşi de açıldı. Patlamalar sonucu hainin kendisi öldü, 3 yakını da yaralandı. Ayrıca evde çıkan yangında ise, ev tamamen yandı.

Genç ilçesine bağlı Güzeltepe köyünde hain işbirlikçilerinden 70 kişi köyü terketti.

Güzeltepe köyünde işbirlikçi-hainlere ait olan 11 evi, ahırları ve 20'nin üzerinde ot harmanını ateşe veren ARGK gerillaları, bu eylemle aynı zamanda işbirlikçi-hainlere bir de uyarı yaptılar. Hainlere ait bütün evlerin, ot harmanlarının tamamen yandığı eylenmede, ayrıca 300'un üzerinde Küçükbaş hayvan da yakıldı.

Büyük bir maddi zarara uğrayan 5 işbirlikçi aileden 70 kişi Güzeltepe köyünden göçerek, başka alanlara yerlestirdiler.

Ovacık'a bağlı Yakatarla köyünde ibharcılık yapan Hasan Demir adlı hanı cezalandırıldı.

Daha önceleri birkaç kez uyarılmasına rağmen, ibharcılık meslegini israrla sürdürmek isteyen Hasan Demir adlı ajan, bir ARGK intikam mangası tarafından kurşuna dizildi. Köye gece baskın düzenleyen ARGK mangası, hainin evine gelerek, teslim aldılar. Hainin işlediği bütün suçları birer birer açıklayan gerillalar, daha sonra infaz kararını gerçekleştirdiler.

Eylemin başarı ile gerçekleştirilmesi, yöre halkı üzerinde derin etki bıraktı. Çünkü, başta köylüler olmak üzere bütün yöre halkı bu haineden büyük zararlar görmüştü.

Mazgirt'e bağlı Alibeyi köyünde ise başka bir hain ölümle cezalandırıldı.

Gece köye gelen ARGK birliği, ibharcı-ajam köyün dışına çıkararak kurşuna dizdi. Gerillaların köye girdiğini farkeden ve kaçmaya isteyen hain, köyün başka bir yerinde pusuda bekleyen bir grup gerilla tarafından ele geçirildi. Daha sonra köy meydanına getirilen hainin cezası ve işlediği suçlar köylüye açılandı. Köylülerin de cezayı onaylaması üzerine hain, kurşuna dizildi.

Şenkaya'nn Ormanlı köyü eivarında dağdan odun kesmekten dönen ve hainin de içinde yer aldığı bir grup köylünün yolu, ARGK birlükleri tarafından kesildi. Daha sonra haini teslim alarak gruptan ayıran gerillalar, diğer 5 köylüyü ise serbest bırakılarak.

Haini belli bir süre birlikte götürken gerillalar, daha sonra işlediği suçları karşılık olan ölüm cezasını infaz ettiler. Hainin cesedi üzerinde bir de bildiri bırakın gerillalar alanlarından ayrıldılar. Hainin cesedi üzerinde bırakılan bildiride ise sunular yazıyordu: "İki yoldaşımız, Kazım DEMİRTAŞ ve Ercan KILIÇ'ın şehit edilmesinde düşmanı hizmet ettiğinden dolayı, Halk Mahkemesi tarafından ölüm cezansı

mek için, ARGK gerilla grubu yoreye geldi. Çeşitli köylerde toplantılar yapan gerillalar, Tahsin Üstündag adlı hain hakkında alındıkları bir istahbaratı değerlendirek eyleme geçtiler.

Şenkaya'ya bağlı Ormanlı köyü eivarında dağdan odun kesmekten dönen ve hainin de içinde yer aldığı bir grup köylünün yolu, ARGK birlükleri tarafından kesildi. Daha sonra haini teslim alarak gruptan ayıran gerillalar, diğer 5 köylüyü ise serbest bırakılarak.

Haini belli bir süre birlikte götürken gerillalar, daha sonra işlediği suçları karşılık olan ölüm cezasını infaz ettiler. Hainin cesedi üzerinde bir de bildiri bırakın gerillalar alanlarından ayrıldılar. Ayrıca hainin yanlarında 2 kişiyi de yaradılar. Ayrıca eylem anında gerillaların, "İşbirlikçi-hainlere gerekli ceza verilmeye devam edilecek - Hainlerin cezası ölmüdür, ARGK" yazılı bir de bildiri bırakılarak ve çeşitli sloganlar atılarak da haber verilmekte.

zın infazına karar verildi. ERNK"

Hozat'ta bir hain daha cezasını buldu

Hozat ilçesine bağlı Akören köyü, Kuyubaşı mezarına 31 Temmuz günü baskın düzenleyen ARGK savaşçılarından 6 kişilik bir tim, Hıdır Kılıçaslan adlı haini ölümle cezalandırdı.

Kuyubaşı mezarına baskın düzenleyen ARGK timi, gece saat 20.30 sularında hainin evine gelerek kapı açtırdılar. Kapının açılması üzerine haini teslim alan ve yanında kurşuna dizen savaşçılar, ayrıca hainin yanlarında 2 kişiyi de yaradılar. Ayrıca eylem anında gerillaların, "İşbirlikçi-hainlere gerekli ceza verilmeye devam edilecek - Hainlerin cezası ölmüdür, ARGK" yazılı bir de bildiri bırakılarak ve çeşitli sloganlar atılarak da haber verilmekte.

adi altında verilen mükafatları artırmaya başladılar. Geçitliler bu ek düzenlemelerle, sömürgeci ordu ve özel tim birlüklerinin çöküşü engellemeye çalışıyor. Ancak bütün bunalardan daha şimdiden boş çırıltımla; çünkü bu birlükler girdikleri her çatışmada ağır kayıplar vermektedir.

Sömürgeci ordu birlüklerinin pespeşe kayip vermeye devam ettiğii ulusal kurtuluş savasımız, halkımızın lehine büyümektedir. Birçok alanlarda girmeye cesaretini kendisinde bulamayan sömürgeci kuvvetleri daha korkunç bir son beklemektedir.

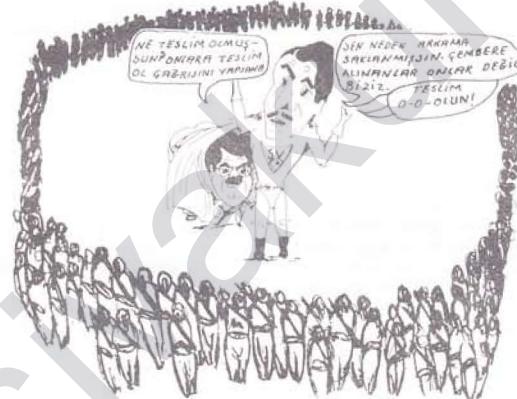
Uludere'de Operasyon Birliğine Pusu

Uludere ve çevresinde operasyonları sürdürür bir düşman birliğine Temmuz ayının ortalarında pusu kuruldu. Gün batımına doğru gerçekleşen eylemde 2 özel tim mensubu öldürüldür, çok sayıda düşman gücü ise yaralandı.

Operasyon birlüğinin hareket tarzi hakkında istihbarat alan ARGK birliği, düşmanın gücünün gececce yolu üzerinde pusu kurdu. Kalabalık bir sayı ile hareket eden düşman birlüğinin bir kısmının pusu alanına gelmesi ve atış menzili içine girmesi ile birlikte, pusuda bekleyen gerillalar yarım ateşine başladılar. Bir anda neye uğradığını şaşan düşman birliği, büyük bir panike kapıldı. Açılan ateşten, çok sayıda askerin isabet ettiği ve hareket edemez bir duruma düşüğü görüldü. Gerillalarla karşılık vererek çakan sömürgeci birlükler ARGK gerillalarına çok az bir kayıp verdirebildiler.

Bütün bu gelişmeler de gösteriyor ki; sömürgecilerin ne orduyu, ne de özel birlükleri, kontraları ARGK gerillaları karşısına tutunamamaktadır. Her karşılaşmadada ağır kayıplar alan birlükler, kısa sürede çökmemektedir. Bunun üzerinde sömürgeciler ordularında ve özel birlüklerinde yeni düzenlemelerle gidiyorlar. Teknik ve silah bakımından donanımları artırılmakta, ayrıca kelle avlığını teşvik etmek için, öldürülmen veya yakalanın her savasçı karşılığında teşvik primi

ÖZEL TİM VE ORDU BİRLİKLERİ PANİK İÇİNDE

gündüz çok az hareket ettikleri gibi, geceler ise her an bir gerilla saldırısı korkusu içerisinde nefes bile alamaz bir durumda pusulara yatkınlardır. Son dönemlerde gerillaların yürüttüğü başarılı taklıklar karşısında, pusular da birer birer boş çırıltımla hattı günlerde süreçte çatışmalar meydana gelmektedir.

Şimdilik, operasyonlarını kalabalık birlükler halinde ve gündüzleri yürüten sömürgeci birlükler, büyük bir korku ve panika yaşıyorlar. Bu ay içerisinde Uludere, Kığı, Silopi, Gercüş, Bingöl, Şemdinli ve daha birçok alanda sömürgeci kuvvetlerle ARGK gerillaları arasında çatışmalar meydana geldi. Girdikleri her çatışmada büyük kayıplar vererek çakan sömürgeci birlükler ARGK gerillalarına çok az bir kayıp verdirebildiler.

Bütün bu gelişmeler de gösteriyor ki; sömürgecilerin ne orduyu, ne de özel birlükleri, kontraları ARGK gerillaları karşısına tutunamamaktadır. Her karşılaşmadada ağır kayıplar alan birlükler, kısa sürede çökmemektedir. Bunun üzerinde sömürgeciler ordularında ve özel birlüklerinde yeni düzenlemelerle gidiyorlar. Teknik ve silah bakımından donanımları artırılmakta, ayrıca kelle avlığını teşvik etmek için, öldürülmen veya yakalanın her savasçı karşılığında teşvik primi

vermektedir. ARGK birliği düşmana vurduğu darbenin ardından, ateş biraz daha süründürdükten sonra, alandan çekildi. Bunun karşılığında, olayın şokunu üzerinden atamayan düşman askerleri ve özel tim birliği, bölgeye gelen helikopterlerin yardımı ile alandan uzaklaşabilidiler.

Bingöl'de İki Karakol Basıldı

Bingöl'e bağlı kapıca bürcüğü jandarma karakoluna yönelik olarak gerçekleştirilen bir eylemde, düşmanın ölü ve yaralı olarak, çok sayıda kayıp verdiği bildirilmektedir.

Jandarma karakoluna geç saat 10'da baskın düzenleyen ARGK birliği roketatar, bomba ve kurşunlarla karakola saldırdı. Açılan yahim ateşi sonucunda, düşmanın gürçü kısa sürede etkisiz kılındı. Yaklaşık 10 dakika süren eylemde, gerillalar başarılı bir şekilde yeniden dağlık alana çekildiler.

Kığı-Ayanoğlu karakoluna yönelik olarak gerçekleştirilen diğer bir eylemde ise, alınan tüm önlemlere rağmen düşmana ağı kayip verdi. Ölü ve yaralı sayısı hakkında ayrıntılı bilgi edinememişimiz eylemde, düşman gürçü büyük bir panik yaşadı.

Yine, 8 Ağustos günü bu alanda meydana gelen bir çatışma sonrasında ise, iki düşman birliği birbirine karışıklık ates açtı.

Ayanoğlu köyü karakoluna karşı 15 dakika süren bir ateşten sonra, ARGK birliği geri çekildi. Bu arada silah seslerini duyan iki düşman birliği pusularını terkederek, köye doğrudan harekete geçtiler. Köy yakınında birbirleriyle karşılaşan iki özel tim birliği ateş açmaya başladılar. 1 saatte yakın süren çatışma sonucunda, 2 kontra tim yaralandı.

Olayın yöre halkı tarafın-

Bağımsızlık yolunda ARGK daha güçlü, daha çok, daha ileri

dan duyulması üzerine, sümürgeci birlikler alay konusu yapılmaya başlandı. Gölgelerinden bile korkan düşman birlüğinin yaşadığı panik bölece bir kez daha ortaya çıktı.

Silopi ve Gercüş'te Kontralara Yeni Darbe

Silopi yakınlarında bulunan Cudi Dağlarında, özel timlerin de içinde bulunduğu bir operasyon birliği ile çatışma girdi.

Cudi Dağının, stratejik bir noktasında hareket halinde bulunan ARGK gerilla takımı, operasyon birliği ile karşılaştı. Gündüz saat 15.00 suralarında meydana gelen karşılaşmada çatışma çıktı. Düz hat savunması ile düşman kuvvetleriyle çatışmaya giren ARGK birliği, helikopterlerin yardımını ile çemberle alınma planını boş çıkararak, bu kez

yandan düşman gücünü oyaladı. Tüm takviye birliklerin alana gelmesine karşın çatışmayı aşısına kadar başarılı bir şekilde sürdürden gerillalar, daha sonra geri çekilecek, alandan ayrırlılar.

8 Ağustos günü, Gercüş'ün Dereler Köyü civarında meydana gelen diğer bir çatışmadada ise, özel tim mensuplarından 1'i öldürüldü.

Bir alandan başka bir alana geçmeye çalışan ARGK birliği ile düşman birliği, Gercüş'ün Dereler köyü yakınındaki karşılaşmalarla karşılaştılar. Çikan çatışmada özel timlerden biri gerillaların kurşunlarına hedef olarak, öldürüdü.

SABOTAJ EYLEMLERİ SÜRÜYOR

Sümürgeci Türk devletinin Kürdistan'da bulunan çeşitli askeri, ekonomik vd. kurum ve işletmelerine karşı düzen-

lenen sabotaj eylemleri bu ay da devam etti.

Bu ay içerisinde gerçekleştirilen eylemlerde de sümürgeciler büyük bir maddi zarara uğradı. Yol yapım şantiyeleri birçok alanda tamamen işlevsiz kılındı. Kürdistan halkına daha çok zulüm taşımak için yapmaya çalışıkları yol politikası, böylece işlemeye hale getirildi.

Şemdinli-Örencik'te meydana gelen bir baskında, bir şantiye tamamen yakıldı ve çalışmaları durduruldu. Yöneten aldığımız haberlere göre şantiyede bulunan 2 kamyon ve 2 dozer tamamen yandı. Meydana gelen zarar ise 500 milyon lira olabilir. Birçok alanda toplantılar, binlerce Kürdistanlı'ya propaganda yapıldı. Her toplantıda halktan geniş bir destek gösteren ARGK gerillaları, saflara katılmak isteyen birçok yurtseveri de askere aldı.

Son dönenler içerisinde,

Kars'ın İğdır, Arahık, Ardahan, Selim ilçelerine bağlı köylerde, Şırnak-Uludere kara yolunda, Şemdinli köylerinde, Çukurca-Pınarhisar, Nusaybin, İdil, Midyat köylerinde,

Dersim merkez ve ilçelerine bağlı köylerde ve Bingöl-Kığış Genç ilçesine bağlı köylerde 100'ü aşkın toplantı gerçekleştirildi. Propagandadan geniş bir şekilde yürüttüğü bu toplantılar, ayrıca bildiri ve çeşitli afişler de dağıtıldı.

Halen yağın bir şekilde sürdürülün toplantılar, geniş propagandamın yanı sıra, birçok savaşçının ARGK saflarına almasına da yol açmaktadır.

Kurtuluş Ordumuz ARGK ile Dayanışma Geceleri Görkemli Bir Şekilde Kutlandı

Baştrafi 1. sayfada
yüregine korku salmaktadır. Nasıl ki ARGK'ye katılımları, bütün hürnerlerini kullanarak çarpmaya ve engellemeye çalışıltırsa, ARGK ile Dayanışma Geceleri'nden dolayı da aynı telaşa düştüler. Bu defa tehdit ve şantajlarla, işbirlikçilerini ve destekçilerini devreye sokarak, yurtseverleri ürkütmemi ve kampanyaları önlemeyi hedeflediler. Bunun ilk örneğini 11 Temmuz'da Fransızdevleti sergiledi.

Ancak, hiçbir engel, özgürlük aşığı halkımızı yıldıramadı.

25 Temmuz 1987 günü İsviçre'de yapılan ARGK ile Dayanışma Gecesi'ne 2000'e yakın yurtsever kitle katıldı.

Kampanyanın amacı, ARGK'nın son eylemle atılmış ve örgütSELİRLİĞİ'ni üzerinde yapılan konuşmalardan sonra; devrimci-ulusal kültürümüzden, devrimci ozanlar tarafından konserler verildi. Coşku kitle, dayanışma ve inşaat sloganlarıyla salonu inlemedi. ARGK savaşçılarının kahramanlığı, katılımları, halkın desteği ve düşmanın acıçılığını ifade eden temsil verildi.

Ulusal kurtuluş öncümüz PKK, cephemiz ERNK ve kahraman ordumuz ARGK bayrakları, Serok APO, Newroz kahramanı Mazlum DOĞAN, ulusal birlik simbolu Mehmet KA-

ARGK'YE KATILMALAR DEVAM EDİYOR

Birçok alanda toplantılar düzenleyen ARGK birlikleri, bir yandan geniş bir propaganda yürütürken, diğer yandan ise, çok sayıda yurtseveri saflarına katılmaya devam ediyor. Botan, Mardin, Kars, Dersim, Bingöl vd. alanlarda yürütülen yağın toplantılar, binlerce Kürdistanlı'ya propaganda yapıldı. Her toplantıda halktan geniş bir destek gösteren ARGK gerillaları, saflara katılmak isteyen birçok yurtseveri de askere aldı.

Son dönenler içerisinde, Kars'ın İğdır, Arahık, Ardahan, Selim ilçelerine bağlı köylerde, Şırnak-Uludere kara yolunda, Şemdinli köylerinde, Çukurca-Pınarhisar, Nusaybin, İdil, Midyat köylerinde,

Dersim merkez ve ilçelerine bağlı köylerde ve Bingöl-Kığış Genç ilçesine bağlı köylerde 100'ü aşkın toplantı gerçekleştirildi. Propagandadan geniş bir şekilde yürüttüğü bu toplantılar, ayrıca bildiri ve çeşitli afişler de dağıtıldı.

Halen yağın bir şekilde sürdürülün toplantılar, geniş propagandamın yanı sıra, birçok savaşçının ARGK saflarına almasına da yol açmaktadır.

RASUNGUR, büyük enternasyonalist Haki KARER, zindan direniş önderleri M. Hayri DURMUŞ ve Kemal PİR, ARGK'nın ölümsüz komutanı Mahsum KORKMAZ'ın büyük posterleri ve şehitlerin resimleriyle bezeli salon, direniş sloganlarıyla doldurulmuştu. Kitelerin "Vur gerilla vur, Kürdistan'ı kur", "Hersey bağımsız ve özgür bir Kürdistanın", "Bijî PKK, ERNK, ARGK" sloganları altında, büyük bir disiplin içinde geçen gece, "ordunun kaynağı halkır" gerçekini en açık olarak sergileyen yurtseverlerin yarışcasına bağıyla sonuçlandı.

18 Temmuz tarihinde Hollanda'nın Den Haag şehrinde kutlanan ARGK'yi Güçlendirme Gecesi'ne 1000'in üzerinde yurtsever kitle katıldı. Gece, İsviçre'deki gibi coşku ve disiplini olarak gerçekleştirildi.

8 Ağustos'ta, Almanya'nın Hannover kentinde düzenlenen gecede ise, 2500'ün üzerinde yurtsever kitle katıldı. Dayanışma Gecesi'nin, Alman devletinin saldırularının arttığı bir dönemde denk düşmesi ve gündüz yapılan protesto eylemiyle birleştirilmesi, gecenin anıtlarını daha da artırdı. Muazzam kitle katılımı, kitledeki direniş öfkesi ve disiplin, Alman devleti, fasist Türk sümürgeciligi ve Kurt işbirlikçiliğine in iyi cevap oldu.

— Bağımsız ve özgür Kürdistan'ı gerçekleştirmeye güvencemiz ARGK'yi güçlendirmek için ileri!

Süresiz Açlık Grevi Eylemleri Yayınladı

CEZAEVLERİNDE DİRENİŞ

Baştrafi 1. sayfada

Malatya ve Diyarbakır cezaevlerinde isteklerin kabul edilmesi üzerine sona eren eylemler, diğer cezaevlerinde süresiz açlık grevi biçiminde devam etmektedir. Türkiye ve Kürdistan, cezaevi direnişleri tarihinde ilk kez böylesi bir eylemlilik yaşamaktadır. PKK'lı devrimciler Diyarbakır ve Malatya cezaevlerinde başlattıkları açlık grevi eylemleri, kısa sürede diğer cezaevlerinde de yankısalan oldu. Büyük destek görmesinin yanı sıra, adeta fitili ateş-lemeye görevi gördüler.

Sağmalçilar'da yaklaşık 50 devrimci, Mersin'de cezaevi kitesinin tümü, Eskişehir'de 100'ün üzerinde devrimci, Antep'te ise 156 devrimci ile diğer cezaevlerinde ise kalabalık gruplar halinde eylemler başlatıldı. Eylemlerin birbirine paralel bir şekilde bu derece yaygınlaşması, Kürt ve Türk halklarının kardeşliğini ve direniş ortaklığını pekiştirdi. Bu sefer, direnişleri da anımlı kılan bir yönür.

Cezaevlerinde son dönemde tutuklular üzerinde insanlık dışı baskı ve işkence-

ler yeniden yoğunluk kazanmaya başladı. Faşist Türk cuntası, özellikle de cezaevlerinde teslimiyeti geliştirerek, bu kişileri Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi'ne karşı kullanmak istemektedir. Kendi amaçlarına ulaşmak içinde, savaş esirlerini, bu oyunu boş bırakmak için direniş başladılar. En doğal haklarını kazanmaya çalışmaktadır.

Bu uygulamalar üzerine, giderek genişleyen bir açlık grevi dalga过去了.

Teslimiyet ve ihanesi kabul etmemeye savaş esirleri, bu oyunu boş bırakmak için direniş başladılar. En doğal haklarını kazanmaya çalışmaktadır. Eylemlerinden kazanmaya kadar eylemlerini sürdürmekleri istediler. Hakan orucu ve süresiz açlık grevi biçiminde direnişlerini Antep, Sağmalçilar, Çanakkale, Eskişehir, Bartın, Bursa, Mamak ve en son bunlara eklenen Erzincan cezaevlerinde sürdürmektedir.

Tutukluların açlık grevi eylemlerine dışardan da aktif destek sunulmaktadır. Tutuklu aileleri başta olmak üzere, çeşitli kurum ve kişilerden dayanışma gösterilmektedir. Bayrampaşa cezaevi üzerinde açlık grevi yapan

tutuklu yakınlardan 14 kişi polis tarafından gözaltına alındı. Bu büyük bir protestoya ortak. Geçtiğimiz günlerde ise, Antep'ten Ankara'ya gelen 30 kadar tutuklu yakını, Güven Park'ta 2 günlük uyarı açlık grevi yapıtlar. Halktan yakın destek gösteren bu eylemde ayrıca, Bayrampaşa'da tutuklanan 14 kişinin serbest bırakılması istendi.

Avrupa'nın çeşitli kentlerinde de cezaevi direnişleriyle dayanışma amacıyla ile, yağın gösteri, ısrar ve protesto eylemleri geliştirildi. Çeşitli uluslararası kuruluşların dikkatini bir kez daha Türkiye ve Kürdistan cezaevlerinde uygulanan sümürgeci vahşetiné çekildi. Halen eylemler, birçok ülkede yaygın bir şekilde devam etmektedir.

Cezaevi direnişlerinden aldığımız son haberlere göre, kararlı bir şekilde süren eylemlere yönelik olarak sümürgecilerin düzenlemek istediği oyular boşu çıkarıldı. Ayrıca ölüm orucu ve açlık grevinde bulunan birçok devrimcinin yaşam tehlkesi içinde olduğu da bildirilmektedir.

Alman Devletinin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine Yönelik Saldırı ve Provokasyonları, Kürdistan Yurtseverlerinin Sert Protesto Eylemleri İle Kınandı

Basturaf 1. sayfada

yakalama iddiasına şıyanarak, ERNK taraftarı yurtsever kitlelere saldırularını meşru göstermeye çalışıyordu da, bu yalan ve komplonun altında faşist-sömürgeci Türk devleti, Alman devleti ve TKSP gibi Kürt işbirlikçilerinin; Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, onder gücü PKK ve cephesi ERNK'ye yönelik saldırı ve komplot planı yattığı aşikardır.

Saldırılar, doğrudan Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve onder güvene yönelikti. Türk sömürgeci-faşizminin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini karşısındaki çıkmazının ürünü olarak, NATO'lu işbirlikçilerinden istediği yardımın çirkin bir üründür.

ERNK taraftarı yurtseverler ve yasal dernekleri, 3 Ağustos'tan itibaren Avrupa'nın çoğu ülkesinde, özellikle de Almanya'da gerçekleştirdikleri işgal, protesto, yürüyüş, basın toplantı, miting, aleg grevi ve bildiri dağıma eylemleriley; bu saldırları protesto etti, esas nedenlerini ortaya serdi, ve hiçbir komplonun Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini durduramayacağını, yurtseverlerin ERNK'nın ulusal bağımsızlıkçı çalışmalarımdan alıkonaçamayacağını gösterdi.

Almanya-Hamburg: 30-40 kişilik bir ERNK yurtsever kitlesi 3. Ağustos tarihinde "Morgenpost" gazetesiini binasını işgal etti. İşgal eylemini gerçekleştiren yurtseverler, Alman devletinin baskılardan karşı durmaya çağırıldı.

Hollanda-Amsterdam: 40 kişilik ERNK taraftarı bir yurtsever grup 3 Ağustos günü Amsterdam Alman Konsolosluğu'nu işgal etti. Konsolosluğu bir protesto metni bırakılarak, direniş sloganlarıyla işgal eylemini sonuçlandırdılar.

Almanya-Duisburg: Alman polisinin, baskılardan artış gösterdiği Duisburg'da kalabalık bir yurtsever grubu, 3 Ağustos günü, bir kijiseyi uzun süre işgal ederek son baskılari ve Alman devletinin ırkçı tutumunu protesto ettiler.

Almanya-Köln: 40 kişilik ERNK'li bir grup, WDR (Bati Alman Radyosu) binasını uzun süre işgal etti. Alman devletinin baskılardan ve radyonun bu amaçla Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı Türk sömürgeciliğini destekleyen taraflı yarınları protesto ettiler.

Almanya-Düsseldorf: 3 Ağustos günü Düsseldorf Basın Merkezi, 30-40 kişilik bir yurtsever gruptarafından uzun süre işgal edildi. Alman devleti

nin baskılari protesto edildi ve bu doğrultuda bildiri dağıtıldı.

İsviçre-Zürich: 4 Ağustos günü Zürih Alman Konsolosluğu 20 kişilik bir grup tarafından işgal edilerek Alman devletine verilmek üzere bir protesto mektubu bırakıldı.

İsviçre-Bern: 4 Ağustos'ta ERNK taraftarı tarafından Alman Büyükelçiğine işgal edilerek, bir protesto mektubu bırakıldı.

Hollanda - Amsterdam: "Amnesty International" bürosu işgal edildi. 40'in üzerinde yurtsever 4 Ağustos'ta başlatılan işgal, aleg grevine dönüştürülerek 6 Ağustos'a kadar devam etti. Eylemi gerçekleştiren yurtseverler, hem Alman devletinin, hem de Türk sömürgeci faşizminin savaş

almayı kabul etmesi üzerine, eylem başarıyla sonuçlandı.

Fransa-Strasbourg: 5 Ağustos'ta Alman Konsolosluğu işgal edilerek, Alman devletine son baskılari, gasp ve Türk faşizmiyle işbirliği protesto edildi. Bildiri dağıtıldı.

Fransa-Paris: 4 Ağustos'ta Lufthansa havayolları bürosunu basan 40 kişinin üstündeki ERNK'li kitle, Alman polisinin baskılardan protesto ettiler, uzun süre devam eden işgal eylemini Fransız polisi provoke etmek istediler. Anak yurtseverlerin duyarlı ve kararlı tutumu karşısında polisin provokeleri boşça kaldı. İşgal eylemine Fransız demokratik kamuoyunun ilgisi büyük oldu.

grup yurtsever, baskılardan protesto amacıyla, Bochum Üniversitesi merkez binalarında aleg grevi başlattılar. Konuya ilgili bildiri dağıtıldı. Üç gün devam eden aleg grevi eylemi, Alman demokratik kamuoyundan da büyük destek gördü.

Almanya-Stuttgart: 4 Ağustos günü "Stuttgarter Zeitung" gazetesini işgal edilerek, protesto metninin gazete yönetimi tarafından yayınlanması kabul edildikten sonra işgal eylemi sona erdi.

Almanya-Bielefeld: 5 Ağustos günü WDR (Bati Alman Radyosu) işgal edilerek baskılardan kınayan bir protesto metni bırakıldı.

Almanya-Hannover: 5 Ağustos günü Eyalet Parlamentosu, kadın ve çocukların

Almanya-Köln: 6 Ağustos; WDR binası 50 kişilik bir ERNK kitlesi tarafından işgal edildi. Özellikle Köln'de yoğunlaştırılan Alman devletinin baskı ve aramaları ve bu aramalar sırasında halka ait para ve eşyalara el konması, radyo ve televizyonu bu baskılardan borazanlığını yapması sert bir şekilde protesto edilerek, Kürdistan yurtseverlerinin bu ırkçı ve Türk sömürgeci faşizmine kan veren baskılardan karşısında en sert direniş içindi olduğu vurgulandı.

Almanya-Bonn: 6 Ağustos; Almanya'nın en büyük işçi sendikaları konfederasyonu olan DGB merkez binası 70 kişisinin üstündeki ERNK'li yurtseverlerce işgal edildi. İşgal eylemine katılan yurtseverler, sendika yöneticileriyle yaptıkları görüşmelerde, işçi sınıfı olarak kendilerini soruları da olan Alman devletinin, Türk sömürgeci faşizmiyle ortaklı halinde, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine ve Almanya'daki yurtsever Kürdistan kitleleri ve yasal derneklerine olan ırkçı ve faşizm baskılarda karşı durması ve Kürdistan halkıyla dayanışmasını göstermesi istendi. İşçi temsilcileri, ERNK'li kitlelerin isteklerini anlayışla karşılayarak, yapılan baskılara karşı sessiz kalmayacaklarına söz verdiler. Bu büyük işgal eylemi, büyük yanıtı uyandırdı. Eylem alanına DPA (Alman Haber Ajansı), BBC gibi büyük haber ajansları ve bazı yerel gazetelerin muhabirleri geldiler. Eylem ve amacı, basına geniş olarak yansıdı.

Almanya-Giessen: 7 Ağustos; Bürgerhaus gazete binalarını işgal eden bir grup yurtsever, gerçekleştirdikleri toplantı, yayınladıkları protesto metni ile eylemlerini başarıyla sonuçlandırdılar.

Almanya-Hamburg: 7 Ağustos; kitlesel olarak çeşitli düzeyde gösteri, işgal ve toplantı eylemleriyle Alman devletinin saldırlarını protesto eden yurtseverler "Morgenpost" gazete binasını işgal ettiler. Protestoları ve yurtseverlerin direniş kararlığını ifade eden yaygın bildiri dağıtımını gerçekleştirdiler.

Almanya-Kiel: 7 Ağustos; ERNK taraftarı yurtseverlerin gerçekleştirdikleri protesto eylemleriyle, Alman devletinin baskılardan direniş kararlıklarını sergilediler.

Yunanistan-Atina: 7 Ağustos; Lufthansa bürosu işgal edilerek, Alman devlet yetkililerine verilmek üzere bir protesto metni verildi.

Danimarka-Kopenhag: 4 Ağustos'ta 40 kişilik bir grup tarafından "Hessen Radyosu" binasını işgal edilerek, Alman devletinin saldırlarını ve "taz" gazetesinin bu saldırları meşrulaştıran ırkçı propagandaları protesto edildi.

Almanya-Frankfurt: 5 Ağustos günü "taz" gazetesiin büroları 20 kişilik bir grup yurtsever tarafından işgal edilerek, Alman devletinin doğrudan Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini hedefleyen saldırları ve "taz" gazetesiin bu saldırları meşrulaştıran ırkçı propagandaları protesto edildi.

Almanya-Saarbrücken: 3 Ağustos'ta, aralarında kadınlar ve çocukların da bulunduğu 30 civarındaki ERNK kitlesi, "Saarland Radyosu" yinevinini işgal ederek, Alman devletinin baskılardan ve Kürdistan halkına ait 700.000 Mark ve eşyalara el koyması protesto edildi. Radyo evi yetkilileri yurtseverlerin isteklerini yerine getirerek, protesto metni, yurtseverlerle yapılan bir röportaj, yerel gazete, radyo ve ARD televizyonunda yayıldı.

Almanya-Bochum: 4 Ağustos günü aralarında kadın ve çocukların da bulunduğu bir protesto mektubunu

esirlerine zulmüne seyirci kalan Amnesty International (Uluslararası Af Örgütü) intitütüne protesto ettiler ve af örgütünün işlevine uygun mülahalelerini istediler. Af Örgütü'nün Amsterdam şubesinde ve merkezi arasında tartışmalarla yol açan bir durum, eylemi gerçekleştiren ERNK'li yurtseverlerin istemleri doğrultusunda çözülmeye işgal sona erdirildi. Eyleme yurtseverler, sonucu "zafer" olarak değerlendirildiler.

Alman sonuca göre; Af Örgütü, yurtseverlerin kendilerine verilen iki protesto mektubunu almayı, baskılardan protesto ile ilgili olanı Alman devletine, tutuklularla ilgili olanı da merkezlerine ileterek, yurtseverlerin uzun süreli diyalogu kabul ettiler. Bu doğrultuda 8 Ağustos günü Af Örgütü, yaptığı açıklamada; Türk devletinin insan hakları konusundaki uygulamalarının utanç duyduğunu açıklarak protestoda bulundu.

Danimarka-Kopenhag: 4 Ağustos'ta 40 kişilik bir ERNK grubu, Alman Hava Yolları Lufthansa'nın bürosunu işgal etti. Yurtseverler, bir protesto mektubunu Alman Elçiliğine iletmek üzere karşı çıkan ve yurtseverler tutuklamaya çalışan Danimarka polisinin tuvallerine karşı dardular. Binayı yakma tehdidine bulundular. Eylem yerine gelen Alman Elçisinin protesto mektubunu

anırkta olduğu 70 kişilik bir yurtsever kitle tarafından işgal edilerek, Alman devletinin baskılardan protesto eylemi gerçekleştirildi. Üç saatte fazla süren protesto eyleminden, eyalet parlamenteleri, ERNK'li yurtseverlerin protestolarını dillemek suradı. Eylem, bir protesto metni bırakılarak, başarıyla sonuçlandı.

Almanya-Oldenburg: 5 Ağustos; bir yerel gazete binası işgal edilip protesto metni bırakılarak, Alman devletinin saldırlarını kınandı.

Almanya-Amsterdam: 3 Ağustos; ERNK'li 40 kişilik bir grup tarafından Alman Konsolosluğu işgal edilerek baskılara ve bu baskılara Kürdistan yurtseverlerin karşı durma ve baskılara boşça kırmak kararlığını dile getiren bir metin bırakılarak, eylem sonuçlandırıldı. Hollanda polisi eylemi engelleme çabası sonucu kaldı.

Belçika-Lüttich: 5 Ağustos günü Alman Konsolosluğu 20 kişilik bir yurtsever grup tarafından işgal edilerek, Konsolosluğu bir protesto yazısı bırakıldı.

Almanya-B. Berlin: 4 Ağustos günü "taz" gazetesiin büroları 20 kişilik bir grup yurtsever tarafından işgal edilerek, Alman devletinin doğrudan Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini hedefleyen saldırları ve "taz" gazetesiin bu saldırları meşrulaştıran ırkçı propagandaları protesto edildi.

Almanya-Brüksel: 6 Ağustos;

Amnesty International bürosu işgal edilerek, Alman devletinin baskılardan protesto eylemi gerçekleştirildi. Üç saatte fazla süren protesto eyleminden, eyalet parlamenteleri, ERNK'li yurtseverlerin protestolarını dillemek suradı. Eylem, bir protesto metni bırakılarak, başarıyla sonuçlandı.

Almanya-Oldenburg: 5 Ağustos; bir yerel gazete binası işgal edilip protesto metni bırakılarak, Alman devletinin saldırlarını kınandı.

Almanya-Amsterdam: 3 Ağustos; ERNK'li 40 kişilik bir grup tarafından Alman Konsolosluğu işgal edilerek baskılara ve bu baskılara Kürdistan yurtseverlerin karşı durma ve baskılara boşça kırmak kararlığını dile getiren bir metin bırakılarak, eylem sonuçlandırıldı. Hollanda polisi eylemi engelleme çabası sonucu kaldı.

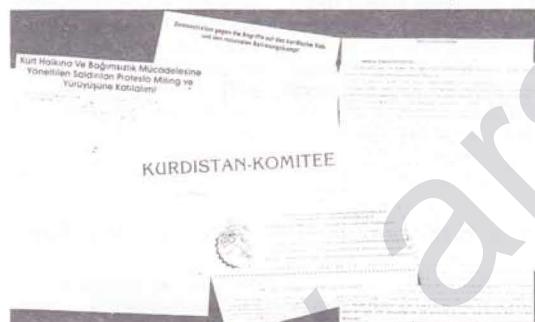
Almanya-Stockholm: 7 Ağustos; Alman Konsolosluğu işgal edilerek, Elçilik yetkililerine bir protesto metni bırakıldı. Komplocu SÄPO'nun, işgal eylemini engelleme çabası oluyor da, önceki komplosunun neye maloludunu bildiğinden, işgal eylemini gerçekleştiren yurtseverlerin kararlılığı karşısında geri adım atmak zorunda kaldı.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi - ERNK'nın 30 Temmuz ve 7 Ağustos Tarihlerinde Almanya'nın Başkenti Bonn'da Gerçekleştirildiği Basın Toplantılarında Alman Devletinin Saldırılarının İçiyizi ve ERNK'nın Kararlı Tutumu Bir Daha Sergilendi

İlk basın toplantısında, topantlyan katılan kalabalık gazete, radyo ve televizyon muhabirlerine Kürdistan halkının ulusal kurtuluş mücadeleleri hakkında bilgi vererek, Türk sömürgeci faşizminin halkımıza karşı cinayetleri ve Alman devletinin, Türk devletiyle işbirliği söyle açıkladı:

"12 Eylül 1980 tarihinden bu yana faşist Türk askeri cuntası, Kürdistan ve Türkiye halklarına ağır bir zulüm uygularken Alman hükümeti her alanda cuntanın en büyük destekçisi oldu. Uluslararası resmi kuruluşlarda en hayatı konularla açık olarak cuntanın sözczülüğünü yaptı."

Daha sonra bunun somut örnekleri açıklandı: "Türk polisi ile içe çiçek açan Alman polisi 15 Ağustos 1986 günü Hamburg'ta bir komplot düzenledi. Tüm çaba ve sahte delillerle rağmen bir komplot boşça bırakıldı, yenilgiye ürütüldü. Ancak Alman polisi, yurtsever kitlere yönelik anti-demokratik uygulamalarına devam etti... 1987 baharında Kürtlerin milli bayramları olan Newroz kutlamaları gecelerinde Alman polisi açık bir terör estirdi... Yurtsever kitlemize posta kanalı ile Türkçe-Kürtçe yazılmış sahte bilgileri hırsız eden mektuplar gönderdi... Bu tür uygulamalar Bayern eyaletinde halen devam etmektedir"

27 Temmuz'da, tekrar daha yoğun başlatılan saldırı, evdernek aramalarını ve Türk faşist polisinin aratacak Alman polisinin terör uygulamalarını tek tek sıralayan ERNK sözcüsü, Alman polisinin zorla gaspettiği Kürdistan Komitelerine ait "456.845 Alman Markt, 209.530 İsviçre Frankı, 2000 Fransız Frankı, 152 kalem altın, saat, bilezik" vb. olmuştu. Yurtseverlerden aidat ve bağış olarak toplanmış para ve eşyaların miktarını belirtmiştir.

ERNK sözcüsü, Alman hükümetinin Türk cuntası ile anlaşma temelinde Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mütadelesini engelleme amacıyla yurtsever Kürdistan kilesine yönelik anti-demokratik uygulamalarını cephede olarak protesto etmiş, gaspedilen para ve eşyaların iadesini istemiştir.

7 Ağustos'ta yapılan ve aralarında "AP, DPA, Reuter, WDR ve Hürriyet" in de-

bulunduğu 19 basın, radyo ve televizyon muhabirinin katıldığı basın toplantılarında ERNK sözcüsü Hüseyin Yıldırım, Türk sömürgeci faşizminin halkımıza ve öncü güçlerine yönelik özel savaş uygulamalarından ve bu sömürgeci-faşist vahşete Alman devletinin desteğinden örnekler sunmuştur: "Bu anti-demokratik uygulamaların arasında NATO, CIA, MİT ve Alman Federal İstihbarat Örgütü vardır. Thyssen, Siemens, AEG, Krupp, MBB, Bayer vb. Alman tekellerinin yillardır ülkemizi ve halkımızı sürdürdü yetmiyor mus gib, şimdî de Alman polisi halkımızı parاسını gaspetmektedir." ERNK sözcüsü; "Alman hükümeti, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mütadelesine, yurtsever halkımıza yönelik saldırıları vazgeçmemeli, zorda el koymuş para ve dökümlerini derhal geri vermelidir. Aksi halde, Kürdistan halkı tüm sömürü yollarını kapamasını, sömürülerini ve gasp edilen zorla bir bir geri almasını bileyeciktir" diyerek ERNK'nin direnme kararlığını göstermiştir.

Alman hükümet yetkililerinin terörizm suçlamasının altında, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mütadelesini denetim altına alarak tasfiye etme emel ve komplonun yattığını açıklayan ERNK sözcüsü, "Her halkın kurtuluş hakki gibi, Kürdistan halkının kurtuluş talebinin kutsal bir talep olduğunu ve halkın kurtuluş talebine karşı çıkmamız insanlık suçu olduğunu" vurgulayarak, "tüm ilerici insanların Alman

in üstünde Kürdistanlı devrimci-yurtseverin yanısıra, Kürdistan halkı ve öncüleriley dayanışma içinde olan Sosyalist Vatan Partisi, Alman Kommünist Birliği, Alman Halk Cephesi, Acıiler, Kurtuluş Yolu, SUH, FAU, HD-A (Alman örgütleri) dışında çok sayıda Alman demokratı da katıldı.

Coskun dayanışma, kararlılık ve büyük bir disiplin altında geçen miting, "Kahrolsun Sömürgeci Faşist Türk Devleti ve Emperyalist Destekçiler!", "Kahrolsun Türk Devletine Karan Veren Alman Devletinin Saldırı ve Provokasyonları!", "Devrimci-Yurtsever Kararlılığımız ve Direnişimiz Her Provokasyonu Boşa Çıkaracaktır!", "Yaşasın Ulusal Kurtuluş Öncümüz PKK, Cepheşim ERNK ve Ordumuz ARGK!", "Yaşasın Halkların Devrimci Dayamıştı!" sloganları ile lanetlendi ve aşırı kararlılık bir daha sergilendi.

Mitingte konuşan ERNK sözcüsü, kısaca Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mütadelesinin üzerinde yurtsever ve büyük bir Alman demokrat kitleyi üç saatten fazla süren bir yürüyüş gerçekleştirdiler. Yürüyüş boyunca saldırıları lanetleyen kitle, direniş ve dayanışma sloganlarıyla konuşmalarla: dağıtıkları ERNK, Feyka-Kurdistan bildirileriyle, her türlü saldırı ve provokasyonu açığa çıkarma ve aşırı gücünden oldukça şaşkınlıkla反应edildi.

Basel'de ERNK'nin, Alman Devletinin Saldırılarını Protesto ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mütadelesi ile Dayanışma Yürüyüş ve Mitingi Yapıldı

8 Ağustos tarihinde gerçekleştirilen yürüyüşe 1200 civarında yurtsever kitle ve kalabalık bir İsviçre demokrat grubu katıldı. Direniş ve dayanışma sloganlarıyla, ERNK bayrakları altında gerçekleştirilen görkemli kitle yürüyüş eylemi, miting alanında yapılan konuşmalar ve dağıtılan bildirilerle sonuçlandı.

"Bunun yanısıra dökümlerimizin da en kısa sürede iade edilmesini istiyoruz. Geçikmesi durumunda ve Avrupa'da Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mütadelesi taraftarlarına gelebilecek her zarardan Alman hükümetini sorumlu tutacağınız..."

"İçimizde 'teröristlerin varlığına inandığı için bu uygulamaya karar verdigini' söyleyen savcılının bu iddiası büyük bir sahtekarlıktır. Açıka, ezilen bir halkın mütadelesine karşı çıkmaktır. 40'a yakın yer aratan savcı ne elde etmiştir? Silah, top, roket, dinamit vb.'ni mi yakalamış? Hodri meydan göstersin. Eğer bu yapılmıyorsa yapacakları ilki Kürdistan halkından özür dilemektr..."

"Ancak baskılardan aracı açıkktır. Yurtseverleri sindirmek, Türkiye sol güçleri ve Kürt küçük-burjuva güçleri gibi PKK ve ERNK'yi denetlemek ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mütadelesini tasfiye etmektir. Ama bunu beceremeyeceklerdir. Karşılardan kararlı bir halk vardır. Bu haksız ve çirkin dayatmalarda bulunanlar, bunun sorumluluğunu da katlanmalıdır..." Konuşmacının: "Polisin

baskılara boyun eğecek miyiz? Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine bu nedenle desteğimizi keseceğini miyiz? Tehdit ve santajlardan korkacak mıyiz?" sorularına çokşun ve kararlı kitle, isyan ateşi, mitralyöze sesi, yılların kin ve öfkesi olan: "Hayır. PKK ile doğduk, PKK ile varız, PKK ile oleeceğiz! Kahrolsun provokasyon, ölmek bizi yolumuzdan ayıramaz!" sloganları ile cevapladı.

"Ya ölüm ya Özgür bir Kürdistan!" sloganları altında dayanışmacı Türkiye ve Alman örgüt sözcülerinin yaptığı konuşmalarдан sonra, miting büyük bir başarıyla, disiplin içinde sona erdi.

Hannover'de ERNK'li Yurtsever Kitle, Baskıları, Gerçekleştirildikleri Kararlılık Yürüyüşü ile Protesto Ettiler

8 Ağustos Cumartesi gecesi Hannover'de gerçekleştirilen ARGK ile Dayanışma Geçesinden önce 1000'in üzerinde yurtsever ve büyük bir Alman demokrat kitleyi üç saatten fazla süren bir yürüyüş gerçekleştirdiler. Yürüyüş boyunca saldırıları lanetleyen kitle, direniş ve dayanışma sloganlarıyla konuşmalarla: dağıtıkları ERNK, Feyka-Kurdistan bildirileriyle, her türlü saldırı ve provokasyonu açığa çıkarma ve aşırı gücünden oldukça şaşkınlıkla反应edildi.

Basel'de ERNK'nin, Alman Devletinin Saldırılarını Protesto ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mütadelesi ile Dayanışma Yürüyüş ve Mitingi Yapıldı

8 Ağustos tarihinde gerçekleştirilen yürüyüşe 1200 civarında yurtsever kitle ve kalabalık bir İsviçre demokrat grubu katıldı. Direniş ve dayanışma sloganlarıyla, ERNK bayrakları altında gerçekleştirilen görkemli kitle yürüyüş eylemi, miting alanında yapılan konuşmalar ve dağıtılan bildirilerle sonuçlandı.

Kurdistan Komite (31.7.87) ve Feyka-Kurdistan (5.8. ve 8.8.87), Dağıtıkları Bildiriler ve Yapıtları Açıklamalarda, Alman Polisinin

Baskı ve Anti-Demokratik Uygulamalarını Protesto Ettiler

Alman devleti, "yasal dernekler sızımsız bir grup şehir gerilisi" uyarısının arkasında sığınak, özellikle yasal dernek ve dernek yöneticilerinin evlerine baskın yapmayı, taciz etmeye ve eşyalarına el koymayı başlattı. Bu baskılardan bir hedefi de Feyka-Kurdistan'dı (Federal Almanya Yurtsever İşçi-Kültür Birlikleri Federasyonu). Federasyon binasını basan Alman polisi önüne gelen her şeyi dağıttı kirdiği gibi, arasında halk türkülerinin olduğu kasetlere el koyacak kadar faşizm ve amaçlı davrandı. Amaç belli ve netti. Alman halkın demokratik gelenekleri içinde yasal ve meşru faaliyet yürüten Kürdistan yurtsever kültür ve 1987 Mart'ta dünyadan gözleri önünde onlarca savaş

patmak, ulusal kurtuluş çalışmalarını önlemek ve bu yolla Türk sömürgeciliğine destek olmaktı.

Ancak, dernek yönetim ve kitleleri; yaptıkları açıklamalar, dağıtıkları bildiriler, gerçekleştirdikleri toplantı, protesto ve yürüyüş eylemleriyle, Alman devletinin kendilerini yıldırmayacağı ve sonucuz kalaşağına sergilediler.

ERNK - Avrupa Temsilciligi 7.8.87 Tarihli Bildirisi ile Baskıları Protesto Etti ve ERNK'nın Kararlılık Tutmunu Bir Daha Açıkladı

"Faşist Türk devletinin çağrılarına uyın Alman devleti, Kürdistan yurtseverlerine yönelik saldırıları Türk MİT'yle ortaklaşa yapmıştır.

Türk faşist sömürgeciliği, en fazla işbirliği olanaklarını Alman devletiyle bulmuştur. Türk burjuva basını ve Komkar gibi Türk sömürgeci-faşizminin işbirlikçileri, çarşaf carşaf halan, düzmece haberler ve haber raporlarıyla, bu saldırırlara zemin hazırlamak istemişlerdir. ... Saldırıların, Türk sömürgeci ordusunun en fazla zorlandığı, halkımızın kutsal bağımsızlık sesini dünya halklarına en fazla duyurduğu bir dönemde gelişmesi tesadüf değildir.

Alman devleti, güneşin balçıkla sıvamaya çalışır. Hayali 'bir grup şehir gerilisi' adıtmamasını Almanya'daki 400.000' yakın yurtsever Kürt kitleşine karşı saldırıya getireceğini yapmak istiyor. Kürdistan halkı ve öncüsü PKK ile ERNK'yi terörist imajıyla damgalayarak, Türk faşizmine kan vermek istiyor. Küsası Alman devleti, Hitler faşizmini gölgede bırakınca planları içindedir.

Demokrat Alman halkı, Alman devletinin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mütadelesine karşı faşist Türk sömürgeciliği ile işbirliğine ve sizleri buna alet etmesine karşı durmalısınız

Türk sömürgeci-faşist devleti, halkımıza karşı özel yıldızı başı basatır. NATO'nun ikinci büyük ordusu olan Türk ordusunun bir milyonluk mevcudundan yarısı Kürdistan'da konurlenmiştir. Türk ordusu, Vietnam ve Nikaragua'da denenen Kontra birliklerini oluşturmuştur. Bunlar yetmiyor gibii, halkımızı birbirine karşı silahlandırılmış, çete ordusunu örgütlenmiştir. Faşist sömürgeci Türk ordusu, kontralar ve çetelerle birlikte halkımızı katletmek, köyleri yakmakta, alanları boşaltmakta ve halkımızı göçe zorlamaktadır. Türk sömürgeci devleti, şimdi de Kürdistan için ayrı anayasası, ayrı ceza kanunları, özel ordu ve Genel Valilik oluşturmuş, ve paralel askerlikte çete ordusunu genişletmektedir. Türk ordusu, üç yıl dir aralıksız operasyonlarla halkımıza karşı bir imha savaşı yürüttür. Bu savaşta uçak, helikopter, tank ve top kullanıyor. 1986 Ağustos ve 1987 Mart'ta dünyadan gözleri önünde onlarca savaş

uçağıyla Kürt köylerini bombardıladı.

Türk faşist sömürgeciliği, Kurdistan halkına ait olduğu bu yıkım savaşında en büyük desteği, NATO'lu dostlarından, özellikle de Alman devletinden görür. Alman devleti, Türk ordusunu silahlandırmıyor, kredi veriyor, eğitiyor. 1983'ten beri katılım birlükleri olan Türk kontraları, Alman GS-9 birlükleri eğitiyor. Alman devletinin desteği ile Kürt halkı ve devrimcileri katlediyor.

Alman devleti, televizyon ve basını vasıtıyla, Türk faşizminin cinayetlerini destekliyor, borazanlığını yapıyor. Faşist Türk basını, Alman devletinin hükümlerini övüyor. Türk MİT'i Bonn'da ve diğer Alman şehirlerinde, Alman polisinin yetkilileriyle cirit atıyor, cinayetler işliyor.

Demokrat Alman komuoyu!

Alman devleti, verdiği vergilerle faşist-sömürgeci Türk devletine kan veriyor, Kurdistan halkına yaptığı cinayetlerine ortak oluyor. Alman devleti, demokrat kisve altında, yasalarını ve insan haklarını çiğnıyor. Alman demokratları! Alman devletinin faşist uygulamaları, senin de demokratik haklarına ve geleğine tecavüzdür. Faşizmde en büyük zararı sen çektin. Olanaklarını Türk faşizminin donatmasına ve Kürt halkının katledilmesine yol verme. Alman devletinin son saldıruları, bir insanlık suçu ve Kürt halkın kutsal haklarına yinelmiş bir tecavüzdür.

Bu saldırıların ve Türk sömürgeciliğinin karşısında durulması, Kurdistan halkı ve öncüsüyle dayanışmanı sergilemen senin demokratik ve insanlık görevindir.

Alman devletine!

Kurdistan yurtsever derneklerine yaptığı saldırular ve sergilediği vahşet, tekel çırkaları için Kurdistan halkına karşı Türk faşizmiyle yaptığı işbirliğinin somut bir kanıdır. Bu, halkımızın haklarına tecavüz ve savaştır. El koyduğum para, Kurdistan halkından zorla gaspettiğin paradır. Unutma ki, bu hünerlerini ve seni alkışlayacak olan yalnızca faşist Kenan Evren, Turgut Özal ve Kürt işbirlikçileridir.

Halkımıza, haklarına yapılan hiçbir tecavüzü karşıtlıkla bırakmadır. Halkımız, başka halkların yasalarına saygıdır. Ama kendi haklarının meşruluk ve kutsallığını da temel alır. Kurdistan halkı, kendine ait olan herseyi zorla atmasını bilir ve halkımıza, faşist Türk sömürgeciliğine kan verenleri asla unutmaz. Terörist, soyut Kurdistan halkı ve öncüsü PKK, ERNK, ARGK değil, faşist Türk devleti ve onu destekleyenlerdir.

Halkımız kutsal ulusal bağımsızlık savaşına yönelen her komployu aşacak güç ve bilinçtedir. Daha önceleri halkımıza ve öncüsüne MİT, CIA, SÄPO komplosu ile Olof Palme cinayeti yüklemek istendi. Ama aklanın ve kazanan PKK ve Kurdistan halkı, kaybeden İşveç devleti ve Türk sömür-

geciliği oldu.

Alman devleti, Alman halkı da bu çirkin oyunlara ve cinayetlere ortak etmek istemektedir. Anlaşılan Alman devleti 1870-1914, 1930-45'lerden ders almamış görünüyor. Aynı çirkin ve insanlık dışı oyunu tekrar oynamak istiyor. Ama bu defa, Türk faşizminin destek verenler sunu asla unutmasınlar: Hem verdikleri bu destekle tarih üzerinde mahküm olacaklar ve hem de bu desteğin getireceği risklerde katlanmak zorunda kalacaklardır. Bu nedenle de Al-

man devleti, gerici baskularına derhal son vermeli, Kurdistan halkından zorla gaspettiğini derhal iade etmelii, televizyon ve basın yoluyla başlatıtıır. Kürtçeşir ve yalan propagandalarına da aynı şekilde derhal son vermelidir.

Kurdistan halkı, öncüsü PKK ve ERNK ile kaynaşmış çöklenikten bir duvardır. Bu duvari hiçbir provokasyon elemez. Kürtistan bağımsızlık davası; demokrasının, sosyalizmin, insanlığının davasıdır.

Her bir Kurdistanlı, birer direniş kalei olarak, bu gerici

ve çirkin saldırılardan karşınlıda duracak, ulusal kurtuluş mevcilerini genişletecektir. Hiçbir güç bizi bir adım geriletemez.

— Yaşasın Kurdistan halkının soyu ve kutsal ulusal bağımsızlık savaşı!

— Yaşasın Kurdistan halkının soyu direniş öncüsü PKK!

— PKK ile varız, PKK ile yaşayacağız, PKK ile olacağız!

— Kahrolsun sömürgeci-faşist Türk devleti ve ona kan verevler!

ERNK Avrupa Temsilciliği
7 Ağustos 1987

Cephemiz ERNK, Ordumuz ARGK'nın Yanındayız

Halkımıza ve Kurdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı yöneltilen saldırı, karalamaya ve her türlü komplo-provokasyonu boşça çıkararak, düşman saldırularını teşhir ve tecrit etmek için, 04.07.1987 tarihinde Hollanda'nın Arnhem şehrinde bir yürüyüş eylemi yapıldı.

Halkımız, içerisinde bulunduğu dönende, sömürgeci-faşist Türk devletinin ve onun içteki, dışındaki tüm ajan-milis yapılmalarını, komploları ve provokasyonlarını boşça çıkararak, "Bir parça özgür vatan toprağı" şiarıyla Kurdistan Ulusal Direniş Mücadelesine sahip çıkıyor ve koruyor. Halkımızın bu kararlılık ve bağlılığını sahibi çıkan, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin tek oturucusu olan Kurdistan Halk Kurtuluş Ordusu - ARGK'ye bağlı gerilla birlükleri, düşmanın askeri kurumlarına, ekonomisine, ajan-milis ve her türlü ihanete darbe vurarak, her türlü düşmanlığı yerlebir ediyor. Kurdistan halkı, bu direniş saflarında yer alarak, ERNK, ARGK bayrakları al-

tında birleşerek daha güçlü örgütlenme sürecine girmiş bulunmaktadır.

Bizler, ERNK taraftarları olarak Hollanda'nın Arnhem şehrinde yaptığımız yürüyüş eylem ile; TC tarafından, Avrupa'nın çeşitli alanlarında yurtsever Kürdistanlılar, cephemiz ERNK'nın kitleşmesi karşı yürütülen saldırısı, ev baskınları, ajanlı teklif etmeleri ve "modern köy korucularının (vatandaşların) polisle işbirliği" halkımız ve uluslararası kurtuluş savaşımız üzerindeki uygulamalarını protesto etti; cephemiz ERNK, ordumuz ARGK'nın yanında olduğumuza, gerçeklestirdiğimiz eylemde kanıtلامaya çalıştık.

Yürüyüş kortejinin en önünde üç Cephe bayrağı taşınırken, Cephe bayraklarının arkasında Ulusal Önderimiz Serok Apo'nun resmi dalgalanıyor. Serok Apo'nun resmi arkasında "Yaşasın ERNK" pankartı, onun arkasında Halk Kurtuluş Ordumuzun büyük komutanlarından Mahsum KORKMAZ yoldaşın posteri, yine "Ya-

şasın PKK", "Mazlum, Kemal, Hayrı, Halk Savaşı Yolunda İteri" pankartları ve halkımıza yönelik saldırıları kimseye pankart ve flamlarla bildirir yürüyüş öncesi ve yürüyüş günü günün bir şekilde dağıtılarak, TC ve onun ortakçıları kimamp teşhir-tecrih edildiler. Yine yürüyüş boyunca, "Bij Serok Apo", "Bij PKK, ERNK, ARGK", "Partimize uzanan elleri kıracağım", "Vur gerilavur, Kurdistan'ın kur", "Bij Serzwebün, bimre kedzwar" ve dayanışmayı içeren (Hollandalılarla yönelik) sloganlar gür ve coşku bir şekilde atıldı. 1,5 saat yüründükten sonra, toplanma alanında ERNK bayrağı göklede reçikerek saygı duruşunda bulunuldu. Yürüyünün anlam ve önemini belirtildiği konuşmalar yapıldıktan sonra, hep birlikte Cepheye bağıllık andı içildi. "Apo Haté Hilwané" oyunu oynanarak ve "Bij Serok Apo" sloganı peşpeşe güçlü bir şekilde atılarak yürüyüş eylemi sonuçlandırdı.

Hollanda ERNK taraftarları

Belçika Sosyalist Partisinin Avrupa Parlamentosu üyeleriinden "Raymonde Dury", 06.07.1987 tarihinde Avrupa Parlamentosuna, Türk faşist sömürgeciliğine karşı Kürt halkı, mücadeleci ve tutuklularla dayanışmanın geliştirilmesi için bir karar önergesi verdi

Raymonde Dury'nin karar önergesi şu maddelerden oluştu: Türk devletinin Kurdistan hapişanelerindeki politik tutuklulara karşı geliştirdiği imha uygulamalarının protestosu hakkından;

A) Türk devletinin Kurdistan politik tutukluları üzerindeki imha uygulamalarını dikkate almak,

B) İmha uygulamalarının Kürt halkın ulusal kurtuluş mücadelenin gelişmesine paralel olarak şiddetini dikkatinde dikkate almak,

C) Türk devletinin Kürt halkına karşı uyguladığı sührungler, katliamlar ve askeri operasyonlara bir de tutukluların katledilmesi eklenmiştir. Bu durumun dikkate alınması,

D) 100 tutuklunun Adana cezaevi vb. lerinden Eskişehir, Diyarbakır özel tip cezaevlerine nakledildiğini dikkate almak.

E) Kürt yurtseveri Mehmet KALKAN'ın katledilmesini dikkate almak.

Avrupa Parlamentosu:

1. Eskişehir ve Diyarbakır hapişanelerinde tutukluların, uygulamalara karşı başlattıkları açlık grevinin desteklemelidir.

2. İnsان haklarına saygı gösterilmesi için Bakanlık Konseyinin politik düzeyde bir toplantı yapıp, müdafası istenmelidir.

3. Askeri yardımın kesilmesi için, Bakanlık Konseyinin diğer üye ülkelerle birlikte politik düzeyde bir toplantı gerçekleştirmelidir.

4. Bir delegasyon belirlenip, hapişanelerde yerinde incelemeler yapmaları için görevlendirilmelidir.

5. Başkandan, sözkonusu karar önergesinin Bakanlık Konseyinin politik bölümune ve üye ülkelere havale edilmesini istemektedir.

2 Temmuz 1987 günü Danimarka'nın başkenti Kopenhag'da bir basın toplantısı düzenlendi. 15 basın mensubun katıldığı toplantı, uluslararası basın merkezinde yapıldı. Toplantıda haber ajansları, radyo ve gazeteciler hazır bulundular.

ERNK - Avrupa Temsilciliği adına düzenlenen basın toplantısında, Kurdistan'daki Türk sömürgeciliğinin askeri, siyasi, ekonomik varlığını hedefliyor.

Açıklamada son eylemlerin bilançosu verildikten sonra, milis-ceteçilikin tanımı yapılarak, bunlara yönelik menşelişliği açıktır. Bu konuda sunlar belirtildi: "Milis-ceteçilik, silahlandırılmış sivil karşı-devrimci bir örgütlenmedir. Bu sivil-ceteçilik, aynı zamanda köylülerimize saldırmaktır, tehditler savurmaktır, Türk askeri ile birlikte operasyon yapmaktadır, halk üzerinde estirilen teröre yardımçı olmaktadır. Baştan beri hareketimiz milis-ceteçiliği, Türk sömürgeciliğinin Kurdistan'daki askeri varlığını bir parçası olarak görmüş ve yönlüştür. Buların çoğu ikna edilmiş, bir kısmı da silahını götürüp devlete teslim etmiş, görevini bırakmıştır. Bunda israr-

na geçit verilmeyip. Gerilla kuvvetlerimiz eylemlerimizde Kurdistan'daki Türk sömürgeciliğinin askeri, siyasi, ekonomik varlığını hedefliyor."

Açıklamada son eylemlerin bilançosu verildikten sonra, milis-ceteçilikin tanımı yapılarak, bunlara yönelik menşelişliği açıktır. Bu konuda sunlar belirtildi: "Milis-ceteçilik, silahlandırılmış sivil karşı-devrimci bir örgütlenmedir. Bu sivil-ceteçilik, aynı zamanda köylülerimize saldırmaktır, tehditler savurmaktır, Türk askeri ile birlikte operasyon yapmaktadır, halk üzerinde estirilen teröre yardımçı olmaktadır. Baştan beri hareketimiz milis-ceteçiliği, Türk sömürgeciliğinin Kurdistan'daki askeri varlığını bir parçası olarak görmüş ve yönlüştür. Buların çoğu ikna edilmiş, bir kısmı da silahını götürüp devlete teslim etmiş, görevini bırakmıştır. Bunda israr-

edenlere ise, savaşın doğası gereği ve halkın istemi sonucu farklı yöntemler kullanılmış."

Mücadelemizin genel giğisati ve önmüzdeki dönem gelişmeleri için sunlar belirtildi: "Önmüzdeki dönemde Kurdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, askeri, siyasi, ekonomik varlığını hedefliyor." Cephemiz ERNK'nın Genel Başkanı A. ÖCALAN yoldaşım belirtti: "Her sey bir parça özgür vatan toprağı için' şiarı hedefimizdir. Türk sömürgeciliğini topraklarından söküp atmak için meşru hakkımızı kullanacağ, her türlü mücadele binicilerini uygulayacağız."

Başın toplantısi, uluslararası basın çeşitli düzeylerde yansındı. İskandinavya ülkelerinde gazete, radyo ve televizyonlar toplantıya geniş yer verdiler. Bu ülkelerdeki yabancı dilde yayın yapan -Türkçe, Arapça vb.- radyolar, toplantıyı ayrıntılı olarak verdiler.

Diyarbakır zindanlarından çıkan bir direnişinin gazetemize ulaştırdığı mektubu olduğu gibi yayımlamayı, zindan şehitlerinin anılarına duyduğumuz saygının bir gerekî olarak kabul ediyoruz.

Rizgari'ye Açık Mektup

Derginizin Mayıs '87 sayısında "PKK Hem Suçu, Hem Güçlü" başlığı altında yazılan yayayı İbretle okudu ve ırkildim. Kutsal değerlerle, hem de insanlığın en soylu değerlerine insanlar bu denli soyusuna yaklaşabilir mi? Bu düşmanlık nedir? Türk burjuvazisi bile PKK ve Diyarbakır zindanlarının bir bütün olduğunu çoğu yönüyle kabul etmek surûnda kalırken, üstelik milliyetçilik pozuya bu gerçege salırmışın izahı çok zordur.

Tarihe malomsa ve ulusal kurtuluş mücadelelerinde sürekli öncü misyonunu koruyan PKK zindan direnişçiliği ve direniş abideleri vardır. Bunlara tarih ve toplum değer bölmüşdür. Bunu inkar etmeye kimse'nin gücü yetmez. Gel gör ki, siz Rizgari'ci bayların tarihi ve gerçege meydan okuyan, baştan sona düşmanlık ve kin kokan çarpıtmalarına şashmak mümkün değil.

Ben, PKK'nın zindan direnişlerinin bir tanımıym. Sizlerin de zindanlardaki durumunu baştan aşağı biliyorum. Bunun sorumluluğuyla bazı açıklamaları yapmayı insan onuru için zorunlu görüyorum.

Birincisi: Zindanda kalmak, devrimci olmak için yeterli midir? Devrimci ve yurtseverlerin yanısına adı katiller, esrarkeşler, rüvetçi ve telancı ağalarla, sahte milliyetçiler de kalmaktadır. Bunun değerlendirmesini yapmak gerekmeyi mi? Herkes gibi, siz "Rizgari'ci baylar" zindanda kalışınızın bir muhasebesini yapmak zorunda değil misiniz? Arkanızda nasıl bir miras bırakınız? Mahkemelerdeki durumunuz neydi? 1980'den başlayalım: Bu yılın ortalarında PKK "tutukluları idareye karşı askarı müstereklere birlitirme çalisması yürüttü." Sizin tavriniz ne oldu? Birlik ve ortak tavır ve kaçmak için bukelâmün gibi dolaylı yollara başvurduğunuz. Arkasından 5. Nolu askeri cezaevinde bunun meyvelerini toplaymaya kalkışınız. Savas esirleri kendi temsilcilerini seçerken, zindan faşist idaresinin Ruşen Aslan'ın temsilci olarak gösternmesini nasıl değerlendirdiğiniz? Eğer, sizler "Biz 1981'de PKK direnenken biz koğuşlarda keyfimize baktık, faşist idarenin kurallarına uyduk, istiklal marşını en iyi okuduk. 1981, '82, '83, '84 direnişlerinde PKK onurumuzu kurtarmak için onlara şehit verdi. Biz örgüt olduğumuza inkar ederken, PKK, mahkemelerde Kürdistan devrimini savundu ve korudu" deseydiniz, özelesiti veriyorlar diye sizleri alkışladık. Ama hiç de onurlu bir yol tutmadığınızı gö-

rüyoruz.

İkincisi: Derginizde "Kemal PİR tutuklanıp Diyarbakır hapishanesine getirildiğinde ilk kez Rizgari'ci arkadaşların yanında kalmıştır" diyerek, hem kendinize paye çıkarıyor, hem de sinsi bir plan kuruyorsunuz. Kemal PİR'in yanında kalmak bir insan için onurdur. Ancak, insanların bu onura layık olması gerekir. Ama sizler bu onura layık olmadanız. Sizin yanınızda özde herkes birdi. Şerafettin Kara, eli yüzlerce devrimci ve yurtseverin kanına bulaşmış M. Celal Bucak'la beraber kaldı. Ardından "Keşke daha önce tanışdım, ne iyi insandı" türünden mithiyeler dizi. Ajanların, uşakların koğuşu olan 38. koğuş sorumluluğu yardımıcılığını almanızı nasıl izah edeceksiniz?

Üçüncü: "12 Eylül öncesi ve sonrası yüzlerce PKK'linin sömürgeci mahkemelerdeki savunmalarını arkadaşlarınızla yüklenmiştir" diyeorsunuz. Buradan yola çıkarak devrimci olduğunu akılsıra ispatlamaya çalışırsınız. Utanmazlığınız bu kadarına da pess. Diyarbakır vd. yerlerde yüzlerce tüccar avukat vardır. Bunların bir kısmı da doğrudan faşist mahkemelerle işbirliği halindeler. Halk tarlasını, evini, inegini satar, bu tüccar avukatlara yedirir. Bunlar doğrudan halkı soyarlar. Sizler ise gidiklayarak ve severek soyduınız. Ama haydan gelen huya gider diyeceksiniz... Banker Kastelli'ye kaptırılan paraların miktarı ve kaynağını açıklayacak gücünüz var mıdır? Yüz astarlaştığını göre, herhalde piyangodan çıktı diyeceksiniz.

Dördüncü: Kasım, Aralık 80-Ocak '81 döneminde faşist idarenin kural adı altında insanlık onuru ile bağdaşmayan dayatmalarına karşı PKK direnme kararı aldı ve direndi. Bu doğrultuda bütün cezaevi kitleşine çağrı yaptı. Sizin bu kutsal çağrıya cevabınız ne oldu: "Direnmek cinayettir", "Nasıl olsa PKK direniyor, onları alacakları haklardan biz de yararlanırız" soyusuz tilki kurnazlığı içinde olan sizler değil miyiniz? 1981'de PKK yüzlerce sempatizanıyla hücrelerde direnenken idarenin bütün kurallarına uyarak, koğuşun (1 Nolu) en rezil yaşamını sergileyen sizler değil miyiniz? Direnmemek için "Köprüden geçen kadar aya dayı diyelim" felsefesini geliştiren siz değil miyiniz? Ya o avukatlık "kültürünü devrime" rağmen birakılmıştır. Onlara insan olduklarını hatırlatan PKK'nın direnişleri ve şehitleri oldu. Çünkü, insanca yaşamın sınırlı olanağları, hatta bireysel bile

Avrupa'da "Demokrat Türkiye" gazetesi tarafından yaygınlaştırılan "apolitik robot yaşam felsefesi" değil midir? Elinizde kocaman dergi olanaklarınız var. Biraz bu yaşam ve felsefenizi anlatın.

Hipishanede kitlemiz yok. PKK'nın kitlesi var. Direnmek ona düşer" diyerek devrimci sorumluluktan kaçan M. Kotan, bu sözlerine sahip çıkmıştır. Bu ordusuz generaller, bir devrimcinin, düşünde ve yaşamıyla bireysel olarak da bir örgüt gibi davranışın surûndan olduğunu ve her yerde direnmesi gerektiğini bilmez degiller. Üstelik bunlar, güya önderdirler. Ama Rizgari'ci önderler(!), önderlige o denli kendilerini kaptırımlıardır ki, öümüleriyle dünyanın yıkılacağı sanıyorlar. Ama şunu da unutmasınlar, herkes ölümnesini biceremez. Ölüm, hele devrimci bir ölüm; soyuluk ve ölümsüzlük. Onursuz bir yaşam yerine, erken gelen ölüm her zaman yegidir. Devrimci ölüm direnişti. Rizgari'ci baylar bilmeli ki, bu ideoloji, inanç ve mertlik sorunudur. Bize de, hadi ordan kart kazalar demek düşer.

Büçüncü: Rizgari, zindan direnişini ve gerçeğini tersüz etmeye devam ediyor. "Diyarbakır Askeri Hapishanesinde 1984 Ocak direnişinden sonra PKK'nın sekler ve dar gruplu tavruları karşı: diğer bazı siyasetçiler bir cephe oluşturmak istemişlerdi. Böylebine bir cepheleşme her şeyden önce düşmanın işine yarayacaktır. O günlerde hapishanede olup da direniş katılanlar, özellikle PKK'nın hapishanedeki yöneticileri, böyle bir girişimi büyük bir çaba ve ikinci yoluya Rizgari'ci arkadaşlarını önderliklerini bilirler" belirlemesi bu yalanlardan bir tanesidir. Gerçek sudur: PKK, bütün hapishanede kitleşine çağrı yaptı. Direnmeleri için. Rizgari'ci baylar ve diğer reformist güçler "Apocuların oyununa gelmeyin", "Apocular, hapishanede direnerek katılam yaratmak istiyorlar", "Şimdî yaşıyalım, yarın hapisten çıkışına tekrai "devrimcilik" yaparız" teslimiyeti sloganları attılar. PKK'ye karşı bir cephe oluştu. Ama bu cephe direneş karşı teslimiyet cephesiydi. Rizgari, bu sonuncunun içindeydi. Kazanan direniş oldu. Ardından Rizgari'ci güruh PKK direnişçilerinin peşine takıldı. Gerçek olan şuydu; Rizgari grubu 1983'e kadar insan olduğunu bile unutmuştu. Onlara insan olduklarını hatırlatan PKK'nın direnişleri ve şehitleri oldu. Çünkü, insanca yaşamın sınırlı olanağları, hatta bireysel bile

olsa direnebilme ve yaşamı hatırlama gücü tümüyle PKK kitlesinin, direnmesinin eseri oldu. Rizgari, "tüm hapisane direnmesi PKK'ye çıkarılıyor" söyleşiyile, gerçege tamammülüsüzü gösteriyor. Yarasaları olan gocunur.

Yedinci: Rizgari'ci baylar, hapisane yaşamlarını onurlu gösterme gayretini boşuna sergiliyorlar. Çünkü, bu er meydanında olanlar herkes tarafından biliniyor. PKK'nın direniş ışığı, kör yarasaları suçüstü yakalıyor.

Rizgari, üzerindeki töbmetleri kaldırımdır: 1. Mahkemelerde ne denli siyaset savunma yapmadınız? Neden sadece bir dergi hareketi olduğunu, siyasal örgüt olmadığını belirtiniz? Bu teslimiyet değil miydi? Demagoji ve çarpıtma yerine mertçe mahkeme "sayımlarını" açıklasanız daha iyî olmaz mı? Bunu bekliyoruz. 2. Hapishanenin nasıl salındınız? Fazla meraklısı değiliz. Ama I-KDP ile Türk sömürgeciliginin 1985'te eidi teması oldu. Türk sömürgeciliği PKK ve ERNK'ye karşı teslimiyeti cepheyi destekledi, kan verdi. Şimdi gerçekleştirdiğiniz bir pratik var. Belki de haberiniz olmadan, sizler aldatılarak bu ihanet çemberine dahil oldunuz. Bu konuda daha iknaci olmalısınız.

Gelelim, diğer bazı zehir saçan suçlamalarımıza: PKK'nın "elindeki kadrolar heder olmuş, yeni kadrolara ihtiyaci var, bunun için devrimciyle yönelik şiddet ve provokasyonla örgütlemek istiyor" diyorsunuz. Bu çok komik ve bağırı bir suçlama. Yillardır aynı türküyü tekrarlıyorsunuz. Bir devrimci şehit düştüğünde sevinçten göbek atıyorsunuz. PKK'nın ERNK ve ARGK'de ifadesini bulan kitle gülün göründe de kinininden patlıyor ve bu tür zehirleri döküyorsunuz. Hıç endişelenmemeyin. PKK, milyonlarla ifade ediliyor. Doğru ideoloji, politika, çelikten Bolşevik örgüt ve pratik üretiyor. Her şehit düşenin yerine yüzler kalkıyor. Kürdistan toprağı bereketlidir. Sizler gibi, özü ölüm odun tohumları artık yeşeremez. Bir halk öldürülerken tüketilemez. Ne zaman Kürdistan halkı olse PKK kadrosuz kalır. Bunune siz ne de faşist sömürgeciler tadamayacaktır. ERNK, bütün yurtseverleri bilinçlendirme, birleştirme hareketidir. Bugün bilinen, kan verecek ve savaşan, bu halktır.

Ya Rizgari'nın "anti-sömürgeci mücadele içinde olma" saçma iddiası ve "PKK'nın Rizgari'yi yoldan ayıramayacağı" iddiası! Rizgari'nin denli-sömürgeci olduğu ne denli yalnızca, PKK'nın "Rizgari'yi işbirlikçilik yoluyla ayıramayacağı" o kadar doğrudur. Boğulan kadar bataklığa yürümekte serbestsiniz. Ama anti-sömürgeci olduğunu iddia etmeyin. Kendiniz "bir siyasal örgüt değil-

Devamı 22. sayfada

BİR DAHA SINIFTA KALMAMAK İÇİN, PARTİ YARATILMALIDIR!

lendirmemi bir başka ya- ziya bırakıp- Türk örgütleri üzerinde duracağım.

Evet, suskunluk durağında kahve içen Türkiye solu, 1983 seçimleri gündeme gelince -kerhen de olsa- suskunluğu bozup "görüş" bildirmeye başladı:

"Halkımız faşist cuntaya evet dedi." (1983 seçimi)

Bir de buna 1984-1985-1986 yılları ekenince, adına yalnızca ve yalnızca komedi denilecek değerlendirmeler gerek sira dizildi. Hepsini yazmaya gerek yok. İşte birkaçı:

"Demokrasi için SO-DEP'e, DYP'ye ve RP'ye oy ver!"

"1984 seçimleri demokrasi güçlerinin zaferiyle sonuçlandı."

"Faşizm çözüldü."

"Şu cunta partisi; bu da, anti-tekelcilerin parti oldu."

"Biz Kürtlerin haklarını savunuyoruz, ama bu hakların kazanılması için savaşım yürütün PKK'ye ve eylemlerine yalnızca Kemalizmin öncülerini oldukları açığa çıktı."

"Biz demokrasi ve barış istiyoruz, ama NATO'dan çikalım demiyoruz."

Tüm Yurtseverlere ve Demokratik Komuoyuna

Avrupa emperyalist çevreleri, Türk devletinin isteğine uyarak yurtseverlere izleme polis baskısını artırırlar. Nedenleri belli olan bu baskılardan biri de bana karşı oldu. Benim sahismsa, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi ERNK ve öncüsü PKK'ye saldırmak istendi.

Anıatağım olayı:

25. 6. 1987 tarihinde aniden mahkemeye çağrıdım. Bana durmadan Parti hakkında sorular sordular. Muvalemleri anlatamayacağım kadar kötü idi. Peşimi bırakmadılar. 2.7.1987 tarihinde tekrar mahkemeye gitmem isteniyordu. Beni, sorgusuz sulsız bir odaya kapadılar. Birkaç saat sonra alındılar. Yine durmadan Parti hakkında soru sormayı başladılar. Başta olsunlu cevaplar vermeye çalıştım. Polis bir ara gitti.

Tercüman TC usagi idi. Bu defa o, soru sormayı başladi. Niyetini anlamadım. Türk devletinin katliam tarihini anlıttım. Kızardı bozardı. "Hürriyet" gazetesini getirerek, "Bab Pınarcık'ı katliam yapınız" dedi. Ben eylemi anlıttım. Yaka paşa oldum. Polis geldi bizi ayrdı. O, "Çoluk çocuğ demeden herkesi öldürdüğünüz" deyince, ben de "Asıl katliamcısızlarınız" dedim. "Çeteler bir devrimciin ölümü karşılığında 2 milyon alırken ses çıkarmıyorum, ama devrimciler vurunca katliam

"PKK teröristtir, çünkü orduya karşı çıkarıyor; bizler orduyu karşı değiliz."

"Bu paşa iyi, şu paşa kötü." vb...

İşte, 67 yıllık geçmişe sahip olan Türkiye solunun büyük bir kesimi tarafından, işçi sınıfı adına ve hatta Marksizm-Leninizm adına çok böylesi ahlaksızca değerlendirmeler yapılabiliniyor.

Şimdi tüm dünya halkları adına soruyoruz:

1. Yukarıdaki değerlendirmeleri yapan bu beyinleri iltihaplanmış insanlara kim saygı duyabilecek?

2. "Askeri faşist cuntaya karşı mücadele ile, bunlara karşı verecek mücadele arasında bir fark vardır" diye kim diyecek?

Ben kendi payına şunu açıkça yazıyorum:

Sayıgın bir yana, ilericilik adına çok bu kadar günah işleyen bu "sol"u kesinlesmesi Türkiye Sosyalist Hareketinden kovmak gerek. Zira, bu "sol"un yarın sosyalist bir Anadolu kurma aşamasında, mermilerini bizlere karşı çevireceklerinden kuşku duymuyorum. Kaldı ki, daha yarın olmadan, bugün de yapabildikleri oranda özgürlük için mücadele edenlere karşı en onursuzca propaganda yapıyor, bulundukları alanda tanıkları her devrimciyi, her demokratı emperyalist ülkelerine de ihbar etmekte-

dirler. (Bunun için onların, Berxwedan-Haziran 1987, 35. sayısında birkaç tanesi yayınlanan, ihbar bildirilerine bakılabilir.)

Peki böylesi bir durumda PKK kimin ve nasıl ortak bir savaşım yürütecek?

Yukarıdaki değerlendirmeler işliğinde, PKK olsun, başka bir örgüt olsun, "ortaklaşa savaşım yürütebilir" diyebilecek biri var mı?

Açık ki hayır. Ve bugün neacidir ki, 1970'den günümüze kadar devrimci duruma sahip olan bu ülkeye, mevcut bulunan devrimci durumu devrimci güçlerin lehine çevirebilecek parti olmadı Türk solunda. Tabii, doğası gereği parti olmadan, ne siyaset üretilebilir; neyle, ne de devrim olur. Böylele olunca da PKK bir tarafta, diğer tüm "sol" kolları tarafta olur.

O halde ne yapmalı?

Yapılması gereken ilk iş, Türkiye Sosyalist Hareketinde var olan boşluğu dolduracak devrimci proletarya partişi yaratmaktır. Böyle bir partinin yaratılabilmesi için önce, (12 Eylül öncesi ve sonrası) Türkiye solunun sınıfta kalmasını tek nedenin, içeriğin kadar sinen Ke-

— Anadolu Halkları, Marksist-Leninist Bir Parti
Yaratmak İçin Safları Sıkıştırın!

— Selam Olsun, Türkiye ve Kürtistan
Halklarının Aydınlık Geleceğine!

malizmin olduğunu tespit etmek gerek. Bu nokta çok önemlidir. Zira, içimize kadar sinen Kemalistleri çıkarıp atmadan, istendiği kadar parti olunsun, bir şey ifade etmez. Bir şey ifade etmez, çünkü 12 Eylül öncesinde söyleyen kemalistlerin şimdi koro halinde söylemesi ne ifade eder ki? Önemli olan, bu Türklerin içeriğini değiştirmektir. Türklerimiz, ezen ve ezilen halkların ortak duygusu ve düşüncelerini ifade eden Bağımsızlık, Demokrasi ve Sosyalizm Türkleri olmalıdır.

Yapılması gereken iş, devrimci proletarya partisinin yaratılması için, Marksizm-Leninizmin özünü yakalamaktır. Bu öz, örgütür; devrimdir ve iktidardır.

Öyleyse, 1984 yıldından şuna kadar aralsız bir şekilde, Kürdistan halkın kuruluşu için savaşım veren PKK'yle dayanışma göstermenin en önemli yanı ve temel güvensesi, Türkiye Sosyalist Hareketinde var olan boşluğu dolduracak devrimci proletarya partisinin yaratılmasıdır. Böyle bir parti yaratılmadığı takdirde Anadolu halklarının ortak mücadelesi olamaz.

— Anadolu Halkları, Marksist-Leninist Bir Parti
Yaratmak İçin Safları Sıkıştırın!

— Selam Olsun, Türkiye ve Kürtistan
Halklarının Aydınlık Geleceğine!

F. Cebiroğlu / Danimarka

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin Sesi Berxwedan'a

Yillardan beri ülkemden uzaklardan kahyorum. Mücadeleyi Avrupa'da tanıdım. Mücadeleyi tüm sıcaklığıyla tanıdım ve yaşamaya hasreti çeken, köleliği mahkum edilen yüzlerce Kurt kadınlarından biriyim. Yıllık iznimini Kürdistan ve Türkiye'de geçirdim. İzin izlenimleri, Berxwedan aracılığıyla hem sabırsızlanıyor ve hepsi de kaybedecek hiçbir seyim yok, fakat kazanacak çok seyim var diyor. Ve Kürt küçük-burjuva reformistlerin dediği gibi, halkımız cahil değil. Ne yaptığımı ve ileerde ne yapacağımı çok iyi biliyor ve intikam, intikam, intikam diye haykırıyor. TC'nin burjuva gazeteleri bir hafta içinde utanmadan büyük başlıklarla ıssızlığı, fuhuşu, rüşveti ve son günlerde moda haline gelen intiharları boy boy yazıyor. Evet, TC'nin ve onun uşaklarının halklarını verecek hiçbir şeyi kalmamış ve çöküse yuvarlanmış, gün saymaktadır.

Gümrükte, TC'nin anayasasının resmi ve yasal bir kanunu haline gelmiş olan rüşvet verdigim için bir zorlukla karşılaşmadım. Saatlerce gürültük ve havaalanında bekledikten sonra nihayet o meşhur İstanbul'a vardık. "İstanbul'un taşı toprağı altındır" sözü, izlemimlerinden anladığım kadariyla yozluğun ve açık sörümünün merkezi olmuş. Birkacı keyif çatarken diğer emekçi kesim yaşam kavgasını en zor şartlarında sürdürdü. Evet sürdürdü, fakat hangi zorluk ve engellerle karşılaşıyor. 13-14 yaşlarındaki yüzlerce hamallar ordusunu görünce ilk kez kinli ve öfkeli şekilde derin nefes alarak içimde "Kahroobsun Sömürgecilik" sloganını haykırdım.

İnşaatler, seyyar satıcılar, hamallar, memur ve

emekçiler; evet, TC'nin dediği gibi, ortadirek her şeye ve zorluga rağmen bir umut ve kurtuluş yolu bekliyordu. Her kategoriden insanlarla konuşuyorum. Genellikle büyük coğuluğu mücadelemeyle bir an önce ilişkiye geçmek ve saflara katılmak için sabırsızlanıyor ve hepsi de kaybedecek hiçbir seyim yok, fakat kazanacak çok seyim var diyor. Ve Kürt küçük-burjuva reformistlerin dediği gibi, halkımız cahil değil. Ne yaptığımı ve ileerde ne yapacağımı çok iyi biliyor ve intikam, intikam, intikam diye haykırıyor. TC'nin burjuva gazeteleri bir hafta içinde utanmadan büyük başlıklarla ıssızlığı, fuhuşu, rüşveti ve son günlerde moda haline gelen intiharları boy boy yazıyor. Evet, TC'nin ve onun uşaklarını karşılıkla yarıştıyorlardı. Yaşı bir amcanın, "Böyle gelmiş, böyle gidecek" sözüne, 13 yaşındaki geleinin dediği gibi, komutanlarından bir genç, "Hayır amca, böyle gelmiş fakat böyle gitmeyecek" sözleriyle cevap verdi. Devrimde büyük rol oynayan gençlik, TC ve onun uşaklarını karşı nefretlerini açıkça, hiç çekinmeden belirtiyorlardı.

Zorlu ve izdiraplı bir yolculuktan sonra memleketim olan Kars-Iğdır'a vardım. Fakat halkın o çifeli hayatı ve düşmana karşı bilinçli ve haklı vatanı kavgası beni derinden etkiledi. Tüm halk, ARGK eylemlerini destanlaştırarak dilden dileyenlerini anlatıyordu. Özellikle Ağrı'da işbirlikçi hain uşakların ve TC'nin korkulu rüyası haline gelmiş Ahmet Kesip yoldaşı ve arkadaşlarını öve öve bitiremiyorlardı. Halkın yüzde doksanbesinin durumu iyi değildi. Fakat hepsinin gözü Devamı 21. sayfada

Lavrion Mektubu

Atina'nın 60 km dışında bulunan Lavrion kasabasında bulunan kampta, devrimci yurtseverlerin yanısıra, politik mülteci maskeli yoz, lümpen, ne idüğü belirsiz, ajan karakterli bir yığın unsur da bulunmaktadır.

Çoktan beridir Türk MİT'i buraya eleman sızdırıkmaktadır, hem bu yolla Yunan halkını darbelemek, hem de Kürdistanlı yurtseverlerin çalışmalarını önlemek istemektedir. Türk MİT'i, bu amacıyla devrimci maske takan yoz soyşan-şoven, sahte milletçi takımlarından yararlanmaktadır.

Kendilerine "Partizan", "Halkın Kurtuluşu", "Dev-

rimci-İşçi" vb. gibi adlar takan bu belirsiz yığın, uzun süredir bu doğrultuda provokasyonlar yaratmaktadır, kamplı lümpenlerin bir yatağı haline getirmektedirler.

Son olarak, ARGK Türk sömürgeci-faşizmine ağır darbeler verunca, olay bütün halklar gibi, Yunan halkında da sevinç yarattı. Bu nedenle medemeyen bu ajan, lümpen tavrı grupları K. Evren'in son açıklamalarına uyarak, kampta ERNK taraftarı yurtseverlere karşı tahrif, provokasyon ve saldırılara başlıdalar. Bu provokasyon ilk ciddi örneği söyle gelişti: Bunlardan bir unsur bir dinamit lokumunu bir yurtseverin yatağına attı. Provokasyon boş çıraklinca çığına döndürlü. Yurtseverlerin kampta olmadığı bir anı fırsat bilerek, çapul seferine çıktılar. Saat, elbi-

se, ne bulduklarla çaldılar. Aralarında şehitlerin resimlerinin olduğu diğer eşyaları da thrip ettiler.

Bununla da durmadılar. Şovenizmin, faşizmin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinden yediği darbeleri hazmedemeyordular. Kürfür ve sataşmalarla provokasyonlarını geliştirdiler. Herhangi bir olaya meydana vermemek için iki hafta yemekhaneye inilmedi. Ancak, kararlılığınıza sergiledik. Bunun fizerine polis olaya el koydu. K. Evren'in pişerinin istediği buydu. Çünkü Türk-Kurt kavşası, "Hain Kürt-Yunan işbirlikçiliği" şeklinde, şoven zehrinin saçılıyordu. Şoven basın, buraya kadar

şoven usaklarına can veriyordu. Yunan polisi, silahlı saldırganlar yerine, yurtseverler yakaladı.

Mahkemeyle çıkarılan 19 yurtseverin serbest bırakıldığı duyan "Halkın Kurtuluşu", "Partizan" ve "Rıza" ci Evren pişeri 4 silaha otobüs duragunda pusuya yatıp, yurtseverleri kurşun yağımuruna tuttular. Bu katliam girişimine karşı sergilediğimiz kararlılıkla bir yurtseverin yaralanmasıyla tehdilikeyi atlattık.

Faşizmin pişerleri, bununla da kalmadılar. Yunan basınında yalan ve tersyüz edilmiş haberler yayıldılar. Yunan halkın tepkisi üzerine basın hatasını düzeltmek ve gerçekleri yazmak

zorunda kaldı. Şovenlerin oyundan gelen basın, bu hatalarını bertaraf etmek için ERNK taraftarlarıyla ortak açıklama talebinde bulundu.

Biz, ERNK taraftarları yurtseverler, Lavrion'da faşizmin pişerinin içine girdikleri provokasyon ve saldıruları, Türk sömürgeci faşizminin PKK, ERNK ve Kürdistan halkına karşı yürütüttüğü özel savaşını ve her türlü örtülü işbirlikçiliğini açığa çıkarıp, mahküm edeceğiz. Yine, ERNK sempatisanları olarak bu soylu mücadeledeki lenin ruhuna uygun hareket edecek, sol maskeli faşist-sömürgeci usaklıların saldırısı ve komplolarını bosa çıkaracağız.

— Kahrolsun faşist Türk sömürgeciligi ve her türlü işbirlikçileri!
— Yaşasın PKK, ERNK, ARGK!

C. D.

Faşist Türk Hükümeti, Şimdi de Kıbrıs Rum Halkını Tehdit Ediyor

Türk devleti hem suçu, hem de "güçlü" olmak istiyor. Kürdistan halkının haklı mücadelesi karşısında suç üstü yakalandıktı, katliamları tek tek gündeme getirdi, katliamlarını hıname etmediği için tüm insanlığı suçlamaktadır. İran, Suriye, Bulgaristan, Sovyetler Birliği, Yunanistan'dan sonra, şimdi de Rum halkını tehdit etmektedir. Faşist Türk hükümetinin başkanı, güya "Kürt gerillalarının silahlarından bazılarının Kıbrıs patentli" olduğunu ileri sürme şacomalı göstererek, Kı-

ris halkını açık tehdit etti. 1 Ağustos 1987 günü Türk faşist hükümetinin Dışişleri Bakanı Vahit Halefoglu, dümenece iddialarla, üstelik T. Özal'ın konuşmalarını kaynak göstererek tehditini yentiledi.

Faşist yönetimin komşu halkları bu tehditleri, yine de tehditler. İsrarla Kürt halkının komşu halklarla tarihi dostluk ilişkilerinin ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin komşu halklarca sempati ve destek görmesinin önüne geçmeye çalışıyor. Ancak faşist sömürgecilik, artık

başarıyla olamamaktadır. Tehditleri de kuruntu olmanın ötesine geçmemektedir. Nitekim Kıbrıs Rum yönetimi tehditleri cevapladı ve "sorumlu Birleşmiş Milletler'e götüreceğin" söyledi. Türk faşizminin tehditlerinin altında bu korku yatkınlığıdır.

Halklar, çıkarlarını temel alırlar. Özünde halkların çıkarı da bıdır. Özellikle de Ortadoğu ve Balkan halklarının çıkarı bugün, faşist Türk sömürgeciliginin yükselməsindən geçer. Çünkü Arap halkları, Fars halkı, Yunan halkı ve Bulgar halkın olsun;

hem tarihsel, hem de güncel olarak varlıklarını tehdit eden, en büyük tehlike faşist Türk devletidir. Bu halklar büyülerinde halen uzun Osmanlı sömürgeçiliği, katliamları ve kemalist katliamlarını taşımaktadırlar. Özellikle de günümüzde emperyalist çıkarlarla bütünlüğen Türk faşisti ordusu, komşu halkların başına beladir. Bu halkların, Türk faşist sömürgeciliginde karşı bağımsızlık savası veren Kürdistan halkın yanında olmaları, hem halk olarak çıkarlarının bir gereği, hem de halklar arasında dayanışmanın zorunlu bir sonucudur. 1900'lerde Osmanlı İmparatorluğuna karşı Balkan halklarının dayanışma örneği, bugün daha güçlü ve genis bir temelde geliştirilmelidir.

Özellikle de Rum halkı,

Türk egemen sınıflarından çok çekmiştir. Türklerin X. yy. la Anadolu'ya akışları ilk çağın güçlü medeniyeti, Helen uygurlarının yükselişi olmuştu. Hacı seferlerinin bir yönü de, Türklerin Helen ve Batı uygurlarını tehdit eden vaşetini önemektir. Osmanlı İmparatorluğu, Yunan kültür, ekonomisi ve savaş gücü üzerinde yükseldi. İstanbul'un fethi; bu bilim yuvası olan merkezin ve buradan olan dünya ticaretinin sonu olur. Osmanlılar, sadece Bizans medeniyetini yükselttiler, Pontus medeniyetini de yıkıp bu insanlığın ortak hazinesi olarak kültür değerlerini insanlarıyla beraber imha ederler.

Kıbrıs, 1571'de Osmanlı sömürgeciligince işgal edildi; sömürgeleştirili. Tümyle Rum olan adaada Osmanlı-Türk kolonisi oluşturulur. Rum halkı sürekli direniş içinde olur. Tecrit olanada, Osmanlı vahşetine karşı başarılı olamaz. 1877-78 Osmanlı-Rus savaşının ardından "4 Haziran 1878 Kıbrıs Antlaşmasına göre, Kıbrıs adası İngiltere'ye verilmiştir

ve İngiltere, Türkiye'nin doğu bölgelerinin (Kürdistan-) bütünlüğü hakkında güvene vermiştir" (Osmanlı İmparatorluğunun Yarı Sömürgeleşmesi - A. D. Novicev - syf. 20) Kürdistan'daki Türk egemenliğinin katılıması doğrudan Kıbrıs Rum halkını etkiliyor. O dönemde sömürge halkları, özellikle de Kürt halkı, içinde bulunduğu sosyal durumdan dolayı ileri ittifakları gerçekleştirebilecek durumda değildi.

Kıbrıs, 2. Dünya Savaşı'nın sonuna kadar İngiliz emperyalizminin denetiminde kalır. İngiltere, Ortadoğu'da köprübaşı olarak kullandığı Kıbrıs'ı bu nitelikine uygun askeri üslerle donatır. Türk hükümetinin Kıbrıs diye bir sorunu yoktur. 1950'lerde İktidardaki partisi olan DP yetkilileri bunu açıkça belirtirler.

Kıbrıs halkı, 1945'lerle İngiliz emperyalizmine karşı direniş geliştirdi. Yunanistan'a birleşmeyi hedefleyen direniş, başta Yunan Komünist Partisi örgütledi. Direniş gittikçe Yunan gericilerinin eline geçti.

İngiliz emperyalizmi, direnişi önlemek için sayıları hizip de önemli olmayan eski Türk sömürgeciliginin kalıntıları olan Türk azlığını hedefkeye geçirdi. Rum halkı, ilke olarak İngiliz emperyalizminin kurumlarında çalışmayı reddeddi. Adadaki sayıları 50.000 civarındaki Türk azlığı, İngiliz polisini milisleri oldu. İbar, ajanlık ve komplolarla kulanan temel güç oldu. Adnan Menderes hükümetinin düzenlediği şoven "Kıbrıs Türkfür" mitingleri, İngiliz emperyalizminin istemeli doğrusundaydı. 1950-60 dönemine Türk burjuvazisi, Süveyş ve Cezayir savaşları olmak üzere emperyalizmin bölge halklarına saldırularını varlığıyle destekliyordu. Bu doğrultuda Kore'ye, Kore Devrimi 21. sayfada

BERXWEDAN'A

Ulusal kurtuluş mücadeleni veren halklarda, zaman zaman hainler, işbirlikçiler türemiş ve düşman saflarında yer alan kendi ulusal kurtuluş güçlerine ihanet etmişlerdir. Bunun tarihinde pek çok örneği vardır. Bu tür ihanetler hemen her zaman ulusal kurtuluş güçleri tarafından tepki görmüş ve bastırılmışlardır. Bu konuda geçen kalındığı taktirde böylesi hainlerin ihanetlerinin hangi boyutlara vardığını da tarih sayfalarında bulabiliriz.

Bugün ülkemiz KÜRDİSTAN'da bir bu ulusal kurtuluş mücadeleni veriliyor. Tarihsel gelişmeleri ve somut durumu iyi değerlendiren PKK hareketi, işin kolayına kaçmadan bu en zor görevi; tarihi bir sorumluluk anlayışıyla üstlenerek, en zor koşullarda bütün tasfiyevi ve reformist hareketlerin yürüratma çabalalarına rağmen, başarıyla yürütüyor. Buna karşılık düşmanın boş duracını sanmak safılı olur. Elbetteki düşman, kendisi baş edemeyeceğini anlasa, birçok yönem kullanacaktır. Bu metodlardan biri de, eski Hamidiye Alaylarının bugünkü biçimini olan köy korucularıdır. Düşman elbetteki kullanacaktır da.

Kendilerinin de kurtuluş demek olan ulusal kurtuluş mücadelenimize, düşmandan allıklarla silahlara karşı duran, ulusal kurtuluş neferlerimize ates atan bu tür hainlere ne demeli? Bunlar başbos mu bırakılmazdır! Elbetteki hayır. PKK'nın bu konuda da en tutarlı tavırını ortaya koymak böylesi hainlerin ihanetlerinin hemen hemen büyük soruların yaratacak aşamaya varmadan anında ve en etkin biçimde etkisizleştirilmiş.

Bu en soyuslu hainliği destekleyen, onlara arka çıkan onlardan daha soyusuz, daha dejenere, bucalemun gibi, günün koşullarına göre renk değiştirilen, kalem oynatan ve salt kesesini doldurmak için sözümona zaman zaman devrimci çahımları satan, devrimci kongrelere katılan İttihat-ı Terakkî torunu, azılı Kürt düşmanı Uğur Mumcu, Cumhuriyet gazetesinde çıkışın bir yazısında azılı Kürt düşmanlığını güya örtbas etmek için bazı refor-

mist Kürt dergilerini de kaynak alarak, sözde PKK hareketi ve Genel Sekreterine, özde Kürt ulusuna verip vermiştir.

Daha dün akıldaneleri generallerle ve helikopterle KÜRDİSTAN semalarında uçarken gördüğü sınırlı tedbirlerini ve "kahraman" Türk mehmetçiginin aciz çabalalarını salyalarını akitarak anlatan bu azılı Kürt düşmanı bucalemun, sayın generalerinden aferin almış olacak ki, BERXWEDAN'da İhsan Aksoy imzasıyla çıkan ve tamamen gerçekleri yansitan yazısından sonra, salyayı sümüğü birbirine karışmış biçimde MİT ve Türk şovenizminin kalemiyle hücum kalkmış. Ama bu İttihat-ı Terakkî torunu ve onun gibi düşündürülerin unutmasınlar ki, ulusal bilincine varmış, PKK gibi bir partinin önderliğine sahip KÜRT ulusu, düşmanlarını bugün dünden daha iyi tanıyor ve onların maskeli düşmanlıklarını artık yutuyor.

— Yaşasın Bağımsızlık!

— Yaşasın PKK Önderliğindeki Ulusal Kurtuluş Mücadelemiz!

16. 07. 87
Heval Siyamed

Türk Basınında Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi

Türk burjuva basınının korkulu rüyası ARGK'nın eylemleri ve gelişmesi devam ediyor

3 Ağustos tarihli Tercüman, "PKK'nın gözü çocuklarda" başlığı altında, köylü gençliğin akın akın ARGK saflarına katılmasını çarpıtma çalıyor. Uşak muhabirlere göre "Bölücü örgüt, elemen sıktısını takviye için eylemlerini köylü gençlerden sonra aşiret çocukları üzerinde yoğunlaştı." 31 Temmuz tarihli Tercüman "7 çocuk daha kaçırıldı" başlığında Şirnak'ın Dereiler (Avyan) köyünden ARGK saflarına katılmıştır. ARGK'ın ordusunu kurtulmak zorunda kalmıştır. 31 Temmuz tarihli Milliyet ise "Bölüçüler taraftar toplamak için eylemlerini hızlandırdı" başlığı altında "Teröristler, son üç ay içerisinde Hakkari'nın Şemdinli, Uludere, Çukurca, Siirt'in Pervari ilçesinin yanısıra Mardin'in Midyat ilçesine bağlı Gündöken köyünden üç korucunun da aralarında bulunduğu 88 kişiyi kaçırdı. Kaçırlıların bugüne kadar 46'sı çeşitli yollardan kaçmayı başaranın, 42'si hala militanlarının elinde bulunuyor" 10 Temmuz '87 tarihli Milliyet, "Kaçırlıların Türkiye'de" ifadesiyle, katılanların Irak'a götürüldüğünne dair yalamları yahut, ARGK'nın askerlik yasasını açıklıyor, "PKK örgütünün, ordulaşma aşamasına geçme kararıyla birlikte, Güneydoğu'daki gençleri bu orduya katmayı amaçladığını, bu amaçla adam kaçırma eylemlerini gerçekleştirdiği öğrenildi" diyor.

1 Ağustos tarihli Türkiye gazetesinde MİT muhabiri Servet Kabaklı, ARGK'ye katılanların büyüğünü, aklına çarpıtma çalıyor. "Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu - ARGK'nın teşkilatı için PKK 3. Kongresinde karar alındığı ortaya çıktı" diyor ve çarpıtmalarla "Kaçırlan çocuklar, Kuzey Irak, İran, Suriye ve Lübnan'da bulunan PKK kamplarında, öncelikle ayağ işlerinde kullanılıyor" diyor. Basın varlığı ARGK yi kötü ve ölü göstererek, katılımları önleme telasındakiadır.

Gerçek köyle midir? ARGK kurulmasına PKK 3. Kongresinde karar alındı. Ancak ARGK'nın siyasal, örgütSEL zemini vardır. ARGK, halkımızın tarihsel ulusal kurtuluş özlemi gerçekleştirmek için, halkımızın direniş gelenegine, on yıllık PKK mücadeleşine ve 15 Ağustos ateşi içinde pişen HRK'nın örgütSEL-eylemsel zemini dayandı. ARGK, halkımızın talebi ve özlemiydi. ARGK, halkımızın devrimci ulusal kurtuluş örgütüdür.

ARGK'ye yön veren ilkelere devrimci ilkelere dir. ARGK safları; halkın kurtuluş davasına olan inancı, sorumluluğu ve bilinciliğe dayanır. ARGK, ulusal kurtu-

ış için sorumluluk ve gönüllülüğün birliğidir. ARGK'nın kuralları katıdır. Bu katılık bilinciliğe ve gönüllülüğe dayanır. ARGK safları yesterday yetmiş kadın, genç, erkek, yaşı, cinsiyet, din ve yöre farklı gözetmeyen yurtseverlerin saflarıdır. ARGK, burjuva ordusuna deyildir. Disiplini, zora dayanmaz. ARGK'nın komutanları faşist Türk ordusuna gibi emperyalizmin usağı ve salon komutanları değildir. ARGK'nın komutanları, Türk basının "cahil köylü" dediği, gerçekte inançlı ve gözü pek genç yurtsever köylülerdir. ARGK'nın saflarında yaşam farklılığı yoktur. ARGK'nın saflarında terfi ve kariyer, düşmana darbe vurma kını ve hüneridir, onurudur. Her ARGK savaşçıyı kinle doludur. Her gün vahşetine şahit olmaktadır. Sorumluluk bilinci ARGK'nın başarılı eğitim ve eylemsel çalışmasıyla bütünlüğe kadın-erkek her yaşta sadecede orduya katılmayı, istihbarat sunuyor, maddi destek sunuyor, kan veriyor, can veriyor.

Faşist-sömürgeci Türk ordusu, emperyalist çıkarların ordusudur. Askerlik zora tabidir. Gönüllü askerlik yoktur. Türk ordusunda disiplin ülkeye hizmet bilinci ve eğitime dayanmaz. Dayak, zorunluluk ve şiddete dayanır. Türk ordusu, zina, lümpenlik ve robotlaşmanın yatağıdır. Ast üst ilişkisi zora dayanır. Türk ordusu, sınıflaşmanın en belirgin örneğidir.

Türk faşist-sömürgeci ordusu, dünyada nadir yapılan bir soykırımı, Kürdistan'da gerçekleştirmektedir. Her yıl, Kürdistan gençliğinin yüzbinlercesini zorla ürettiğinde ülkesinden kopararak, faşist ordusuna almakta, robotlaştırarak halkına karşı konumlandırmaktadır.

Şimdi bu kaynağın suyu kurumaktadır. Orduya gitmem ve firarlar artmıştır. Gençlik orduda da kaynamamaktadır. Bu nedenle faşist ordu yeni talimatlar çikarmış, Kürt askerlere kritik yerlerde nöbet tutturmakta, özel yerlerde tutmakta, özel eğitime almaktadır.

Türk faşist-sömürgeci devleti ARGK'ye katılımları önlemek için özel savaşın en çok bu alanda yoğunlaştı. Özellikle Hakkari, Siirt, Van, Ağrı ve Mardin'de gençliği kitle sel olarak metropole sürüyor, gençliği özel denetim altında alıyor ve erken yaşta orduya alıyor. ARGK'yı kötileyen, devrimcilerin açı ve elbiseleri olduğu vb. yalanlarla dolu broşürler dağıtıiyor. Toplantılar yapıyor. Daha çok da tehdit ediyor. Üzerinde katılım resimleri olan bildirileri uçaklarla dağıtıyor. Oğlu savaşçı ailelere etmedigini bırakmıyor. Oğlu savaşçı olan her ailenin bir ferdini milis yapmasını şart

kuşuyor, göce zorluyor, aileleri dağlarda gezdiriyor. Durmadan nüfus sayımları yaparak, çoğu nüfusa kayith olmayan gençliği karakollar ve muhtarlar yoluyla sürekli gözetim altında tutuyor.

Ancak halkımızın orduya katılımı önlenemiyor. Gençlik, Türk sömürgeciligiye kinle doludur. Her gün vahşetine şahit olmaktadır. Sorumluluk bilinci ARGK'nın başarılı eğitim ve eylemsel çalışmasıyla bütünlüğe kadınlarda bir anayasadır. 16 Temmuz '87 tarihli Cumhuriyet, doğru olarak "Sivil sikiyonetim" demek sorundan kalarak Türk ordusunun Kürdistan'daki çıkmazını belgelemektedir. Aynı tarihli Cumhuriyet'te C. Areayürek "Sivil bir pasanın burjuvazundaki sivil bir sikiyonetim" diyerek bu çıkmazı daha da netleştiriyor. Aynı tarihli aynı gazetede "Bölge valisi mi genel müfettiş mi?" başlığı altında olayı inceleyen Gen-

tihbarat, yargı, eğitim, sağlık vb. siyasal, sosyal, güvenlik yargı vb. tüm alanlarda tam yetki verilmektedir. Olağanüstü Hal Yasası ayrı bir anayasadır. 16 Temmuz '87 tarihli Cumhuriyet, doğru olarak "Sivil sikiyonetim" demek sorundan kalarak Türk ordusunun Kürdistan'daki çıkmazını belgelemektedir. 30 Temmuz '87 tarihli Hürriyet'te H. Kozaklıoğlu, asıl hünerini göstermektedir. Süper faşist Vali, "Bilimsel olarak Kürt diye ayrı bir kavim yoktur. Orta Asya'dan gelmiş özbeöz Türk soyundandır" diyerek, nasıl faşist soykırımı bir bir kafa olduğunu göstermektedir. "Haklı eskiyanın

cayı Seylan, "Özalıktıdan 1984 Temmuz'unda reddettiği Bölge Valiliği sistemi, köylü bir çözüm olarak 1987 Temmuz'unda getirmiş olması ilginç bir gelişmedir. Yönetim üç yıl önce gereksiz anayasaya çelişti olarak görüldüğü bu düzenlemeye şimdü kurtarıcı olarak bakmakta; bu düzenleme ile olayları ve sorunu çözmemi ummaktadır. 'Önceki Bölge Valiliğine 'bölgeciligi teşvik edecek' endişesi ile karıştı' çılgınlığı yazmaktadır.

Böylesce, Türk faşist-sömürgeci faşizminin çıkmazını belgelemekte, faşist karakterde bile olsa anayasasını çiğnemekte, zimnen Kürdistan gerçeğini kabul etmektedir. H. Kozaklıoğlu'nun 1977'erde Ingiltere'de Scotland Yard'de eğitimden geçirilmesi Türk sömürgeciliminin uzun dönemdir, bu çıkmazı yaşadığı göstermektedir.

Türk burjuva basını Sömürge Valisi, "Sosyal, ekonomik yatırımlar yapacak, sorunun çözümü buradadır" demekle avunsun, süper vali, ilk admından bunların tümünü yalanlayarak, sömürgeci-faşisti terörün valiliğini yapacağını belgeledi. 3 Ağustos tarihli Milliyet'te SHP Genel Sekreteri Fikri Sağlar: "Hükümet özel sektörden umudu kesti, Doğu'da yatırım umudu kalmadı" diyerek, Türk devletinin yalanlarını itiraf etmek zorunda kalmaktadır.

Sömürge valisi ilk iş olarak, operasyonları başlattı. Hudutlara Israil'in kullandığı radar robotları yerlestire-

"üzerine yürüteceğiz" diyen H. Kozaklıoğlu, "Ya kendi adamımızı örgütün içine sokacağız, ya da örgütün adamının hesabını çalışmaşsa sağlayacağız" diyerek, komplolara umut bağladığı itiraf etmektedir.

Sömürge Valisi kısa icraati ve netleşmiş politikalariyla güvendiği ve izleyeceği yol, milişlik, komploculuk, surgent, katımlardır. Dört yıldır denenen ve Türk faşizmine pahalıya malolan bu taklıklar karşısında Kürdistan halkı sus pus duracak değil herhalde. Sömürge Valisi, stratejik köy oluşturma balonunu kendisi söndürmüştür. 29 Temmuz tarihli Milliyet'te H. Kozaklıoğlu, "Toplu köyler uygulamasına şimdilik ara verildiği" söylüyor.

Belli ki, Türk faşist sömürgeciliği, altından kalkamayacağı ve şimdiden iflası yaşanın bir politik-askeri çıkmazın içine girmiştir.

Demode olan özel ordu, halen Türk sömürgeci faşizminin kendini aldatma kurumu

19 Temmuz'da Olağanüstü Hal Bölge Valiliğinin oluşturulmasıyla, bu Valiliğin emrine Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı oluşturulması planlanan Jandarma Kolordusu ve bu kolordunun başına atanın kontr-gerilla uzmanı Korgeneral Hulusi Sayın, basının islemekle bitiremediği başka bir konu oldu. Özel Jandarma Kolordusunun yarı-ge-

illa komandoları, kontr-gerrilla birlikleri ve çetelerden olusacağı planlandı. Türk faşist sömürgeciliği, domino taşları gibi yıkıntı ve iflas eden kurum ve taktiklerinin yerini değiştirdi sunarak kendini adlatdır.

Sabah gazetesinde **Günögür Mengi**, "Özel timlere ne oldu?" başlığı altında, tim çatırmazlığını belgelemektedir. G. Mengi, "Birçok uzman yetişti. Büyüük ümitlerle ve söylevlerle bunlar mezun oldu. Sahi ne oldu bu timlere? Ne yapıyorlar şu anda? Ne zaman marifetlerini gösterecekler?" diyor. SHP İstanbul Milletvekili Güneri Özkaia, bunun sırrını açıklıyor. Özkaia, Yıldırım Akbulut'a sorduğu soruda, "Bu timlere Semra Özal'ı koruma görevini kim verdi?" demektedir. Türk faşizminin süper "anti-terör timleri", ancak bu işe yarayabiliyor. Hürriyet'te **Emin Özgönen**, "Özel timler sıkıntı" adlı yazısında, timlerin hastalığına yanlış teşhis koyuyor. Yazar(!), "İl Valisi, Emniyet Müdürüğü ve Bölge Sıktırımlı Komutanlığı bu timler için fikir birliği sağlayamamışlardır. En büyük sıkıntı ise, koruma görevi konusunda olmaktadır. Bölgede hemen her gün yetkililer gelmektedir. Bu geliş gidişlerde heyet ve misafirlerin korunması özel harekat timlerine verilmektedir. Timler ne yapacağını bilmeli" diyor ve timlerin Land-Rover cipleriyle donatılacağının belirtiyor. Tercüman ve Sabah gazeteleri de MİT'in oyuncası hallerini sergileyerek, defalarca verilmiş olan "ramboların" hünerlerini boyayarak tekrar vermektedirler. Tercüman, "Her biri bir 'rambo' olan 3000 'özel harekat elemanı' PKK'ye gidiyor. Askergibi polis" komedyasını tekrarlıyor.

Üç yıldır her eylemde üst üste darbe yiyen bu soykırımcı faşist kontraların marifetleri ancak Türk sömürgecilerini adlatdır.

Hürriyet'te, Turgut Özal Özel Kolordunun gereklilikini açıklıyor. "Anında ölem ve harekat yeteneğini artırmak, bürokratik engelleri kaldırın" olarak gererekçi getiriyor faşist başbakan. Sanki 15 Ağustos '84'ten beri, tüm karınca-devrim savasının filen Türk Genelkurmaylığı yürütmüyormuş gibi. Şimdiye dekin başarısız olanın adı değiştiriliyor sadece. Türk faşizmi bir yerde çıkmazını artırmak zorundadır. Çünkü, başka yolu yoktur.

Özel Kolordunun milislik ayağı daha enkaz durumdadır. 30 Temmuz tarihli Hürriyet'te Sömrge Valisi H. Kozaklıoğlu, "Geçici köy korucularına 16 bin 450, sözleşmeli personele de 23 bin 30 lira verecek" diyor. Maaşlı, yerinde askerlik yasasının düzenlenmesi ile uğraşıyor.

Nokta dergisi (2 Ağustos '87), "köy korucularının" perişan durumunu "İki korucuya bir silah - Kendini koruyamayan korucu" başlığı altında sergilemek zorunda kalmaktadır. Faşist Vali, "Bingöl'e 200, Hakkari'ye 500, Malatya'ya 250, Mardin'e 1000 korucu daha" istiyordu. Nokta dergisinde Cengiz Kuşcuoğlu, faşizmin çeteçilik çıkışmasına Devlet Bakanı Tinaz Titiz'in formülünü öneriyor: "Bir kisim köy korucuları işi bırakıyordu. Eh bir kisim da hah tezgahlarının başına gelecekti. Onları kazandı paraya da silah ve mermi alımlarıdır. Üstelik ülke ekonomisi de kalkınır. Eh bu kadar yüz güldürücü bir tabloyu da başka nerede bulmak mümkün olabilirler allaşına."

Her gün silahın testil eden çeteler, silah almamak için köyünü terkeden köylüler, ARGK'nın devrim dardeleryle enkaz haline getirilen çete yuvaları, faşist sömürgeci ordunun yeni Özel Kolordu, kontra ve milislik düzenlemelerinin de Kürt devrimi karşısında başarısızlığı mahküm olduğunu göstermeye yeterdir. Sömürgeci faşizm, eceli gelince kanatlanan karınca gibi, ecelini çabuklaşıyor.

Türk basını, liberal burjuva çevreleri ve sol maskeli burjuva güçleri, iflas eden "Misak-ı Milli"yi yaşıtmaya telaşında

Kürdistan halkı ve ülke-sinin inkarı; Kurt, Rum, Ermeni halklarının soykırımıyla gerçekleştirilen "Misak-ı Milli"nın ifası, her düzeydeki Türk burjuva kuru-munda ve gücünde büyük bir telaşa yol açmıştır. Bunu, burjuvazının ilişkisi ve kavgalarıyla izlemek mümkün. Ancak sorun, Kurt halkın Türk sömürgeci egemenliği altında kalmamasına hizmet eden çözümler olduğundan, sahtalık ve boşluğu hemen ortaya çıkarmaktadır.

Açık hizmetin örneğini Sabah (24 Haziran '87) gazete-

sinde **Güneri Civaoglu** sunuyor. Bu şoven sermaye köpeği "Topraklarımı ve Türkiye'ni insanını parçalamaya dönük dış tuzakları da gene kendi bileğimizle, yereğimizle ve beynimizle aşacağız" diyor ve "Genelkurmaylıkta etkin önlemlerden hoşnut olduğunu" belirtiyor. Bu önlemlerin Olganüstü Hal Bölge Valiliği ve "Özel Jandarma Kolordusu" olduğunu biliyoruz. 2000'e Doğru dergisinde **Doğu Perinçek**, "Herkesin, özellikle bütün Ortadoğu güçlerinin Kürtistan politikasının olduğunu, buna karşın Türk devletinin inkarcılık politikasıyla, bir yerde Kürtistan konumunda politikasız olduğunu" belirterek, Türk burjuvazisini, artık bir anlama kalmayan bu politikasını terke ve geç

olmadan, "Kurt halkını egenemeliği altında tutabilmeyen yollarını bulmaya" çağrıryor, şoven kalem: "Hiçbir büyük devletin veya Ortadoğu devletinin, Kürtlere demokratik bir Türkiye kadar verebileceği birsey yoktur" diyor, ama o sir olan demokratik Türkiye'nin nasıl yaratılacağını açıklamıyor.

Türkiye (17 Temmuz '87) gazetesinde **Yalçın Özcan**, "Güneydoğu olayları millilik vaspına haizdir" diyerek, "Bütün milli meselelerde karar merci parlamento olmalıdır" diyor ve hükümete muhalif bütün burjuva partileri hükümeti istifaya çağrıarak, meclisin toplanmasını, "milli" birlik tedbirlerinin alınmasını istediler. ANAP, uyu meclisten çekilmeye taktiği ile muhalefetin görüşme önergesi uygulamaya sokulmadı (17 Temmuz '87). Yine de SHP, DSP, DYP, RP, ANAP parti liderleri, "Misak-ı Milli" ruhuya referandum oyunu ba-hane ederek, Kürtistan'a çullandılar. T. Özal, Elazığ; S. Demirel, Elazığ; B. Ecevit, Elazığ, Dersim, Mardin, Kızıltepe, Diyarbakır; Kürtistan celladı İsmet İnönü'nün pişi Erdal İnönü Diyarbakır, Dersim, Erzurum, Ağrı, Van, Bitlis, Mardin illerine gitmeyi planladılar. Siirt ve Hakkari gezi programlarına alınmadı. Zira, buralarda Türk sömürgeci-faşist devleti bütün kurumlarıyla açık bir savaş yürütüyordu.

Sömürgeci burjuva liderleri, büyük askeri koruma altında başlatıkları gezileri fiyaskoyla sonuçlandı. İlk dersi Elazığ'da faşist başbakan T. Özal aldı. Burjuva gazeteleri gerçeği "T. Özal yüz bulmadı" şeklinde yarıştılar. Kürtistan halkı onlara gerekli cevabı verdi. Tümünün Genelkurmaylığının talimatlarıyla çalışan, halkımızın düşmanı cellatlar olduğunu gösterdi. Geziler boyunca üst üste devam eden ARGK eylemleri büyük askeri koruma altındaki burjuva liderlerin gezilerini kisa ya da yarı kesmelerine yol açtı.

En ilginç gelişme SHP lideri Erdal İnönü'nün gezilerinde oldu. Erdal İnönü, Mardin'in Peçenek köyünde miting yapmak istedi. Tim-sah gözyaşları kimseyi aldatamazdı. Bu şoven cellat, ARGK'nın intikam tuzağının zor kurtuldu. SHP'li parlamenteler "tuzak T. Özal'a kurulmuş" dediler. SHP'nin yoğun polis-asker koronu altındaki mitinge halik "Adnan Tüysüz'ün sedesi, düzenin yüzkarasıdır", "Köy koruculuğu kaldırulsın", "İskenceye son" vb. sloganlar haykırdılar. Silvan mitinginde halk yurtsever sloganlarıyla, SHP'nin oyunu boşa çıkardı.

Kürdistan seferi fiyasko-yla biten SHP Genel Başkanı apar-topar Ankara'ya döndü. Gazeteler, "Politika", "Herkesin, özellikle bütün Ortadoğu güçlerinin Kürtistan politikasının olduğunu, buna karşın Türk devletinin inkarcılık politikasıyla, bir yerde Kürtistan konumunda politikasız olduğunu" belirterek, Türk burjuvazisini, artık bir anlama kalmayan bu politikasını terke ve geç

İnönü'yü hasta etti." (Hürriyet, 26 Temmuz '87) ifadesini kullandılar. Gerçek neden, ARGK'nın eylemleri ve Kürtistan halkın sömürgeci burjuva partilerinin oyunuñun gelmemesinden kaynaklıydı.

Bu arada E. İnönü'nün "Ana dili Kürtçe diye kimse suçlanamaz" ifadesi Türk burjuva çevrelerinde balon etkisi yapacak, yeni bir çıkmaz yaşatacaktır. T. Özal, İnönü'yü bölcülükle suçlayacak; E. İnönü de bölcülük suçlamasını iade edecektir.

Sağ basın, açıklamaya tepki duyarken, Hasan Cemal, Prof. Dr. Korkut Baratay, Prof. Dr. Cevat Geray, Dr. Haluk Gergerler, 1. 26 Temmuz '87 tarihli "Yeni Gündem" de yaptıkları açıklamada E. İnönü'yu cesur ve doğru bulduklarını belirttiler. Onlara göre İnönü "Kürt sorundan" tarihi bir adım attı. Haturlanacağı üzere daha önce Kürt, dilinden bahsetti diye SHP-MKYK üyesi Oğuz Atalay, bizzat İnönü'nün girişimiyle parti-ten ayrılmıştır. E. İnönü, hem babasınınki hem de kendi-şinin türkürdüğünü çok açık olarak yahyor.

E. İnönü, sahtekarlığını da gizlemiyor: "Misak-ı Milli simaları konuştuğu dile göre ayırm yapılmadan bütün vatandaşların katılımıyla ve akıtları kantaları çizdi. Biz, bütün Türk vatandaşlarına, ana dili ne olursa olsun Türk diye bakarız, biz politika olarak ayırmıcı politika gitmez." (21 Temmuz 1987, Cumhuriyet).

E. İnönü, kendisini 1920'lerde samır. Babası İsmet İnönü de, 1923 Lozan görüşmelerinde Kürtlerle Türklerin kardeşliğinden dem vuracak, arkasından 1920-40 katliamlarının organizatörüğünü yapacaktı.

"Misak-ı Milli"yi yaşıtmak uğruna sergilenen sahtekarlıkların artık bir geçerliliği olamaz. İki halkın beraberliği, İki halkın özgür ve bilinci bağımsızlığı ile belirlenebilir. Bugün verilen savaşın anlamı budur. Halklar özgür olmadan birlik olamazlar.

Türk burjuva basını, panikten hedef şaşırıyor, şovenizmi köküllüyor

31 Temmuz tarihli Hürriyet, "Avrupa'nın birçok ülkesi ile Ortadoğu'da sık sık denenen 'bombalı araba' eylemleri, PKK'cılar bölge koşullarına göre 'bombalı şeke' ile yapmayı düşündüler" saçılımının ardından eşeklere karşı da Türk faşist ordusunun konumlanması öneriyor. MİT, emri verdiği göre Hürriyet, bu defa "bomba çocukların" (29 Temmuz '87) balonunu uçuracak. Hürriyet, Türk ordusunun en soykırımcı ordusu olduğunu utanmadan inkar edip sevecen göster-

riyor. "Türk polisinin, askerinin daha doğrusu, Türk insanının çocuğa ve kadına daha sevecen davranışını bilden eşkiyanın yeni eylem planunda önce çocukların, sonra da kadınlar araç olarak kullanılarak, PKK'nın bu amaç için dağ köylerinden para ve silah zoruyla çocuk topladığı öğrenildi." Hedef kadın ve çocukların oluyor, usak basın için.

Bütün gazetelerde aynı içeriği haberlerin aynı günlerde çökmesi, Türk basını MİT'in oyuncası olduğunu ve basın ahlakını ne denli ayaklar altına aldığı göstermektedir. Tercüman, 29 Temmuz '87: "PKK militanları Kıbrıs ve Ege adalarından heran Türk'ye sezabiliyor. 'Yunan turist gemilerine dikkat', 'sansanyonel' başlığını atıyor. "Orman yangınları da terör kokuyor" diye yazarak, bulanık yaratmayı ve Türk halkını şartlandırılmayı hedefliyor.

Sıraya Milliyet giriyor, (28 Temmuz '87): "PKK yanlarında 3 Suriyeli Hatay'da yakalandı. 'Öldürmeye' geldiler" düzmeceşini sıralıyor. 28 Temmuz tarihli Hürriyet'in bomba baskısı da "Bayram paketinde, PKK bombası." Yine Milliyet "Kasetle Kürtçülük propagandası" başlığı altında Türkiye'deki Kürtistan halkın hedef gösteriyor.

17 Temmuz '87 tarihli Milliyet ise "Gümüşhane'nin Bayburt ilçesinde kaynakmak Hüseyin Eren ile İlçe Jandarma Bölge Komutanı Yüzbaşı Aydin Kurudal'ın PKK militanlarına karşı halkı yardımı" yazıyor. Milliyet, "Adana'da ele geçen 13 kişinin Apoci olduğu saptandı. PKK, Çukurova'da" manşetiyle talaş koparıyor. Faşizmin polis ve ordusuna Kürt göçmen kitlelerin hedef olarak gösteriyor.

Aynı kaynak tarafından yollendirilen bu maksatlı balon haberler, Haziran ayında içinde Türk MİT'inin şehit düşen devrimciler üzerinde eylem fotoğrafları üzerinde yaptıkları sahtekarlık ve ve bunun ortaya çıkışmasıyla Türk basının onursuzluğunu göstermiştir.

Uydu burjuva basını, halkımıza karşı yürüten sömürgeci-faşist özel savaşın yalan, çarpıtma ve demagoji makinası olarak aşağılık roluunu oynamaktadır. Uydu basın ve sahtekar muhabirler MİT kaynaklı haberlerle Türkiye halkın PKK ve Kürtistan Ulusal Kurtuluş Mükadelesine artan sempatisinin önüne geçmeye amaçlamaktadır. Ama bununa gayret. Basının uyduyu teşhir olmuşdur. Kürtistan devrinin sesi kitlelerin sağduyu ile birleşmektedir. Bunu onleyecek güç yoktur.

Kuzey-Bati Kürtistan'da proletarya önderlikli ulusal kurtuluş düşüncesi 1970'lerin ortalarında Kürtistan'daki sosyal ayırmadan doğan aydınlanmaya, işçi sınıfına, halkın tarihsel yurtseverliğine ve dünya halklarının evrensel mücadele deneyimlerine dayanarak oluştu. Ulusal kurtuluşun örgütü öncülerı daha ilk günden, Kürtistan'ın ulusal bağımsızlık ve özgürlüğü siyasi yurtseverliğiyle hareket ettiler. Bunun dışındaki yollar, halkımızı kurtuluşa götürmeyen, geçersizlikleri ispatlanmış yolları. Daha ilk günden Türk burjuva sömürgeciliğinin ideolojik, siyasal, kültürel etkisine, komplolarına, Türk sosyal-söven güçlerinin ideolojik-politik saldırularına, işbirlikçi Kürt feodal-komprador güçlerinin ve Kürtistan küçük-burjuva reformist güçlerinin engellemelerine ve fili saldırlarına maruz kalılmıştır. Bunlarla mücadele edilmiş, saldırları boşa çıkarılmış, ulusal kurtuluş düşüncesi ve henüz gençlik karakteri taşıyan grupsal örgütülüğü yaşatılmış ve geliştimiştir.

Kürtistan Ulusal Kurtuluş Hareketi, 1978'de PKK'nın kuruluşu ile yeni bir aşamaya vardı. Politik aşama ve Kürtistan proletaryasının toplumsal ve ulusal programına kavuşması, tarihi bir adım oldu. Bu adım halkımızın varlığını ortadan kaldırmayı amaçlayan Türk sömürgeciliğinin Kürtistan politikasını "Misak-ı Millî"nin, bilimsel sosyalizmi çarptıran Türk sosyal-sövenizminin ve Kürtistan sorununu "Doğuya yol, su, elektrik" vb. reformist amaçlara indirgenen, yasal derneğe ve parlamentoçuluk dışında birsey bilmediyen Kürtistan küçük-burjuva reformistliğinin, ilkel milliyetçi politikaların Kuzey-Bati Kürtistan'da ifası olmuştur. Türk sömürgeciliği, "şehitkeyi sezer sezmez" genelgesiyle komplolarla ilk ulusal kurtuluş hareketi önderlerinden Haki KARER'in şehit edilmesi ardından gösterilen inanc ve kararlılık, proletaryanın ideolojik, politik, örgütSEL önemlüğünde ulusal kurtuluş hareketinin mutlaka geliştirileceğini açık olarak herkese ilan ediyor.

1978'e içine girilen süreçte ulusal kurtuluş düşüncesi ve örgütlenmesinin emekçi yiğinlara mal edilerek, yiğinsal ulusal kurtuluş hareketine varılması dönemi idi. 12 Eylül 1980 askeri-faşist darbesine kadar yaşayan süreçte, halkımız, ulusal kurtuluş bilincinde mücadeleci açısından büyük

Kuzey-Bati Kürtistan Ulusal Kurtuluş Hareketi

ve tarihi gelişmeler yaşadı. Varlığı inkar edilen, birliği parçalanınan, sınıfları son birine kadar bir sosyal kaosun içine çekilen, sömürgeci burjuva politikalar ve feodal-komprador yapı altında tutulan Kürtistan halkı ilk defa büyelleri aşma gücüne gösterecek ulusal kurtuluş hareketini geliştirdi. Bu durum, halkımızla, Türk sömürgeciliği arasında var olan celişki uğurumunu daha da derinleştirdi. İşçi ve köylü emekçi yiğinları bu süreçten deneyili ve aksanarak çıktılar. Ulusal kurtuluşa inançlarını korudular. Faşizm, PKK'yi imha edemedi. PKK'nın tarihi zindan direnişleri, dağda, ovada, şehirdeki direnişleri, ve yurttaşındaki örgütSEL politik yetkinleşme ve direniş hazırlıkları faşist imha sürecini aştı, süreçten aksanarak ve güçlenerken çıktı. Halkımız, ulusal kurtuluş savaşında reformulüğün geçersizliğini, küçük-burjuva örgütlerin ulaşma, teslimiyet, ihanet, tasfiyeçilik, mütticileşme ve milisleşme pratiklerinden iyi gördü. Reformuluk, teşhir ve tecrit edilerek, önemli oranda tasfiye oldu.

PKK, dönemin devrimci sorumluluğunu yerine getirdi. 1981 Mart Kongresi ile toparlanma ve politik-örgütSEL yetkinleşme sağlamaların yanında, emekçi halkımızın faşist-sömürgeci baskısı ve politikalar altındaki durumunu değerlendirdi. Örgütlenme ve mücadele taleplerini karşıladı. Yurtsever sınıfların ulusal kurtuluşu siyaset ve savaş birliklerini ve desteklerini temel aldı. Kürtistan Ulusal Kurtuluş Cephesi ERNK'nın kuruluşu ile neticeleşdi. Çünkü, ulusal kurtuluş mücadelesi ideolojik ve politik olarak köylü işçi, gençlik ve emekçi küçük-burjuva yiğinlarını sarmış, örgütSEL eylemsek etki köylerden başlayarak, ovalara, şehrلere, okullara, fabrikalara doğru yayıldı ve zindanları kapsayıdı. Örgütlenme ve mücadele atılmak bütün yurtseverlerin acil talebi olmuştu. İşçi, köylü, gençlik vd. yurtsever yiğinlerin artan oranda ERNK ve HRK görevlerine koşuyordu. Bu demekti ki, halkımızın Parti-Cephe-Ordú silahına kavuşmuştu. Bağımsızlık mücadeleşinin sesi, Kürtistan'ın diğer parçalarına yayıldı. Kürtistan sorunu, uluslararası platformlara olanca ağırlığı ile yansımaya, faşist Türk sömürgeciliğini teşhir ve tecrite başladı. Faşist Türk sömürgeciliği ve işbirlikçileri özelavaş, milislik, pasifikasyon, komplolar, yoğun teşhir ve tecrit politikalar ile halkımızın bağımsızlık ve özgürlük yürüyüşünü durdurmayı çalışılar. Kürt otonomu ve küçük-burjuva örgütleri, PKK'nın dayanışma, cephe ve direniş çağrularını uluslararası karşılıklarla ve varlığıyle gerçekleştirmesini önlemeye çalışılar. PKK, dönemin koşullarının uygunluğundan ve halkımızın mücadele ve tarihi birlik taleplerinden hareketle, politik ittifak ve dayanışma çalışmalarını Kürtistan'ın dört parçasına, sömürgeci politikamızın manevi komutanlığına duyulan sorumlulukla ulusal kurtuluş direnişini yükseltildi: cephe ve silahlı mücadele yiğinsallaşarak gelişti ve bu gelişmeler, 1986-PKK III. Kongresinde politik-örgütSEL zirvesiyle ullaştı.

Faşist-sömürgeci zindanlarda 1981-82 sürecinde Mazzüm DOĞAN, Kemal PIR, M. Hayri DURMUŞ gibi ulusal onuru korumanın ve devrimci direniş yükseltmenin sembolleri olan önderlerini yitiren Kürtistan halkı, 1983'te halkımızın ulusal kurtuluş ve birlik mücadeleşinin yılmasının şehitlerini onlara atık bir mücadele içinde olunarak, mutlaka engel olmaktan kaçırılmaları gereklidir. Cephesel direniş savasımız, dağlardan başlayarak, köyleri, ovaları, şehrlerini kapsayacak, temelinde silahlı mücadele ve bunun gerilla ve ayaklanma biçimleri olmak üzere, bütün siyaset mücadele biçimleri de süreçte, sömürgeciliğin ve işbirlikçilerinin ülkem üzerindeki her türlü varlığını hedefleyecektir.

Bu nedenle devrimci-yurtsever ulusal kurtuluş savasımız, halkımızın yurtsever her ferdinin askeri, ekonomik, siyasal, kültürel olanak, gücü, destek ve yeteneğinin değerlendirilip, örgütlenildiği bir savaş olacaktır. Reformist-otonomist politikaların öne sürüdüğü gibi, halkımızın kurtuluşa götürecek cephe birliği, halktan kopuk politika ve örgütlerin tepedeki birliği değil, tam aksine işçi, köylü, gençlik, esnaf vd. bağımsız ve demokratik bir Kürtistan'dan yana bütün yurtseverlerin mücadeleinin kızgın pratiği içindeki siyaset ve askeri birliğidir. Sömürgeci savaşıla dağıtılan ulusal birlik, devrimci-yurtsever sahada sağlanmasıdır.

Kürtistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin temel öğelerinden "Kürtistan Yurtsever İşçiler Birliği-Yekîtiya Karkerê Welatparêzê Kürtistan (YWK)" program taslağından bölümler yayınlıyoruz.

nağa dönüş ve ulusal bağımsızlık mücadelesine katıldılar.

PKK, 1982-II. Kongresi ile faşist imhayı, reformist-tasfiyeci saldıruları ve iş engellemeleri aşarak, ulusal kurtuluş direnişini ülke sınıthâda örgütlenmeye başladı. 15 Ağustos 1984 Atılımı, direnişin dorugu oldu. Bu tarihte halkımız, HRK'de somutlaşan ordu çevreğine kavuştu. Filî yaşanan cepheselliği 21 Mart 1985'te Kürtistan Ulusal Kurtuluş Cephesi ERNK'nın kuruluşu ile neticeleşdi. Çünkü, ulusal kurtuluş mücadelesi ideolojik ve politik olarak köylü işçi, gençlik ve emekçi küçük-burjuva yiğinlarını sarmış, örgütSEL eylemsek etki köylerden başlayarak, ovalara, şehrلere, okullara, fabrikalara doğru yayıldı ve zindanları kapsayıdı. Örgütlenme ve mücadele atılmak bütün yurtseverlerin acil talebi olmuştu. İşçi, köylü, gençlik vd. yurtsever yiğinlerin artan oranda ERNK ve HRK görevlerine koşuyordu. Bu demekti ki, halkımızın Parti-Cephe-Ordú silahına kavuşmuştu. Bağımsızlık mücadeleşinin sesi, Kürtistan'ın diğer parçalarına yayıldı. Kürtistan sorunu, uluslararası platformlara olanca ağırlığı ile yansımaya, faşist Türk sömürgeciliğini teşhir ve tecrite başladı. Faşist Türk sömürgeciliği ve işbirlikçileri özelavaş, milislik, pasifikasyon, komplolar, yoğun teşhir ve tecrit politikalar ile halkımızın bağımsızlık ve özgürlük yürüyüşünü durdurmayı çalışılar. Kürt otonomu ve küçük-burjuva örgütleri, PKK'nın dayanışma, cephe ve direniş çağrularını uluslararası karşılıklarla ve varlığıyle gerçekleştirmesini önlemeye çalışılar. PKK, dönemin koşullarının uygunluğundan ve halkımızın mücadele ve tarihi birlik taleplerinden hareketle, politik ittifak ve dayanışma çalışmalarını Kürtistan'ın dört parçasına, sömürgeci politikamızın manevi komutanlığına duyulan sorumlulukla ulusal kurtuluş direnişini yükseltildi: cephe ve silahlı mücadele yiğinsallaşarak gelişti ve bu gelişmeler, 1986-PKK III. Kongresinde politik-örgütSEL zirvesiyle ullaştı.

III. PKK Kongresi, sağladığı politik, örgütSEL sağlamalık yanında halkımızı ARGK'de somutlaşan ordu silahına kavuşturdu. ERNK'nın örgütlenmesine örgütSEL eylemsek, aksine işçiler, köylü, gençlik, esnaf vd. bağımsız ve demokratik bir Kürtistan'dan yana bütün yurtseverlerin mücadeleşinin kızgın pratiği içindeki siyaset ve askeri birliğidir. Sömürgeci savaşıla dağıtılan ulusal birlik, devrimci-yurtsever sahada sağlanmasıdır.

KÜRDİSTAN İŞÇİ SINIFI

a) Tanım ve Özellikleri

Kürdistan işçi sınıfı ağır sorunlarla ve tarihi sorumluluklarla dolu olarak doğdu. Kuzey-Batı Kürdistan'da, Türk kapitalizminin gelişmesine paralel olarak Kürdistan proletaryası gelişmeye başladı. Kürdistan proletaryası Kürt burjuvazisi ile bir çelişki içinde doğmadı. Daha çok, Kürdistan'daki Türk devlet işletmelerinde doğdu. Kürt kapitalizmi şartlarında değil, sömürgeci devlet kapitalizmi şartlarında ortaya çıktı. Bu nedenle, Kürt proletaryası, Kürt burjuvalarından hem erken doğdu, hem de sayı ve nitelik olarak ondan güçlü oldu. Türk sömürgeci kapitalizmine bağlı olarak Kürdistan'da tarmında kapitalistleşmenin başlaması, proletaryayı daha hızlandırdı.

Makinanın tarımı girmesi, büyük ölçüde işgücünün özgürlüğnesine yol açtı. Özgürleşen işgücünün çok küçük bir kısmını kullanabilecek devlet işletmeleri, geri kalan işgücünü çalışıramadı. Sanayi alanlarında üretim kapitalizminin olmayı, büyük bir işsizlik ordusunu doğurdu. Kirdaki yaşam koşulları, feudal baskısı ve üretim güçlerinin durmadan çoğalıp, üretim yapacak işkolu bulamaması işsizliği daha da azdırdı. Köylülüğün sosyal ayrışmanın ürünü olarak işçilerin kayışı ve topraktan kopuşu, göçe hazırlı hale gelmesi sadece sömürgecilik burjuva ekonomik politikasının sonucu değildi. Bu politika sosyal, kültürel, siyasal, askeri politikalarla bütünlüğe lere, Kürdistan'dan Türkiye'ye bir göç; adeta bir mœcürü ıskana dönüştürdü. Bu uygulamanın askeri yönü gizli olduğundan, daha tehliki amaçlardan güdüyor ve daha tehliki sonuçlar doğuyor. Çunku sadece Türk burjuva ekonomisi için ucuz emek gücü yaratılmıyor. Bunun yanında ulusal-toplumsal bilincinden, örgütlenmesinden mahrum bırakılan bu yarı köylü emekçi yiğimleri en yoz siyaset, sosyal, kültürel ve ekonomik ortama çekilekler ulusal başkalaşımı tabii tutuyordu. Türk burjuva sömürgeciligi, 1920-40 direnmeleri ve katıllarılarından bu defa "soğuk" katıllar gerçekleştirdi, kapitalist dönüşümle ulusal başkalaşımı tamamlayı hedefliyordu.

Sömürgeci ve feudal-komprador düzeni bu politikasının doğal sonucu olarak Kürdistan'daki özgü işgücü, yabancı kapitalizm metropolitler için ucuz bir işgücü deposu hizmeti görmektedir. Sayıları milyonlara varan emekçiler, elverişli mevsimlerde Türkiye'ye gitmektedir, orada kapitalizmin en tortu hizmetlerinde, düşük ücretlerle çalışırmaktadır. Türk sömürgeci kapitalizminin bir ayaga, Kürdistan'ın yeraltı ve yerüstü kaynakları üstünde yükselen, diğer ayaga da Kürdistan emeği üzerinde yükselmektedir. Eğitimsiz olan, konut, sağlık vb.

gibi büyük sorunları bulunan Kürdistan emekçileri köyden de tam kopamamaktadır. Şehirde iş bulamayınca çoğulukla köye dönmekten başka çareleri bulunmamaktadır. Fakat köyde de kendisini besleyemeyektedir. Arada kalan yarık köylü emekçi yiğimleri kilesel olarak işsizlige, ağığa mahkum olmaktadır. İşsizlik büyük bir lümpen kesimin doğmasına yol açmaktadır, yeni sosyal sorunlar gelişmekte, bu da her türlü yozluğun, ahlaksızlığın kaynağı olmaktadır. Kirip dökmeye yetkin olan bu insanlar, eğitilip yönlendirilebilse devrim saflarında savasabilecekleri gibi çok ucuza satın alınarak karşı-devrimin malzemesi haline getirilebilirler. Nitikim, bugün gerici, reformist, sosyal-şoven, hatta faşist akımlar tarafından kullanılmaktadır.

Kürdistan emekçileri sadece Türkiye metropolitlerine sürülmemece, çok ucuz işgücü olarak, adeta köle statüsünde ve coğulukla kaçak olarak Ortadoğu Arap ülkelerine, Avrupa metropolitlerine ve dünyamın her tarafına sürülmektedir. Buralarda da rahat bırakılmamakta, üzerinde ekonomik sörmürlü, siyasal, sosyal ve kültürel her türlü insanlık dışı oyun oynamaktadır. Türk burjuvazisi, işçi sınıfını ulusal kimliğinden uzaklaştırma politikası, Avrupa emperyalist burjuvazisinin de ekonomik, sosyal politikalariyla tamamlamak istemektedir. Avrupa metropolitlerinde mülticiliği politika haline getiren Türk sosyal-şoven sol güçleri ve Kürdistan otonom ve reformist güçleri, Türk burjuvazisi ve emperyalist burjuvaziden kalanı tamamlayarak, Kürdistan emekçilerinin üzerinde büyük bir ekonomik, ideolojik, politik tahrifat geliştirmektedir.

Türk sömürgeci burjuvazisi bunla da kalma makadır. İşçi sınıfının ulusun diğer emekçi sınıf ve tabakaları gibi ulusal ve kültürel haklarından yoksun kılması yetmiyormuş gibi, ekonomik, siyasal örgütlenmesini yasa klamaktadır. Bir yandan emekçiler köylülükle bağlarından kaynaklanan ailecilik, mezhepçilik, yerelik, aşiretçilik etkilerinden tam kopmadıkları geçerini arac yapmakta, bu suni ayırmalar derinleştirimeyi bir politika haline getirmektedir, diğer yandan onları ya tümüyle örgütüz bırakmakta, ya da tümüyle kendi politikasındaki ve denetimindeki sendikalarda Türkiye emekçilerine tabii kılmaktadır. Bundan başka, sömürgeciligin boşluklarını sosyal-şoven ve Kurt reformist politikaları doldurarak, Kürdistan işçi sınıfının geleceği her yönünde denetim altına alınarak kارتulmaya çalışmaktadır.

Emperyalizme bağımlı Türk burjuva sömürgeciligiden ve onunla işbirliği halinde bulunan feudal-komprador düzenen en büyük zararı Kürdistan proletaryası gör-

mektedir. Adeta bir göçmen hayatına alıştırılan, yarın için güvencesi bulunmayan proletarya. Bağımsız ve Demokratik bir Kürdistan için bir mücadelede en çok çıkarı bulunan sınıfı sunmuştur. Ülkenin siyaseti ve bağımsızlığı temelinde üretim güçlerinin geliştirilmesi ve kamulaştırma, bütün Kürdistan emekçileri için tek kurtuluş yoludur. Sürekli göçe hazırlanmış, işgucunu en uzak diyarlardan en zor şartlarda ve en dükük ücretle satmak, ülkeyi yabancı kapitalizm ve sağlı封建-kompradorların insafına terketmek, kurtuluş yolu olmadığı gibi, çağdaş insanlık için en büyük suçtur.

Kürdistan proletaryası, içinde bulunduğu bütün elverişli koşullara ve ağır sorunlarına rağmen, Kürdistan toplumunun en devrimci sınıfıdır. Ona bu özelligini veren, herhangi bir mülkiyet endişesi, şahsi olmamış, aşıref-ışefal ilişkilerden kurtulmuş olması, sürekli yükselen bir sınıf olması ve ülkenin bağımsız ve demokratik olmasından en büyük çıkarı bulunmaktadır.

b) Kürdistan işçi sınıfı ve ulusal kurtuluş mücadele

Subjektif planda varolan bütün sorunları, biling ve ögrenme yetersizliklerine rağmen, Kürdistan proletaryası, Kürdistan ulusal kurtuluş siyasetinin, örgütünün ve eyleminin oluşturuşunu güçlendirilmesinde objektif zemin olmuştur. Proletaryanın ideolojik-politik, örgütSEL öncülüklüğü olmadan, işçi-köylü ittifakı, ulusal kurtuluş cephesi ve savaşa gestiremez. Kürdistan proletaryası PKK ile ulusal-toplumsal kurtuluş program-

haline gelmiştir.

Kürdistan işçi sınıfı, daha ilk günden ulusal kurtuluş mücadeleinin örgütlenme ve eylemine coşku ile sarılmış, bütün maddi ve manevi olanağını sunmuş, saflarından yüzlerce öncü militan ve savaşçı çıkarmış, ulusal kurtuluş görevlerini her kademesinde yerini almış, onlarca bağımsızlık şehidi ve yüzlerce tutuklu vermiştir. Proletaryanın toplu bulundugu Batman, Ceyhan, Antep vd. Kürdistan şehirleri, ve tarımsal plantasyonlarda yığınca olusal kurtuluş mücadelene tabi olmuş, yığınca siyaset eylemleri geliştirmiştir. şahsi gelişmelerin yaşandığı 1978-80 döneminde grev, boykot, işi durdurma, protesto, ekonomik talihi durdurma, yürüyüş vb. eylemleri birbirini izlemiştir. Proletaryanın bu yığınca uyumu ve eyleme kalkması diğer emekçi halk yığıncalarının uyumasını ve kitesel eylemlerin yaymasını ve kitesel eylemlerinin yükselsemesini öncülük etmiştir. PKK öncülüklüğünde Kürdistan işçi sınıfı, Türk burjuvazisinin, Türk sosyal-şovenlerinin ve Kurt küçük-burjuva reformistlerinin sendikal tuzaklarını aşmış, buralarla yığıncaşanın ve ulusal kurtuluş eylemini yükseltmenin bir alanı haline getirmiştir. Bununla da kalmamış, Türkiye metropolitlerine bilişlenmiş, ulusal kurtuluş eylemleri desteklemiştir, bu yolda olanakları ve gücünü sağlamış. Türkiye proletaryasının devrimci-demokratik mücadelede yeralmış, sosyal-şovenizmle olduğu kadar yerel milliyetçilikle de mücadele içinde olarak iki ülke devriminin mücadele dayanışmasında bileske rolünü oynamıştır.

15 Ağustos 1984 ulusal kurtuluş atılımının, Kürdistan genelinde yolaştı orgütsel ve eylemler kabarma işçi sınıfını da sarılmış. Türk liberal burjuvazisi, Türk sosyal-şoven sol güçleri ve Kürdistan küçük-burjuva reformist güçlerin Kürdistan işçi sınıfını ulusal kurtuluştan uzaklaştırarak, reformist amaçlarla burjuvazinin kuryuguna takma politikaları tümüyle boş çıkarılmıştır. Ulusal kurtuluş hamlesi işçi yığınları sadece Kuzey-Batı Kürdistan'da değil, dünyamın çoğu alanında dağıtılmış Kürdistan emekçi yığınlarının ulusal kurtuluş güçlerini toplamayı ve mücadelede kaldırmayı sağlamıştır.

1985'te ERNK'nın kurulması ve faşist Türk sömürgeciliginin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini imha amacıyla geliştirdiği özel savaşına karşı PKK önderliğinde Kürdistan halkın ulusal direnişi yaşam ve geliş-

Ulusal kurtuluş yolunda bilinci, örgütlü bir işçi sınıfı yenilmezdir

رامına ve örgütüne kavuşmuştur. Türk sömürgeci burjuvazisinin inkar ve imha politikalarını, Kurt feudal-kompradorların inkarını ve usak politikalarını, Türk sosyal-şovenist solunun bilimsel sosyalizmî carpit ve inkarına politikalarını, Kurt küçük-burjuvazisinin yurtseverliği carpit uluştı, reformeu politikalarını, Kürdistan proletaryası ve halkı PKK'nın teorik, ideolojik, ekonomik, politik, örgütSEL, kültürel, askeri-eylemsel mücadele ile eşittir. Ve ancak bu gelişmeyedir ki, Kürdistan proletaryası kendisi için ve diğer ezilen sınıflar için bir sınıf

tirme savaşında, Kürdistan işçi yığınları bilinç, destek ve mücadeleleriyle önemli rol oynamış, savaşın yükünü en çok çeken yurtsever köylü yığınlarının yanında olmuşlardır. Faşist-sömürgeci imha politikaları altında durumu son derece kötüleşen Kürdistan işçi sınıfı, dağınık ve parçalı yapısına rağmen, örgütSEL ulusal kurtuluş savaşının temel bir gücü olarak bu özelliğini korumış ve güçlendirmiştir.

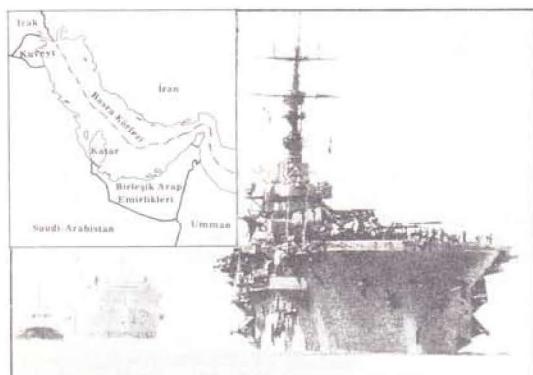
Kürdistan Ulusal Kurtuluş Devrimi mücadelede bir politik-örgütsel zirve olan PKK III. Kongresi, işçi sınıfı Devamı 21. sayfada

KÖRFEZ BUNALIMI

ÇIKMAZDA

İran-Irak savaşının yanı sıra, Basra Körfezi'nde baş gösteren bunalmış da çözüm süzüğünü devam ettirmektedir. Geçtiğimiz ay içerisinde Körfez'de zaten sıcak olan rüzgarı daha da isitmiş, ABD ile İran arasında karşılıklı olarak sürdürülən ki-

Savaş kıskırtıcısı ABD'nin gemileri Basra Körfezi'nde

hıç bileme işlemeye Fransa ve Suudi Arabistan da birer kılıç alarak katılmaya başladılar. Şimdilik, durumu söyle izah edebiliriz: Tarafalar kılıçlarını keskinleştirerek meşguller.

Körfez'deki bunalmış, Suudi Arabistan'ın Mekke şehrinde gösteri düzenleyen İranlı hacilerin üzerine polislerin ateş açması ve 500'den fazla kişiin ölmesi ve bir o kadarının da yaralanması üzerine daha da tikanıldı. Şimdi bu gelişmelerin neler olduğunu ve nasıl bir sonuca yol açtığını birlikte inceleyelim.

Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nin daimi üyeleri olan SSCB, ABD, Fransa, Ingiltere ve Çin'in hazırladığı, İran-Irak savaşım durdurmayı ilişkin barış paketi açıklandı. İran tarafından kabul edilmeyen bu önerilerin fazla bir sonucu yaratamayacağı sindirim belli oldu. BM Güvenlik Konseyi tarafından oybirliği ile kabul edilen karar metninde, Irak'ın savaşa başlatan taraf olarak belirtildiğini İran'ın büyük tepkisine yolladı. Anlaşmaya uymanın tarafa silah ambarinosunu öngören karar metninin bu maddesinin oyle fazla bir fonksiyonu olmayacağı çeşitli ülke temsilcileri tarafından belirtilmektedir. Çünkü, hem İran ve hem de Irak olsun çeşitli yollarдан ve ülkelere silah ihtiyaçlarını fazlası ile karşılayabilemektedir.

Bu planın sonuçsuz kalmasından ardından gözler yine

cephede Irak birliklerine ağır kayıplar verdirdi. Burdan çıkan bir sonuq ise, Irak'ın ağır ağır tehlili bölgeye doğru sürüklendiğidir. İşte bunun etkisi ile olacak ki ABD, Arap geriligi ve bazı Batılı emperyalist devletler İran'a karşı daha fazla baskı yapmaya başladılar.

Son aylar içerisinde, Fransa-İran ilişkilerinde belli bir düzelmeye gözle görülmeye başladı. Ancak geçtiğimiz ay yapılan gelişmeler her iki tarafı başa getirmekle kalmadı, daha da gerilere sürüklendi. İran'ın Paris Elçiliğinde görevli bir diplomat, Fransız polisi tarafından sorguya çekilmek istenmesi ile başlayan olaylar karşılıklı olarak ilişkilerin kesilmesine kadar vardı. İran, Elçiliğinde görevli olan diplomatın sorguya çekilemeyeceğini belirtti. Buna karşın Fransız hükümeti ise, bu kararında direktti. Giderek sertleşen sözlu düellonun ardından karşılıklı olarak elçilikler polis kordonu altına alındı. Çeşitli biçimlerde yürütülen görüşmeler sonu vermemeyince, Fransa hükümeti İran ile diplomatik ilişkilerini kestiklerini açıkladı.

Şu anda her iki ülkenin elçiliklerinde görevli olan diplomat ve memurlar, karşılıklı olarak elçilik binalarında tutulmaktadır. Yapılan görüşmelerse henuz sə ana kadar sonuq vermedi.

İran ile diplomatik ilişkileri, Irak'a sunduğu askeri, ekonomik ve siyasi destek ile

zaten bozuk olan Fransa'nın düzeltme umutları da böylece yeniden bir hayale dönüşü. Bunun üzerine, Fransa hükümeti deniz kuvvetlerine bağlı ve içinde Clemenceau uçak gemisinin de bulunduğu askeri bir filoyu Basra Körfez'ine doğru yola çkarıldı. Emperyalist devletlerin sık sık diline doladıkları uluslararası hukuk kuralarını kullanmak, bu kez Fransa hükümetine nasip oldu. Başbakan Chirac yaptığı bir açıklamada, "Uluslararası hukuk kuralları çerçevesinde Fransa devletinin haklarını korumak için filonun denize açıldığını" belirtti. Filonun rotası tam olarak açıklanmamakla birlikte şu anda Kızıldeniz'den Hint Okyanusu'na geçmiş olması gereklidir. Büyüklü mülle Basra Körfezi'ne veya buraya yakın bir yere gidecektir.

Bu sürede ortaya çıkan diğer bir sorun ise, Basra Körfez'inde Hürmüz Boğazı üzerinden deniz taşımacılığı ile yürütülen petrol ticaretinin devam ettilmesine yönelik ABD çabasıdır. İran geçtiğimiz aylar içerisinde İrak, Kuveyt başta olmak üzere, diğer Arap geriligi devletlerine ait petrol tankerleri ve diğer ticaret gemilerinin Hürmüz Boğazından geçmesine müsaade etmeyeceğini açıkladı. Bundan önce de çeşitli biçimlerde gerek İran tarafından olsun, gerekse de Irak tarafından olsun, petrol tankerleri ve ticaret gemilerine karşı çeşitli saldırılar düzenledi. Karşılıklı olarak, birbirlerinin ticaret yapma imkanlarını ortadan kaldırılmaya çalışan İran ve Irak, savaşın diğer bir cephesini ise, Basra Körfez'inde açtılar.

İran'ın bu açıklamayı yapmasından sonra, Kuveyt ABD'ye çağrı yaparak, yardım bulumasını istedi. SSCB'nin Kuveyt gemilerinin kendi bandırısı altında taşımacılık yapabileceğini açıklamasından sonra Kuveyt, eğer ABD'den yardım almazsa bu öneriyi kabul edeceğini açıkladı. Bunun üzerine, ABD de Kuveyt'in petrol taşıma tankerlerinin kendi bandırısı altında seyahat edileceğini açıkladı. Ayrıca bu tankerlere karşı herhangi bir saldırının gelmemesi için, savaş gemilerinin de eşlik edeceğine ABD tarafından açıklandı.

Temmuz ayının son hafzasında, Dubai'de Amerikan bayrağı çekilen ve isimleri değiştirilen tankerler, boş olarak Hürmüz boğazından geçtiler. İran tarafından herhangi bir saldırının yoneltilmediği tankerler, Kuveyt'e doğru yol alırken, 140 bin tonluk dev Britton tan-

Devamı 22. sayfada

Cenevre Barış Görüşmeleri, Yeni Sovyet Önerileri ve Nükleer Barış

Çağımızda insanlık için ciddi bir tehlike oluşturan nükleer silahların yeryüzünden kaldırılmasına ilişkin olarak, ABD ve SSCB arasında yürütülen barış görüşmelerinde yeni bir aşamaya varıldı. Nükleer barış umutlarının birden arttuğu bu aşamada, ABD ve SSCB görüşmecileri arasında Cenevre'de sürdürülen görüşmelerde belli konular üzerinde görüş birliğine varıldığı söylenmektedir. Ancak, nükleer barışın hemen kısa bir süre içerisinde gerçekleştirmesinin de beklenmemesi gerekligi belirtilmektedir.

ABD Başkanı Ronald Reagan ve SBKP Genel Sekreteri Mihail Gorbaçov arasında 1985 Cenevre, 1986 Rayjkavik görüşmelerinde, bilindiği gibi herhangi bir sonuç alınmış değildi. Buna rağmen her iki tükkenin temsilcileri Cenevre'de görüşmelerini devam ettirdiler. Sovyetler Birliği geçtiğimiz aylar içerisinde bu görüşmelere yeni önerilerle gitti. Bütün orta menzilli nükleer füzelein tahrif edilmesini isteyen Sovyet önerisine karşı, ABD de olumlu yanıt verince, nükleer barış umutları birden arttı. Hatta önemizdeki yılbaşında, Amerika'da yapılacak söylenen (ama henüz kesinleşmiş değil) Reagan ve Gorbaçov görüşmesinde bir antlaşmanın imzalanacağından bile bahsedilmeye başlandı. "Çifte sıfır" diye de anılan bu öneriler üzerinde tarafsız anlaşmaya şimdilik meyilli görülmüyorlar.

Barışa çok yakın olunduğu kabul edilen bir anda, meselenin daha bir hayli uzak olduğu ortaya çıktı. Emperyalizmde Sovyetlenen yürüttüğü barış görüşmelerinde, ABD'nin sürekli bir biçimde işleri çıkmaza soktuğu açık bir gerçek. Sovyetlerin bu konuda içersine girdiği önemli zaafardan yaranarak, barış maskesi altında savaş kıskırtılılığı yapan ABD'nin yüzü bugün daha açık bir şekilde ortaya çıkmaktadır. Emperyalist devletlerin barışın güvenilmez bir tarafı olduğu bu gerçekler işığı altında daha iyi bir şekilde görülmektedir.

Bu nedenle orta menzilli bütün nükleer silahların kaldırılmasına evet diyen ABD ve SSCB arasında, yeni bir pürüz ortaya çıktı. ABD, Batı Almanya'da konumlandırılmış olan Pershing-1A füzelerein görüşme konusunda yapılmamasında diretiyor. Buna gerekçe olarak, füzelerin rampalarının ve iticilerinin Almanya'ya ait olması ve bu ülke tarafından konumlandırılmasından. Ancak, füzelere yerleştirilen nükleer başlıklar ABD'ye aittir.

Bu durumda, bu sorun çözülemediginden nükleer bir barış imzalama meselesi de gerçekleşmemektedir. Sovyetler Birliği ise, füzelerin görüşme konusu yapılmasında israr ediyor. Bunun için ileri sürüdüği iki gerekçe var. Birincisi, füze başlıklar ABD'ye ait, bu da görüşme konusu için yetiyor. İkinci, Almanya'nın II. Dünya Savaşı sonrası imzalanan uluslararası bir antlaşma sonucu nükleer silah edinme hakkı, hukuken de bulunmamaktır. Bunların yanı sıra, SSCB yeni nükleer ülkeler yaratılmaması gerektiğini de belirtiyor. SSCB Dışişleri Bakanı Edward Shewardnadze, Cenevre'de yaptığı bir konuşmadada, bütün bu konuları delege etti. Shewardnadze, ayrıca Pershing-1A füzelerein Almanya'da kalması karşısında benzer füzelerein Doğu Avrupa ülkelerine de yerlestireceklerini açıkladı. Gözlemler tarafından oldukça sert bulunan konuşma sırasında ABD'nin tavrı herhangi bir değişiklik meydana gelmemiştir.

Başlangıcından beri bir tıkanma içerisinde olan barış görüşmeleri, anlaşma sağlamasının bekendiği bir dönemde, yeniden çözümüslük içine girdi. Sovyetlerin bütün önerilerine karşın, ABD'nin takındığı tutum barış umutlarını karartan bir yaklaşımındır. Zaten emperyalizmden daha fazla da beklenemez. Reagan'ın bir yandan savaş körükleyip diğer yandan barış masasında anlaşma sağlaması beklenemez. ABD emperyalizmi birçok tükende kovaldukları savaş kıskırtılığını daha fazla ağırlık vermektedir. Bu görüşmeler, ABD'nin gerçek yüzünün bir kez daha açığa çıkarılması için yararlı olmuştur. Ama diğer yandan, sadece emperyalizme karşı mücadeleyi bununla sınırlamak, tehlilkeyi sonucları bağradı taşyan bir girişimdir. Ancak, insanlık için ciddi bir tehlike oluştururan nükleer silahları karşı SSCB'nin alternatifzsız kalması, da iyii bir durum olmaz. Görüşmelerin bundan sonraki aşaması, birçok şeyi açığa çıkaracak düzeydeydi.

Sri Lanka'da Barış Sağlandı

Sri Lanka'nın (Seylan) Kısa Tarihi

Seylan adasının tarihi M.Ö. 1000 yıllarına kadar uzanır. Seylan adasına ilk kez Portekizliler gelir. Portekizliler 1505'te ada üzerinde hakimiyetlerini kururlar. Daha sonra Hollandalılar ile Portekizliler arasında adaya hakim olmak için yoğun bir savaş yürütürler. Bu savaştan Hollandalılar galip çıkarlar ve adayı 1658'de ele geçirirler. Bu kez İngilizler devreye girerler. 1796'da denetimi İngilizlerin eline geçer. 1802 yılında ise, adanının denetimi tümdeň Ingilizlerin elinde toplanır. 1948 yılında İngiliz Milletler Topluluğu'na üye edilen Sri Lanka, iç işlerinde bağımsız olmasına rağmen, dışta tamamıyla Ingiltere'ye bağımlıydı.

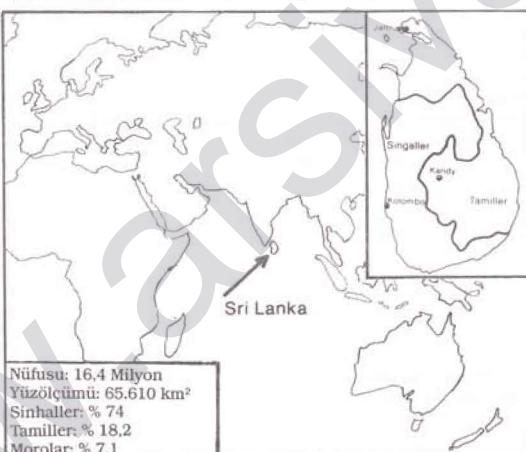
1972 yılında Sri Lanka'da komünistlerin önderliğinde bir ayaklanması meydana gelir. Ancak ayaklanması başarıya gitmemeyerek yenilgiye uğrar. Bunun üzerine İngilizler adadan çekilmelerine rağmen, yeni tip bir sömürgecilik geliştirmeye çalışırlar. Sri Lanka halen İngiliz Milletler Topluluğu'nun üyesidir. Adı Sri Lanka olarak değiştiren Seylan, emperyalizme bağımlı bir ülke durumundadır.

Sri Lanka, ekonomik kaynaklar bakımından da zengin olan bir ülkedir. Bu nedenle yüzüllardır, emperyalizmin istahını kabartın bir alandır. Çeşitli kıymetli madenlerin çıkarılmasının yanı sıra, toprakta taruma elverişli olan bir ülke durumundadır. Pirinç, Hindistan cevizi, kahve, tütün, kakao ve çay başlıca tarım ürünlerini arasındadır. Ayrıca Sri Lanka'da altın, grafit, yakut vb. değerli maden ve taşlar da çıkarılmaktadır.

Uzun bir süredir, Seylan adasında iktidarı elinde bulunduran Sinhaller mensep hükümet ile Tamil halkını temsil eden çeşitli örgütler arasında devam eden çatışmalar, barış sağlanması ile, bu ayın başında sona erdi. Hindistan Başbakanı Raciv Gandhi ile Sri Lanka Devlet Başkanı Junius Richard Jayawardene arasında yapılan görüşmelerden sonra ateşkes imzalandı. Ateşkes antlaşması imzalanmadan önce, Tamil Eelam Kurtuluş Kaplanları adlı örgütün lideri ile bir görüşmeyi yapan Raciv Gandhi, daha sonra barış antlaşmasını imzalamak için Sri Lanka'nın başkenti Kolombo'ya (Sri Jayawardenepura) gitti. Burada yapılan görüşmeler ardından, ülkenin doğu ve kuzey bölgelerinde çögülüğü temsil eden Tamillere özerklik verilmesi kabul edildi. Hindistan, antlaşmanın tam olarak uygulanmasını denetlemek amaciyla garanti devlet statüsünde, adanın doğu ve kuzey bölgelerinde asker bulunduracak. Sri Lanka hükümeti antlaşmanın yürürlüğe girmesi için, gerillaların silahlara teslim etmesini şart koştu. Bu şartın gerilla grupları tarafından kabul edilmesi sonucu, barış antlaşması imzalandı.

Barış antlaşmasının imzalanması ile birlikte, Tamil halkı içinde en büyük gerilla grubu olan Tamil Kaplanları'nın nasipleri tavrı takinaçağı belli bir süre merak konusu oldu. Antlaşma maddeleri üzerinde başlangıçta herhangi bir açıklama yapmayan bu örgüt, daha sonra liderlerinin de katıldığı bir mitinge antlaşmayı kabul edeceklerini açıkladı. Barış antlaşmasının imzalanması

ardından, şimdije kadar bir çatışma meydana gelmedi. Hindistan'ın sayısı 15000'evraren askeri birliği şu anda adanın doğu ve kuzeyinde konumlandırılmış durumda. 5 Ağustos'dan itibaren silahları teslim etmeye başlayan gerillaların halen bu işlemi sürdürdükleri bildi-

rilmektedir. Sri Lanka hükümeti, ayrıca bir de tüm siyasi hükümlüler için bir af çıkardı. Siyasi hükümlülerin tümünün de serbest bırakıldığı gelen haberler arasında,

Ülkede imzalanan barış antlaşmasına bazı Sinhallerin tepki duydugu görülmektedir. Hatta yer yer çatışmalar da meydana gelmektedir.

Nitekim, Sinhal halkınca mensup bir asker seref kitasını denetleyen Hindistan Başbakanı Raciv Gandhi'ye saldırdı. Saldırıdan yara almadan kurtulan Gandhi, bir kişirtmanın var olduğunu belli etti. Bu nedenle Sri Lanka'da imzalanan barış antlaşmasının ne kadar kalıcı olacağı merak konusu. Çünkü, Tamil halkı

nin ateşkeşe uymasına rağmen, ırkçı Sinhallerin buna ne kadar uyacakları şimdiden kestiremeyecek bir konu.

Bes yıldır, yoğun bir şekilde devam eden çatışmanın durdurulması, şimdilik adaya süküneti getirmis durumda. Bundan sonrasında olacak veya olaylar nasıl gelişecek? Bütün bunların sonuçlarını önmüzdeki günlerde göreceğiz. Birçok gözlemevinin yaptığı değerlendirmelere göre, Tamillerle yapılan barış antlaşması, Sri Lanka Devlet Başkanı Jayawardene'nin son şansı. Ancak, bu şansın nafta kullanacağı, önmüzdeki günlerde daha da açığa çıkacak. Antlaşma bu şekilde devam eder ve gerçekten bir barış sağlanırsa, Devlet Başkanının kendisine karşı yürütülen muhalefeti etkisiz kılacağı söylemekte. Aksı takdirde ise, sonucun aleyhine denebileceği belirtilmekte.

Barış antlaşmasına karşı ırkçı Sinhaller tepki duyarlar, Tamil halkın ise temkinli yaklaşımı görülmektedir. Mevcut durumun bir müddet daha böyle devam edeceğini, ancak giderek durumun daha da normale dönmesi, genel kaniyi oluşturmaktadır.

Doğu ve kuzey bölgeleri, bir eyalete haline getirilmesi durumda. Yakında seçimlerin de yapılacağı söylemekte. Seçimlere en büyük gerilla örgütü olan Tamil Kapı-

yanıdan, şimdije kadar bir çatışma meydana gelmedi. Hindistan'ın sayısı 15000'evraren askeri birliği şu anda adanın doğu ve kuzeyinde konumlandırılmış durumda. 5 Ağustos'dan itibaren silahları teslim etmeye başlayan gerillaların halen bu işlemi sürdürdükleri bildi-

lari'nın yanısıra, diğer gerilla gruplarının da katılacağı belirtilmektedir. Tamil Kaplanları örgütün lideri yaptığı açıklamada, kendisinin seçimlere katılmayacağını belirtti. Ayrıca, kendisine teklif edilen, doğu ve kuzey eyaleti bakalını kabul etmediğini açıkladı.

Hindistan'ın garantör devleti olarak asker bulundurmasının, barış antlaşmasının tamamıyla yürürlüğe girmesi ile son bulacağı açıklanmaktadır. Fakat bu konuda, henüz kesin bir tarih açıklanmış değil. Sri Lanka şimdilik barışı sağladı. Bunu uzun vadeli mi, yoksa kısa vadeli mi ya da kalıcı mı olacağı önmüzdeki dönemde belli olacak.

Orta Amerika Barışı,

Nikaragua ve Contralar

daha birkaç maddeden oluşuyor.

Kabul edilmez bir durumda olan bu önerie karşı, Kostarika Devlet Başkanının önerisi ile Guatema'la'da bir araya gelin 5 Orta Amerika ülkesi, hiçbir ülkenin bölgeye müdahale etmemesi ve içişlerine karışılmaması konusu ile bir antlaşma metinde hemfikir oldular. Bu antlaşma aynı zamanda Reagan'in planının boşça bırakılması anlaşılmıştır.

BBC'nin Orta Amerika muhabiri yaptığı bir değerlendirmede anlaşmayı Sandinist iktidarın bir zaferi olarak nitelendi. Böylece, ABD'nin Sandinist yönetim üzerinde yürütüme istediği baskıcı politikası da boşça çıktı. Öteden beri Contralara yardım kismaya çalışan Kongre üyeleri, bundan böyle bu antlaşmanın bir sonucu olarak Reagan iktidarı üzerinde baskılarını daha da artıracağlar.

Bu gelişmeler ardından, Contralardan ilk tepki geldi. Kostarika Devlet Başkanına gönderdikleri bir mektupta, Nikaragua'nın antlaşma metnine uyup uymayacağını kesin olarak görene kadar bekleyeceklerini belirttiler. 90 günlük sürenin bitimi ardından çeşitli tepkilerin yoğunlaşacağı kesin.

Her ne kadar bu antlaşma söz konusu bütün ülkeler için bellii bir önem taşısa da, esas olarak Nikaragua Sandinist yönetimini için önemli bir başarıdır. Nikaragua için bu antlaşma neden bir başarı olarak kabul edilebilir? Şimdili bu konuyu biraz açmak istiyoruz.

Nikaragua geçtiğimiz temmuz ayı içerisinde devrimin yeni bir yıldönümünü daha kutladı. Sandinist cephe liderliğinde bağımsızlığını kazanan ve demokratik bir gelişime yolu izleyen Nikaragua'ya karşı daha fazla tavizlere yanaşmayacaktır. Çünkü bu durumda iktidarı da tehlkiye girecektir. ABD, Nikaragua hükümetinin Contralarla görüşmesinde israr ediyor. Nikaragua ise, ateşkesin sağlanması için direkt ABD ile görüşmelerden yana. Bu sorunun çözümlemesi, ateşkes görüşmelerin nasıl bir seyrde ilerleyeceğini de ortaya çıkaracaktır.

ABD'nin baskı politikasına karşı, Nikaragua hükümeti şimdî önemli bir manevra olağanına sahip durumda. Bunun ne sonuçlar getireceği önmüzdeki 2-3 ay içerisinde daha da açığa çıkacak. Ancak uluslararası alanda emperyalist yüzü iyice açmış olan ABD'nin Nikaragua'dan vazgeçmemesi, sorunu daha da boyutlandıracaktır. Contralar, barış antlaşmasını kabul etmese de bundan yine zararlı çıkacak olan kendileridir. Çünkü Nikaragua halkı, bu durumda zaten var olan desteklerini daha fazla Sandinistlerin yanında toplayacaktır.

★

Dünya Basınında Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi

Kürdistan'da şiddetlenen ve yaygınlaşarak gelişen gerilla savaşı, yurtdışında da etkisini sürdürmekte. Kürdistan'daki gelişmeler, buna karşılık TC'nin derinleşen çökmezi ve mücadelmemizi önlemediye yönelik sömürgeci Türk devletince başvurulan çeşitli yöntemler Avrupa basınında da işlenen güncel konularдан biri durumunda.

Özellikle son dönemlerin en etkin beli başlı eylemlerinden olan Pinarek, Yuvalı ve Peçenek eylemleri sonrasında, Kürdistan'daki gelişmeler dünya basınının gündem haberleri arasına girdi. Buna karşın sömürgeciler, ulusal kurtuluş savaşımızın dış dünya ile bağlantılarını kesmek için yoğun bir diplomatik ilişki yürütüme başladılar. Ve faşist Türk devleti yurtdışındaki tüm temsilcilik ve kuruluşlarını hizmete geçirerek birlikte, emperyalist müttefiklerine de bu konuda rol atfetti. Hatta uluslararası alanda tanınmış birçok gazeteye paralı ilanlar verdiler. Tam sayfa olarak verilen ilanlarda ulusal kurtuluş mücadeleme karşı alaçakça saldırmakta ve direniş eylemlerimizi, kendi katil yüzlerini gizlemek için katliam diye nitelendirmektedir.

Böylesi bir örnek, dünya tarihinde ilk kez yaşanıyor. Mücadelmemizi önlemede yetersiz kaldığından ve gücümüzde yetmeyeceğinden hareketle yardım dilemektedir. Emperyalist dostlarının dışında, gelişmelerin içerisinde olduğu ülkelerden de bu konuda destek sağlamak için, söz konusu ülkelere tehdit savurmaktı ve varsa elinde bir konu kullanmaya çalışmaktadır. Ancak bu yönelik faaliyetlerini büyük bir gizlilik içerisinde sürdürmektedir. Fakat, Kürdistan Ordumuzun tümümcül darbe vuran eylemleri, TC'nin bu yönelik faaliyetlerini birer birer açığa çıkarmaktadır. Uluslararası alanda politik gelişmelerle ilgili duyan kişi ve kuruluşlar, sömürgecilerin bu yönü faaliyetlerine tanık olmakta ve yorumlamaktadırlar.

Faşist kukla Başbakan T. Özal'ın Suriye gezisi, içerisinde bakanların, emniyet ve MIT, yetkililerin yer aldığı kalabalık heyete gerçekleştirdi. Büyük bir hazırlık sonrası gerçekleşen bu gezi hakkında, Danimarka'da yayınlanmakta olan, 23.07.1987 tarihli Politiken gazetesinde "Türkiye, Suriye ile anlaşmak istiyor" başlıklı yazda şu yorumu veriyordur:

"Türk Başbakanı Turgut Özal'ın geçen hafta sonunda gerçekleştirdiği Suriye ziya-

reti, 8 Temmuz'da Kürt isyancılarının sınıra yakın bir Kürt köyünde gerçekleştirildikleri eylem sonrasında tekbül etmesi sürpriz bir gelişmeydi..."

"Eylem, Mardin bölgesinde bir dizi eyleme bağlı olarak ve Türk Başbakanı Turgut Özal'ın bölgeye yapmış olduğu ziyaret ve bölge barış ve süküneti vaad ettiği bir sıradır gerçekleşmiştir."

Artık TC'nin yaklaştığı sonu ve Kürdistan'daki gerilla savaşı kapsamında içerişine girdiği şaresizlik, uluslararası alanda gün geçtikçe daha da yağınlaşmaktadır. Mücadelmemiz varmış olduğu boyutlar ve bu durumun TC için yaratmış olduğu ciddi tehlike, yabancı başında işlendiği gibi, emperyalist devletler de durumun ciddi bir tehlike arzettığının farkındalar.

Emperyalizmin jandarmalığını yapan ABD'nin, Dışişleri Bakanlığında "Türkiyedeki İnsan Hakları" konusunda, Senato ve Temsilciler Meclisi Dış İşçiler Komisyonlarına sunulan raporunda şunlar aktarılmaktadır:

"Türk Hükümeti, Güneydoğu ve komşu ülkelerde üslenen silahlı Kürt gerillalarının ayalanması basıtmaya çalışıyor. Stkışönetim altındaki beş bölge de, Kürtlerin yaşadığı bölgeler ve bu bölgeler aynı zamanda da ayaalanmanın merkezi durumunda. Hükümet yetkilileri ve muhalifet Kürt ayaalanmasını dış etkilere ve bölgenin kötü ekonomik durumu bağılıyor ve bu görüşten hareketle de hükümet, bölgeyi kalkındırmaya politikası izliyor... Hükümet, her seye rağmen, Kürt etnik kimliğinin kabulüne israrla karşı çıkarıyor ve bunu öneleyici tedbirler atıyor..." (Aktaran Milliyet, 28 Temmuz 1987)

Göründüğü gibi Türkiye'nin en yakın destekçisi, koruyucusu ABD emperyalizmi, PKK ve mücadelenin bölgede oynadığı rol, otoriyetçi durumunu yükseltmesi karşısında tedirgin dumrada ve duruma teşhis koymaya çalışmaktadır.

"Bağımsız Bir Kürdistan için Mücadele" başlığıyla, Fün adasında yayınlanan yüksek tirajlı Fyens Stiftstidende gazetesi, mücadeleme ilişkin söyle bir değerlendirmeye sunuyor:

"Türkiye'nin doğusundaki şehirlerde iç savaş şiddetleniyor. Özellikle Türkiye'nin doğusundaki Hakkari şehrinde gerçek bir iç savaş yaşanıyor. Bu savaş 1984'ten bu yana Kürt savaşçıları ve Türk askerleri için yüzlerce kişisinin hayatına mal oldu.

Onbinlerce Türk askeri, sürekli İran ve Irak sınırlarındaki dağlık kesimde sert bir mücadele içerisinde... Ayrılıkçı Kürtlerin işgal eylemleri Almanları rahatsız ediyor. Onlar huzurlu olmak istiyor. Almanlar, 'Kürtler bizden ne istiyor' diyorlar"

"...Birçok askerden oluşan Türk birlikleri makinalı tıfek ve projekktörlerle bütün gece partizanların köylere ve şehirlere anı ve beklenmedik saldırularını önlemeye çalışıyorlar."

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşının, dünya ilerici demokratik kamuoyunda yakından tanınır bir seviyeye ulaşması, sömürgecilerin yurtdışında yürüttüğü mücadelmemizi karalama kampanyası önünde aşılmazı zor duruma gelen bir engel konumunda. Mücadelmemiz gelişmişlikte sömürgeci Türk devletinin gerçek yüzünün açığa çıkarılmıştır, barbar karakterinin teşhir edilmesi, onun serbest hareket olanaklarını büyük oranda kısıtlayıcı bir rol oynamaktadır.

Ancak, mücadelmemiz uluslararası alanda saygınlık, destek sağlarken, mücadeleme karşı olanlar da, kendi çıkarları gereği yeni yaklaşımlar üzerine girmekte ve sömürgeci Türk devletine var olan desteklerini artırmaktadır. TC'dost emperyalist güçler ilk başta desteklerini, PKK'yi denetimlerine almaya çalışarak sunma uğraşısı içerisindeydi. Bunda başarısız kalan emperyalist güçler, TC'nin de daha fazla destek isteme talebiyle birlikte, yurtdışındaki mücadelemi engellemeye kampanyasında daha aktifleşerek yer almaya başlıdalar.

Daha yakın bir zamanda İşveç devletinin bilinen komploları boşça karıştı. İsviçre, Kürdistanlı yurtseverlerle yönelik polis operasyonları başlattı. Daha sonra Fransa, Danimarka, Hollanda ve en sonda da mücadeleme yönelik karşı faaliyetlerde aktifleşen Almanya...

Almanya özel yetiştirilmiş polis timleriyle 27 Temmuz'da Kürdistanlı yurtseverlere yönelik olarak, saat 4.30'da bir baskın düzenledi. Bu baskında 700.000 DM değerinde para ve değerli eşya, baskını gerçekleştiren silahlı polis timlerince gaspedildi. Bunun gereğisi olarak da, Almanyada çeşitli eylemlerinin Anayasayı Koruma Şefliğinde şöyle açıklandı: "Türk devleti aleyhinde faaliyet yürüten örgütlerin çalışmaları tehlili boyutlara vardı. Bunalımları içerisinde adı bazı politik cinayetlere karışmış PKK'en tehliliklidir."

Alman devletinin yanı sıra, bazı basın kurumlarında

mücadelmemiz aleyhine yürütülen kampanyaya destek vermektedir. Bild gazetesi; "Alman halkı Kürtlere kızıyor. Kürtlerin işgal eylemleri Almanları rahatsız ediyor. Onlar huzurlu olmak istiyor. Almanlar, 'Kürtler bizden ne istiyor' diyorlar" biçiminde yazdı.

Açık ki bu da, Türk basınının da sürekli işlediği gibi,

taz
(7 Ağustos 1987):
"Bochum'daki Kürtlər açılık grevinde..."

Daha birçok gazete de Kürdistanlı yurtseverlerin eylemlerine yer vererek, yurtseverlerin gerçekleştirdiği işgalin amacını açıkladılar.

Mücadelmemiz Kurtuluş Ordusu birliliklerinin gerçekleştirdiği bir haberde, Halkımız, bağımsızlık ve özgürlük için, Kürdistan'da gelişen kurtuluş savaşını ve öncüsünü desteklemek istiyor. Ancak, Kürdistanlı yurtseverler bulundukları her alanda Partilerine sahip çıkacak, onun yürüttüğü mücadeleyi engellemeye çalışan güçler boyun eğmeyecek ve gerekten birimde direnecektir. Halkımızın bir hakkı dava var: İlerici-demokratik kamuoyundan dayanışma beklemek. Alman polisinin gaspettiği parayı geri almak istiyor. Bu, Alman halkını rahatsız etmiyor. En başta TC, Alman devleti, Bild gazetesi ve benzerlerini rahatsız ediyor. Rəhətsiz ediyor ki, Bild gazetesi, kendisini ve efenşilerini rahatsız eden Kürdistanlı yurtseverlerin işgal eylemlerinden duyukları rahatsızlığı Alman halkınla maletmeye çalışıyor. Oysa Alman basınında işgal eylemlerinin sahîliğini, hangi amaçla gerçekleştiği işlenmemektedir. Bunlardan bazı başlıklar söyle:

Kölner Rundschau
(5 Ağustos 1987):

"Kürtlər, para ve değerli esyalarını istiyorlar... Bern'deki Bonn Elçiliği Kürtlər tarafından işgal edildi."

Die Welt

(5 Ağustos 1987):

"Asır Kürtlerle karşı polis eylemi... Polis birçok

Kürt dernek, lokal ve eyle-

rinerne baskınlar düzenledi...

Dün bir grup Kürt, Zürich'teki

Alman Konsolosluğu işgal etti...

Süddeutsche Zeitung

(5 Ağustos 1987):

"Kürtlərin yeni işgal eylemleri harekatı..."

Die Welt

(6 Ağustos 1987):

"Avrupa genelinde Kürt-

ler protestosu..."

Bonner Stadtanzeiger

(7 Ağustos 1987):

"Kürtlər Alman polisinin eleştiriyor... Polisin ev baskınlarına, operasyonlarına

karşı çıkan Kürtlər, ayrıca el konulan 700.000 degerin-

deki paralarını da istiyorlar..."

Frankfurter Rundschau

(7 Ağustos 1987):

"Kürtlər radyo eyni işgal etti... 30 kişilik bir grup Kürt,

Hessen Radyosunu işgal e-

derek, dernek, lokal ve eyle-

rin aranmasını protesto et-

tiler..."

Yine son eylemlerimizden bazıları Alman basınından da yer aldı: 30.7.1987 tarihli Der Tagesspiegel,

"Kürt isyancılar çocuk kaçırdılar" başlığıyla Şırnak eylemini söyle aktarıyor:

"Kürt isyancılar, Türkiye'nin doğusundaki bulunan dağlık alanlardaki meralardan 7 çocuk kaçırdılar. Ayrıca 9-15 yaşları arasındaki çocukların ailelere bölgeleri propaganda etti..."

Dersim'de askeri cezaevine yönelik gerçekleştirilen eylemi ise, 8.8.1987 tarihli Süddeutsche Zeitung söyleyeceklerdir:

"Kürt isyancılar, bir Türk cezaevine yönelik girişitleri saldırdı. 2 asker öldürüldüler. Doğu Türkiye'de bulunan Hozat polisi, askerlerin isyancılara karşı amaç operasyonlarını başlatıklarını bildirdi."

Kürdistan bağımsızlık savaşısı, uluslararası alanda gittikçe tanınmakta ve giderek artan bir düzeyde ilgi görmektedir. Güncelleşen mücadelmemiz artık, dünya basınının günlük haber sayfalarının ayrılmaz bir parçası haline geldi.

★

KUTSAL ULUSAL

DİRENİŞ MÜCADELEMİZ

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

Öylesine soğuk ki, yerimizde duramıyor ve biraz da olsa isınmak için habire hareketler yapıyorduk. Yapılan hareketlerle vuçularımız biraz isınıyor, fakat elbiseler ıslak olduğundan bu isınma fazla uzun sürmüyordu. Sabaha tam altı saat vardı ve bu saatler bir türk geçmek bilmiyor. Gözlerimiz saatteydi. Saniyeler dakikaları, dakikalar saatler kovalıyordu. Ve saat 4.30'da şafak sökmeye başladı.

Söken şafakla birlikte, dostlarımızı sevindirecek ve düşmanımızı kahredenek yeni bir gün başlıyordu. Bu gün, tüm dikkatleri Hakkı'ya çekerek gelişmelerle dolu olacaktı. Bu yeni güne, bir halk, öncüsüne olan güven ve bağlılığı sergileyerek; düşman ise, kendisine olan güvenini yitirmi ve her geçen günde elindeki mevzilerini bir bir kaybetmenin acısıyla girecekti. Ortalık tam aydınlanmadan karakolu kontrol edebilecek bir noktayı tespit etmek için bir arkadaşla keşfe çıktı. Uygun bir yer bulduk ve gözlemeyle rahat yapabilmek için de yeri uygun bir tarza düzeltik. Burada, ürkek arkadaşla, hiç hareket etmeden, düşmanın tüm hareketini izleyecektik. Hava bugün güneşli. Arkadaşların bir kısmı sabah kahvaltlarını yaptıktan sonra yattılar. Dinlenmeleri gerekiyordu.

Saat 14.00,

Arkadaşları tümü uyandırdı. Son hazırlıklarımıza yapacaktık. Saat 15.00'de arkadaşlar gözetleme noktasına gidip karakolu görecék ve araziyi tanıyalardı. Grupların nereye ve nasıl yerleşeceği de tek tek izah edilecekti.

Saat 15.00,

Nöbetçilerin bulunduğu gözetleme noktasına ikin baskın grubu ikişer ikişer çağrıldı ve görevleri tam olarak kavruldu. Ardından BKC grubu gözetleme noktasına geldi. Onların da yeri ve görevleri içine anlatıldıktan sonra, pusuya giden askerlerin yolunu keserek olan grup çağrıldı. Bu grupta yerlerini ve görevlerini görüp ögrenmekten sonra, tüm arkadaşları kisa bir toplantı yaptı. Görevini anlamayan olup olmadığı sorulduğunda, arkadaşlarının tümü görevlerini karşızdaki arkadaşa çok rahat duymaktaydı.

Asker silahını ve parkasını aldı ve bir daha vadide baktı. Yavaş yavaş karakolu doğru inmeye başladı. Askerin attığı her adım sanksi bize kufur ediyormuş gibiydi. Asker yüz metre kadar ilerledi, son bir kez dönerdir vadide baktı. Artık bu bakış onun ve karakoldaki askerlerin son bakışları olacaktı. Çünkü günlerdir silah elde avının peşinde koşan ve avını yakalamak üzere olan avcıyı andıran durumuz sadecə bir işaretti. Arkadaşları genel parola, saldırış işaret, geri çekilmeye yön, ilk toplantı yeri ve doktorun kaldığı yer açılındı. Eylem saatı yaklaşıyordu. Hemimizi sevinç ve heyecan kaplamıştı ve bu giderek büyüyor. Birkaç saat sonra yeni bir

kika kalmıştı. Nöbetçi asker iyice kayboldu. Arkadaşlar grupları halinde bekliyorlardı. Grupların 15 dakika içerisinde mevzilerine ulaşmaları biraz zor gözükmüyordu. Çünkü vadide biraz yürüdüdükten sonra dik bir yokuş turmanınımız gerekiyordu. Arkadaşlar zaman kaybına yol açmadan kendi noktalara ulaşmak için sabırsızlıkla bekliyorlardı. Tüm savaşçıların gözü komutandaydı; ve komutanın işaretü üzerine son sırat koşarak, yerimize bir an önce yetişme heyecanını yaşıyordu.

Saat 16.00'yi 13 dakika geçti. Sesini tekrar duyuluna, tanındı. Köylüler yüksek katırlarıyla köye gidiyorlardı. Bizi görmemelerine özen göstererek lütfen gözlerini kapatın diyeceklerdi. Köylüler geçip gitmekten sonra ilerlemeye devam ederek sık ormanlık bir yere ulaştı. Gündüz nöbetçisinin bulunduğu noktaya baklığımızda yerinde oturdugunu gördük. Saat 16.00'ya 25 vardi. Nöbetçi silahını ve raxını bir kenara atmış, elbiselerini çıkarmış, bittirileri öldürmekle meşgul ve belli aralıklarla da bizim ilerlemeye çalıştığımız vadide kontrol ediyordu. Pusuya gidecek olan askerler, suya gitmiş olmalarına rağmen, nöbetçi halde yerinde oturuyordu. Sayılı olan bu dakikalar bize çok uzun geliyordu. Eylem saatı gelip çatmış ve biz hala yerimize ulaşamamıştık. Oysa eylemin kaderini olumlu veya olumsuz belirleyecek olan bizim grubumuzu. Bu durum biza daha da heyecanlıydı. Nöbetçi denetimi karakola yaklaşamıyordu. Çünkü görülmemiş hali içinde hiçbir şey yapamadan geri çekilmek zorunda kalacaktı. Nöbetçi, saat 16.00'ya 10 kala ayaga kalkıp vadide baktı ve karakolu doğru biraz ilerleyerek karakoldaki askerlere bir el işaretinde bulundu. Karakoldakilerin ona verdikleri işaretü göremedik. Asker tekrar elbiselerinin yanına geldi. Vadiye göz atarak raxını taktı, vadide tekrar baktı. Artık yanındakı S... arkadaş, kendisini tutamayarak —ama bizim duyabileceğimiz bir sesle— askere, "Alçak herif defol!" diye haykırdı. Gerçekten de kükür etmemek mümkün değildi. Heyecan ve sınırden olmalı ki, yüreklerimiz atışını karşımızdaki arkadaşa çok rahat duymaktaydı.

Asker silahını ve parkasını aldı ve bir daha vadide baktı. Yavaş yavaş karakolu doğru inmeye başladı. Askerin attığı her adım sanksi bize kufur ediyormuş gibiydi. Asker yüz metre kadar ilerledi, son bir kez dönerdir vadide baktı. Artık bu bakış onun ve karakoldaki askerlerin son bakışları olacaktı. Çünkü günlerdir silah elde avının peşinde koşan ve avını yakalamak üzere olan avcıyı andıran durumuz sadecə bir işaretti. Arkadaşları bekliyor ve bu işaret, her şeyi belirleyecekti. Eylemin yapılmasına 15 da-

*Ala te birâmet dimîtîle
Partiya Karkeren Kurdistan
Qinyata me ji nava dile
Sêrxebeûn tusa û berxwedan*

mişti bile. Yapılan yoğun atışlarla çadırlarda bir sallanma başlandı. Askerlerin bağırmaya ve inilti sesleri duyuluyordu. Bu ara askerlerden bazıları silahlarını alarak mevzilere doğru koşmaya çalışıyordu, bazıları ise kendi mevzilerine ulaşmıştı. Askerler mevzilerine yetişmişlerdi de!), acaba PKK partizanlarına karşı silahlarını kullanabilecekler miydi? Ağır silahlarımıza öyle noktalara mevzilendirilmişlerdi ki, düşmanın mevzilerini içlerine kadar görevlendirdi. İlk savunmaya geçen veya geçmeye çalışan düşman askerleri, yerde sere serpe uzanmış son nefeslerini veriyordu. Askerlerde direnen büyük oranda kırıldığından, büyük silahlarımıza susmuştu. Düşmanın nihai darbeyi vuracak ve ganimetleri alacak olan baskın grubu da bu sürede, karakolu çevreleyen duvara yetişmişti.

Baskın grubunun attığı el bombalarının patlaması ve kullanılan ferdi silahlardan çatışmanın şiddetini olduğunu gösteriyordu. Bu denli yakın mesafede sürdürülün çatışma, çok kısa sürdü.

Baskın grubu düşman mevzilerine yerleşerek çatışmayı yer yer sürdürmektedi. Fakat çatışmanın uzun süremesi bizim aleyhimiz gelişmelerle yol açabildi. Çünkü, düşmanın çatışmanın sürdürülündünden haberdar olur olmaz hemen yardımına gelebilirdi. Baskın grubumuz insivatiyele geçirmiştir, ama çok cılız da olsa düşman direnişi tam olarak kırmamıştı. Onun içen arkadaşlar kendi mevzilerinden, direnen noktalara ateş ediyorlardı, bu durum şimdiden kadar lehimiz suren çatışma gölge düşürebiliirdi. Bu na hemen müdahale etmek gerekiyordu. Aynı zamanda da pusuya giden askerler silah seslerini duymuş, bunu "kaçaklar" asker arasındaki çatışma" sanarak geri dönümsüldü. Dönüşte de, yol kesen grubumuz onları durdurmuştu. Çatışma devam ediyordu. İlk anda iki askerin vurulduğunu öğrendik. Tüm bu gelişmeleri göz önünde

duruma yol açmamak için, iki arkadaş silahlarını atesleyerek çadırı girmeye çalıştı. Çadırı giden arkadaşlardan B... hiç Türkçe bilmediğinden içeri gelen "Teslim... teslim... teslim..." sesi bizi şaşırttı. Ama hemen anladık ki, B... arkadaş, çadırda sağ askerin kalıp kalmadığını öğrenmeye çalışıyor. Bu sesleri duyan arkadaşlar kendilerini tutamayıp kahkahayı bastılar. Karakolun yeri bir bayram, adeta bir düğün yeri andırıyordu. Yıkıntılar altındaki askerlerin silahlarını toplayan arkadaşlarından birden sesler yükseldi. Bağıran F... arkadaş: "MG-3... MG-üdüç..." diye haykırdı. Askerlerin ellerinde daha önce gördüğümüz fotoğraf makinasını almak için bir gün önce tüm arkadaşlar arasında bir yarış başlamıştı. Karakolu ele geçirir geçirmez herkes komutanın odasına koşacak makinayı ele geçirecekti. Fakat, eylem sonrası silah almamakla mesgul olan arkadaşlar, komutanın çadırına defalarca girmelerine rağmen, masanın üstünde ağıta olan fotoğraf makinasını almamışlardı. Savaş kurallarına ters düşmesine rağmen, olayın verdiği sevinç ve heyecanından olsam ki, elindeki bir çantaya koşan Şeyhmusta arkadaş da, başka bir arkadaşa seslenderek, "Ben bu kağıtları ateşe atacağım" diyordu. Oysa onun kağıt dediği şeyler bizim için oldukça önemli olan ve bugüne kadar fazla haberdar olamadığımız çok önemli belgelerdi. Hemen müdahale edip kağıtların yakılmasını öndedik. Bir yandan ganimetler toplanırken, biryandan da, "Biji Serok APO!, Biji PKK!, Biji ERNK!, Biji HRK!" sloganlarıyla vadide inim inim inliyordu. Sanki binlerce insan burada miting yapıyordu. Çadırlar ve haymalar ateşe verildi. Yanmaktadır olan mutfağı görevi Hasan (Emin DAL) arkadaş, "Yahu ben hiçbir seye acımadım da bir çubuk biber yanyor da ona üzülüyorum. Halbuki Urfalılar, biber için Fransızları Urfa ovasında vurarak perşen etmişlerdi. Ve bu savasın sonunda Fransızlar Urfa'dan geri çekilmek zorunda kalmışlardı. Ve şimdi de biberler göre gözlerimizin önünde yanıyor. Buna nasıl tahammül edilebilir?"... diyerek yanın biberler için hayiflanyordu. (Emin DAL yoldaş, 11 Mayıs 1986 günü Elcan ministrikasında düşmanın çakan bir çatışmada karamanca direnerek şehit düşü.) Tüm ganimetler toplanmıştı ve geri çekilmeye devam etmeye başlıyordu. O sırada Z... arkadaş, "Dalgalandan Türk bayrağını yakın..." diye avazı çıktığı kadar bağırıldı. Hemen bir arkadaş kosarak bayrağını asılı olduğu direğe kırıp ateşe attı. Alevler yükseliyordu.

Yanan bayrağı seyrederken üç kez üst üste dündük çalındı. Bu geri çekilmeye işaretimiz idi. İşaretle birlikte geri çekilmeye başladık. Geride öldürülmiş 9 Devamı 22. sayfada

HAPİSHANE GERÇEĞİ VE DÜŞÜNDÜRKLERİ

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

Direnişten önce pek far-kedilemeyen birçok eksiklikler, yetmezlikler, direnişle daha belirgin bir şekilde ortaya çıktı. Bu eksiklikler ve yetmezlikler yönetim ve kadrolardan da kaynaklanmanın yanısıra içinden geldiğimiz toplumun özelliklerinden kaynaklanıyordu. Kitlenin alışık olmadığı idarenin her yeni önlemi tutuklular üzerinde olumsuz etki yarattırdı. Devrimci bir zindan mirası geleneksel bir direniş de yabancı olan tutuklular zaman zaman bir çırpmazı yaşıyordu. Faşist hapishane yönetiminin aldığı önlemler ve vurdugu dârbe sonucu hapishanedeki örgütülük işlemes hale gelince durum hiç de içacı olmayan bir başsağlığı gidiği karşı karşıya geldi. Bu yapı henüz tüm kitlenin hücrelere getirilmediği ve koğuşlardayken de bariz görüldü. 1980 sonrasında faşist yönetimin ilk saldirılrama, isteklerine farklı cevaplar veriliyordu. Farklı tavırlar konuyordu. Kimi koğuz akşam sayımlarında "Sıraya gelecekler sayım yapılışın" dierek bu uygulamaya katılırken; kimileri, "Olmaç, gelisler bizi yataklarımızın içinde, tuvalette, nerdeysek orada sayınlar" vb. tavrı koyuyorlardı. Buna benzer farklı tavrı belirleme, olumsuluğa neden oluyor, kitlenin homurdanmalarına sebebîyet veriyordu. Açılkı, susuzluk, uykusuzluktan kaynaklanan sorunlar hücredeki tutukluları bir gerilim içine getirerek tepkici tavırların gelişmesine sebebî oluyordu. Bunun yanısıra kadro ve kadro adayı insanların testili olmaları, yemek, su vb. konularda en ufak olumsuzlukları kitle üzerinde büyük moral bozuntusu, tahribatla yol açıyordu. Bu durum en çok yurtseverleri etkiliyor, onları farklı düşüncelere ve farklı tavırlar takınmalarına neden oluyordu.

Devrimci mücadelenin düz bir rota izlediğini, devrim yolunun zızkazları, engellerle, inis ve çıkışlarla dolu olduğunu, kavrayamamış olan tutuklular, daha çabuk düşüyorlardı. Hepsinin kadroların düşmesi sadece bu kesimi değil aktif sempatizanlar, hatta direnen kadrolar üzerinde bile etki yapıyordu. Kimileri kadroların düşüşünü sebep göstereler olumsuz bir tavr içine girdiğleri gibi kendisi zaafiyetlerini bunların sahsinda dile getirerek teslimiyetlerine gerekçe hazırlıyorlardı. Ölüm orucu ve ölüm orucundan önceki Ocak 1981 açlık grevinine polemikleri alabildiğine yapıyordu. Dayakla, içseneyle istediği alamayacağımı anlayan faşist yönetim, uzun süreli bir yipratma hesabıyla yirmi yirmi, otuz otuz tutukluları ay-

lara üst üste yığarak aynı hücreye koyması beklenen tehlikeyi göstermesine rağmen hep iyimser tahliller yapıyordu.

Düşmanın uzun süreli böyle bir içseneyi göğüslemeyeceği, ölüm orucu ilerlemesi sonunda tavizler verecegi genel bir kani haline gelmişti. Bu görüşe tavandan tabana dek bir çokları katıldı. Bunun yanısıra direnişin çok uzun süreli olabileceğini, kendimizi ona göre hazırlamamız gerektigini savunan arkadaşlar da vardı. 1981 Nisan'ında 4. katın 5. hürçesinde bir arkadaşın sürekli olumsuzluklar yaparak diğer arkadaşlara bağırması, çağırması üzerine Mazlum DOĞAN yoldas, "Arkadaşlar birbirinize bağıracığınız, birbirinize kazağınızın kininiz, öfkenizi düşmana karşı kullanın. Bizi buraya getiren sömürgeciliktir. Sömürgecilik var olduğça devrimciler için de bu yaşam her zaman vardır. Hapishanedeki bu uygulamalar çok uzun sürebilir. Kendinizi günlerle aylara görevde, yıllara göre hazırlamalısın" diyor. Vietnam deney ve tecrübelерinin örnek alınması, onların pratikinden dersler çıkarmak gerektiğini de söyleyen Mazlum yoldaştı.

Mahkemelerin başlaması da direnen kitle üzerindeki iki tür etki yapıyordu: Kimileri, mahkemelerin içsene ve baskuları dile getirmek için iyi bir araç olarak kullanılmış gerektigini savunurken, kimileri de, "Savunma imkanlarını vermiyorlar, mahkemeler bir iki ay içinde oldu bittiye getirmek istiyorlar" dierek kitleyi olumsuz yenden etkiliyorlardı. Savunma yaptırımadan, kitle üzerinde büyük moral bozuntusu, tahribatla yol açıyordu. Bu durum en çok yurtseverleri etkiliyor, onları farklı düşüncelere ve farklı tavırlar takınmalarına neden oluyordu.

Devrimci mücadelenin düz bir rota izlediğini, devrim yolunun zızkazları, engellerle, inis ve çıkışlarla dolu olduğunu, kavrayamamış olan tutuklular, daha çabuk düşüyorlardı. Hepsinin kadroların düşmesi sadece bu kesimi değil aktif sempatizanlar, hatta direnen kadrolar üzerinde bile etki yapıyordu. Kimileri kadroların düşüşünü sebep göstereler olumsuz bir tavr içine girdiğleri gibi kendisi zaafiyetlerini bunların sahsinda dile getirerek teslimiyetlerine gerekçe hazırlıyorlardı. Ölüm orucu ve ölüm orucundan önceki Ocak 1981 açlık grevinine polemikleri alabildiğine yapıyordu. Dayakla, içseneyle istediği alamayacağımı anlayan faşist yönetim, uzun süreli bir yipratma hesabıyla yirmi yirmi, otuz otuz tutukluları ay-

tarih yazıyordu. Bu tarihi yazan kahramanların hiçbir mirasa dayanmadan, özbeöz kendi eserleri olan bu değerleri yaratmaları Kürdistan'da zindan direnişleri açısından çok önemli bir yer teşkil etmektedir.

Zindan direnişinde önemli bir halka da mahkemelerde yapılan savunmalar ve gösterilen kararlılıktır. Bunun daha iyi anlaşılmasi için hangi şartlarda mahkemelerin yapıldığını açıklamak faydalıdır.

Baskıların, içsenelein en yoğun olduğu dönemde mahkemeleri başlatması ve mahkemelerde istenen sonucu elde etmek için faşist yönetim kendince iyi zamanlama yaptığı hesaplayarak bu zamanı seçti. Mahkemeler başlamadan birkaç gün önce çok yetersiz iddname dağıtıldı. 15-20 kişiye bir iddianemeyen verilmesi çoğu tutuklu mahkemeye çıktıığı güne dek, kendi hakkındaki iddiaları dahi öğrenmemesine neden oldu. İddianamelere cevap vermek içinyazışma araçlarına el koyan idare, bu dönemde vahşice saldıruları yoğunlaştı. Günlerce aç, susuz ve uykusuz birliği tutukluları gece yarları hücrelerden alarak, ellerini arkadan kelepçeleyp zincirleyerek hapishane salonlarında ağız üstü yatırıyorlardı. 5-6 saat öyle bekletiyorlardı. Bu süre içinde üzerine basarak, ayaklar altında ezerek saatlerce çopluyorlardı. Komalı halde, her taraf kan içinde yirmi, otuz kişiilik gruplar halinde balkı istifi gibi üst üste yığarak kariyerlere doldurup panzer ve tank refakatinde mahkemeye götürülüyordu. Bu panzerler içinde yer olmadığı için gardiyalar tutukluların üzerine oturuyorlardı. Tutukluların bağırmaları, ah of çekmeleri, kırkıdanmalarında, "Ulan kırkıdanmayaçksınız" diyerek coplarla, tekmele ve yumruklarla dövüyordu. Mahkeme götürülüp getirilenler bu şartlarda olsuyordu. Mahkeme dönüsü faşist yüzbaşının, "Merasimle içeri alın" demesi üzerine gerçekteki bir vahşet merasimi sergilendi. Kimlik kontrolü yapmadan önceki kontrolü yapmayı başaran, "Ulan uslu durmuyorsunuz." diyerek coplarla, tekmele ve yumruklarla dövüyordu. Mahkemeyle görüşüp getirilenler bu şartlarda olsuyordu. Mahkeme dönüsü faşist yüzbaşının, "Merasimle içeri alın" demesi üzerine gerçekteki bir vahşet merasimi sergilendi. Kimlik kontrolü yapmadan önceki kontrolü yapmayı başaran, "Ulan uslu durmuyorsunuz."

Mahkemelerde o gün konuşan veya kimlik tesbiti yapmayı tutuklunun ismini okuyarak gardiyanağıla ıgarret ediyordu. Konuşmasının sonunda da, "Gardiyalar, bunlar bugün açtırlar. Mahkemelerden gelenlere azıck yemek verin anlıyor musunuz?" sözlerine karşılık gardiyalar, "Anlıyoruz komutanım" diyerek coplarla, zincirlerle "haydar" dedikleri kazma, kükrek saplarıyla

dayak atmaya başlıyorlardı.

Mahkeme salonları da açık bir içsene alanına çevriliyordu. Her tutuklunun başında iki üç asker ve gardeyanı elleri çopluk bekletiliyordu. Nefes almalarına dahi müdahale ediliyordu. Mahkeme heyeti, avukatların ve ziynetçilerin gözü önünde tutuklulara dayak atıyordu. Tutuklular mahkeme heyetine, "Bakin gözleriniz önünde bizi dövüyolar" demeleri üzerine, mahkeme başkanı askerlere konuşanı göstererek, "Dışarı çıkarın" diyor. Dışarı çıkarmanın anlamı aşıktı: "Susturun onu" demekti. Dışarıya çıkarılan tutuklu pancerlerin içine götürülüyordu, komalık edilince dek dövülyordu.

Baskılar bununla da kalmıyordu. Mahkeme heyeti ve hapishane yönetimi ortaklaşa tedbir aldırdı. Faşist hapishane yüzbaşı, tutuklulara hitaben, "Bürüyün kadar ne yapmışsanız yaptınız. Bundan sonra yapmayaçksınız. Kürtlük, Kürdistan kelimesini ağızına almayaçksınız. Her şeyi halleter. Kurtuluş yok etti. Ataturkçülüğe sarılın. Bir an önce dışarı çıkin. Aksine hareket edenleri mahvederim" diyor. Tüm bu baskıların amacı belliydi: Faşist yönetimin dışarıda gerçekleştirdiği sindirim hareketini içerde de gerçekleştirmek, bunun yanında de mahkemelerde istedigi hareket imkanlarına sahip olmaktı. Hazırlanan iddianameler PKK'yi küçük düşürücü yanlış bir hareket olduğu belirlemelerine sanıkların katılması, herkesin pişmanlık göstermesi, faşizme yalvarma, Ataturkçülüğe sarılması hedefleniyordu. Daha mahkemelerin ilk gününde yaptıkları hesap tutmadı. Dipçıklenerek coplanarak kürsüye çağrılan sanıklar kimlik kontrolünü yapmadılar, faşist yönetimini hisaplarını altüst ettiler. "Faşist hapishane yönetimin hapishanedeki içsene ve baskuları, dile getirmeden kimlik kontrolü yapmayıacagız" diyen tutuklulara mahkeme heyeti, "Sizsin sorununuz bizim sorunuz değil. O tür sorunlarınızı hapishane yönetimiyle halledin" şeklindeki beyanları nasıl bir tavr içinde olduklarının en çarpıcı ve somut örneğidir.

Bu korkunç şartlarda başlayan ve süren mahkemeler Kürdistan devrim tarihinde yeni sayfalar açtı. İddianamelerde dayatılan inkarcılık, teslimiyet ve ihanesi, "evdeki hesabı çarşıya uymadı." Uymamamakla da kalmadı, hesapları altüst edilerek mahkemelerde bir çırpmazın içinde düştü. Bu acızlığını, PKK'nın karşısındaki eziyatlığını içseneyle, baskıyla geçit vermeye çalışarak, içsene ve baskuları periyodik yoğunlaştı.

NÜHAT

*Kapkara sis çokmesti
gökyüzüne.*

*Ufukta ne ay
ne de yıldızlar...*

yoktu hiçbir parla da.

Tersine mi dönmüştü,

neden doğmamıştı hicibiri?

Açılıyordu demir kapılar,

içseneının yeni bir sabahydi.

Umutsuydu,

pirildi gözler

ilkbaharın kir

çığcıkları gibi...

Kenetlenmiş ipler

aynı duyu,

aynı inançla...

halaylar.. türküler...

NEWROZ'du bugün.

Neden sonra bir rüfan koptu...

agit sesleri yükseldi...

Sis kapı

kapkarayıda hala gökyüzü.

Oysa gece

sancıydı yeni bir güne.

Tan ağaracak

güneş doğacak

dağların doruklarında

kızılıklar içinde.

Ve başlayacakın

yaşam yeniden....

deri PKK'nın savaş arenası haline geldi. Kürdistan gerceği ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi hiçbir şekilde ödünlere verilmeden ortaya kondu. Sömürgeci Türk devletinin çirkef yüzü ortaya serildi. PKK'nın ideoloji ve politikası ortaya konularak haklı mücadele dile getirildi. Sömürgeciler kanlı suratını ortaya koyan PKK, tarihi bir görevini yerine getiriken acılar, içsenelelerin ve baskuların en korkunç göğüs gererek bunu gerçekleştirdi. Eşit şartlarla, eşit olanaklarla yapılmayan bu hesaplaşma kamuoyunun dikkatlerini üzerine çekti. Türk sömürgecileri aldığı önemlerle duruşmaları basına aksıttirmeme, dış basının duruşmaları izlemelerini engellemeye çabalmasına rağmen PKK'ndan önderleri Kemallerin, Hayrilerin, Mazlumların sessi başta olmak üzere nice isimsiz kahramanın sesi hapishane duvarlarını aşarak bir dalga gibi dört bir yana yayıldı. Kemal, Hayri ve Mazlum'un mahkemedeki kararlı tavırları kitleyi olumlu şekilde etkilerken gerçek önder olmanın en iyi örnekleri verildi. Bu yürekli çıkıştı, bu kahramanlık göstergisini hesaplamayı başaran, yönetimini bu çıkışlar karşısında acız kaldı. Sessiz sedasız kamuoyunun gözünden uzak, istediği şekilde mahkemeleri sürdür ve öyle sonuçlandırırmış diye faşist yönetim bi bu çıkışlar arasında acız kaldı. Sessiz sedasız kamuoyunun gözünden uzak, istediği şekilde mahkemeleri sürdürerek mahkemelerde bir çırpmazın içinde düştü. Bu acızlığını, PKK'nın karşısındaki eziyatlığını içseneyle, baskıyla geçit vermeye çalışarak, içsene ve baskuları periyodik yoğunlaştı.

DEVAM EDECEK

Faşist Türk Hükümeti Şimdi de...

Baştrafaftı 11. sayfada

halkına karşı asker bile yollamıştı.

1956 Süveyş Kanalı savaşının Ingiliz emperyalizminin alehine sonuçlanması ve ABD'nin yeni-sömürgeci politikasıyla birleşmesi ile, Doğu Akdeniz ve Ortadoğu'da ABD'nin varlığı belirginleşti. Yunan ve Türk devletleri bu süreçte zaten ABD'nin yeni-sömürgeci haline gelmiş; işbirlikçi burjuazi iktidardaydı. ABD, İsrail'e ek olarak Kıbrıs adasını da

bir karşı-devrim üssüne çevirmek için yine Türk devreti ve Kıbrıs'daki "Türk azınlığım" devreye soktu. Türk burjuazisi ve basını bir yandan "Kıbrıs Türkü, taksim" vb. sloganlarla anti-Rum söylemizi yapıyor, diğer yandan CIA tarafından yönetilen Türk provokasyonlarıyla adada komplolar geliştiriliyordu. Bunun için CIA'nın her yıl milyonlarda dolar harcadığı bilinmektedir.

Demirel hükümetleri döneminde Türk ordusunun ABD'nin planları doğrultusunda işgal hazırlıkları hızlandırılmıştır. Ancak Yunan burjuazisinin de ABD'ye bağımlılığı vb. faktörler ısgali geciktirir. ABD'nin Yunanistan'da gerçeklestirdiği askeri-faşist darbe işleri kolaylaştırır. Yunan demokratik güçleri susturulmuştur. Türkiye açısından zaten sorun yoktur. Çünkü şoven Türk solu, şafızıme karşı savıyla, Ecevit demokrasisini herkesen çok desteklemektedir. Kıbrıs'ta Temmuz 1973 faşist Sampson darbesi bu amaçla yapıılır. Ardından ABD'nin denetiminde "Kıbrıs'ta Türk burjuazisine askeri üs verilmesi karşısında, adanın Yunanistan'a bağlanması konusunda antlaşma imzalanır." Yunan faşist generaleri yargılanıkları mahkemelerde bunu açıklarlar. Yunan faşist albaylar cuntasının teşhir olması, Yunan halkın aktif muhalefi ve Türk ordusunun Ortadoğu'daki daha büyük amaçlar için hazırlanması, ABD'nin 1974'te Yunan faşist diktatının yıkılmasına neden olacak, Türk ordusunun adanın yarısını işgaline vize vermeyeşi yön yolar.

Talancı ve katliamei Türk ordusu, Rum halkın dünyasının gözleri önünde katlettii. Yağmaladı. Kukla bir yönetime olusturdu. İlhamtan sonra, kahili sömürgeciliğe gittil. 40.000 civarında askerinkonumlandırdı. Binlerce Türk gömenei Kıbrıs'a yerleşti.

Kıbrıs'taki faşist Türk ordusu sadece Kıbrıs halkına karşı değil, Ortadoğu halklarına karşı da konumlandırmıştır. Türk ordusunun buradaki fonksiyonu, Kıbrıs'taki fonksiyonu ile bütünü olusturmaktadır.

Tarithe Kürt halkın, Rum halkıyla bir düşmanlığı olmamıştır. Tarih boyunca iki

Kürdistan İşçi Sınıfı...

Baştrafaftı 15. sayfada

nin devrimdeki önçülüğünü bir daha vurgulamış ve işçi sınıfının acil sorununun yığınsal cephe birliğini kurmak olduğunu karar altına almıştır.

(c) İşçi sınıfı ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi

Halk, stratejik çıkarları aynı olan sınıfların topluluğudur. Bütün sınıflar toplular gibi Kürdistan halkı da sınıflardan meydana gelmiştir. Üyelerinin üretim sırasında faaliyetleri aynı ve benzer olan, başkalarıyla ilişkileri birbirinin eşi olan ve buna bağlı olarak sosyal, kültürel yaşam benzerliği içinde olan insan toplulukları sınıfları meydana getirir. Gelişim sorunları ve çoğu yön ile içe geçmişliklerine rağmen ülkemiz sınıflı bir toplumdur. Bir avuç feodal-komprador, aşıret reisi, toprak ağası, ajan, küçük-burjuva reformist soyuzları dışında, Kürdistan halkını oluşturan işçilerin, köylülerin, aydınların, emekçi küçük-burjuva yığınlarının uluslararası kurtuluş çıkarları birdir. Kürdistan'ı ülkesi bağımsız olmadan, ulus kurtulmadan, halk demokrasisine varılmadan hiçbir sınıf, katman ve kişi kurtulamaz. Sınıflar ve her sınıf ve katmanın, çeşitli halk kategorilerinin varlığı gereği ve bu gerçeklikten kaynaklanan sosyal, kültürel, ekonomik, örgütSEL ve mücadele özgünlükleri olduğuna göre; ERNK'nin siyasal ve askeri çatısı altında bütün devrimci, yurtsever sınıf, tabaka ve kesitlerin, işçi, köylü, kadın, gençlik, esnaf vb. birlüklerinde örgütlenerek, Kürdistan'ın bağımsızlığını ve demokrasi mücadele yolunda örgütlenme ve eylemlerini yükseltmeliydi.

Kürdistan proletaryası, çağdaşlarıyla kıyaslandığında insanlıkla çelişen bir durumu yaşamaktadır. Yığınla sorunu vardır. Henüz özgürce dildi konusamamakta, ulusal giysisini giymemekte, ülkesinin adını özgürce anamamaktadır. Kendi ulusal kimliği ile değil, başka ulusun kimliği ile örgütlenmektedir. Dünyaya adeta bir daha dönmemesi için dağıtılmış ve buralarda da çok yönlü politikalara maruz kalmakta, bir yığın yeni sorunu doğmaktadır. Korkunç ve insansık dış bir ekonomik sömürü altındadır. Siyasi ve askeri baskılara bezdirilmiştir. Ekonomik, sosyal, kültürel, sağlık, iş, konut, eğitim vb. yığınla insanı güncel sorunu vardır. Bütün bu sorunların çözümü, siyasal mücadele ve Kürdistan'ın kurtuluşundan geçer. Bunu gözardı eden her mücadele ve iyileşme, proletaryanın önce siyasal misyonunu yerine getirecek tek sınıftır.

Uluslararası örgüt ve eylemine butemelde cephe ve ordusuna kavuşan Kürdistan işçi sınıfının, halkımızın siyasal birliği olan cephelerin ve onun askeri ordulamasının inşa edildiği bu tarihi süreçte de belirleyici rolü vardır. O, tarihsel misyonunu görevlerinin büyülüğine ve varolan ağır sorunlarına rağmen genelde oynamak durumun-

kum eder.

Kürdistan işçi yığınlarının öndeği temel görev, Bağımsız ve Demokratik bir Kürdistan için ERNK örgütlenmesinde yer almak, bu çatı altında birleşmek, ulusal kurtuluşu siyaset ve silahlı mücadelene katılmaktır. Kürdistan İşçi sınıfı, gücünü ERNK çatısı altında Kürdistan Yurtsever İşçiler Birliği-YWKW'nde yoğunlaşır, dünyanın neresinde olursa olsun, Kürdistanlı bütün yurtsever işçilerle bağ kurmalı, onları bilişlendirmeli, örgütlenmeli, bütün maddi ve manevi olanağlarıyla ulusal kurtuluş mücadelene seferber etmelidir. Güncel ekonomik, sosyal, kültürel vb. sorunları uğruna mücadeleyi gözardı etmemelidir. Bu sorunların çözümü, yüce ulusal kurtuluş görevlerine, bunun örgütSEL ifadesi olan ERNK ve onun işçiler kolu olan YWKW'nin örgütlenmesini ve eyleminin yükseltmesi amacıyla tabii kılmalıdır. Çünkü, işçi yığınları ancak bilişlenip örgütlenikte, mücadelelerini yükseltince geleceğini ve ancak o zaman güncel sorunların çözümü mümkün olabilecektir.

Kürdistan işçi sınıfı, gücünü YWKW'de yoğunlaştıracak, maddi güç haline gelmeye gerçekteşirmeli, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi'nin gelişimi ve ulusal birlik yolunda çalışma ve örgütlenmesini kollar halinde, başta Türkiye, Kürdistan'ın diğer parçaları olmak üzere Kürdistanlı emekçilerin olduğu her yere yaymayı hedef almalıdır. YWKW'de örgütlenen ve birleşen Kürdistan yurtsever, devrimci işçi yığınları, Kürdistan İşçi sınıfı ve ulusal kurtuluş mücadelelerini uluslararası平台上 toplantı gerçekleştirmek gereklidir. Avrupa'daki ve Kürdistan'daki son gelişmeleri anlatırken, hele hele Partimiz III. Kongresini ve aldığı önemli kararları kendilerine aktarınca hepsi bir ağızdan "Biji Serok Apo" sloganını haykırdı bir ağızdan. Evet gençler bir gün önce saflara katılmak ve bir an önce kinini kusmak istiyorlar. Ülkede savaşan yoldaşlarımız 40-45 derece sıcaklıkta dağ ve yaylalarda toplantı gerçekleştirmek eylemleri eylem üstünde eylem yapıyor. Ve Parti ile ilişkileri olmayanlar, kendi başlarına eylem yapabilecek kadar ilerliyorlar. Avrupa'daki o köy korucuları aklıma geldi bir an. Evet, bunları duyar ve bizzat tanık olurken, bir savaşçı çırakımı yoğunlaştıracak, ulusal kurtuluş mücadelelerinin önce gücü Parti, Cephe ve Orduyu güçlendirmelidir.

Bağımsız ve Demokratik bir Kürdistan için YWKW'de örgütlenen Kürdistan yurtsever işçi yığınları, ERNK'nin cepheleri birliklerinin örgütlenmesinde ve savaşlarında öncülük tarihi misyonunu yerine getirecek tek sınıftır.

halk da Türk sömürgeciliği tarafından katliamlara uğratılmışlardır. İki halkın da bugünkü durumunun sorumlusu emperyalizme dayalı faşist Türk sömürgeciliğidir. Kıbrıs halkının temel sorunu, Türk ordusunun işgaline son vermektedir. İnsanlığın düşmanı Türk sömürgeciliğini, savaşa dışında geriletmekle koşuluyor.

Kürdistan halkı, kutsal hakkı olan bağımsızlık için Türk sömürgeciliğe ve emperyalizme başkaldırılmış, faşist sömürgeciliğin temel muhalefi gücü olmuştur. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin yükselmesi, en çok da, ülkesi işgal altındaki Kıbrıs Rum halkın kılıçlılığıdır. Halkların kılıçlılığı karşı başkaldırıda ittifakları, hakları olduğu gibi, zorunluştur da. Kürt halkı, ulusal savaşını yükselterek, Türk sömürgeciliğinin işgal ve tehditi altında olan halklara karşı görevini yerine getirmektedir.

Rum halkın, faşizmin tehditlerine boyun eğmeyeceğini ve ulusal kurtuluş savaşında Kürt halkın ve öncü gücünün yanında olduğunu açıkça ilan etmesi, Türk faşist sömürgeciliğine verilecek en doğru cevap olmaktadır.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin Sesi

Berxwedan'a...

Baştrafaftı 10. sayfada umul fişkiriyor. Halleri perişan fakat eylemler oldukça, hainler cezalandırıldıka umut fişkirin gözler daha da parlıyor.

Kıracası, halkın savaşıyor. Evet, herşey ile savaşıyor ve savaşın içinde örgütlenikte, mücadelelerini yükseltince geleceğini ve ancak o zaman güncel sorunların çözümü mümkün olabilecektir.

Evet, biz Avrupa'daki emekçiler; cennet gibi vatanımız düşmanın çizmeleri altında inlerken, Kürdistan halkın yüce evlatları canlarını ortaya koyarken, biz sömürgeci politikalar sonucu Avrupa'ya sürülenler: Ülkede düşman savunmadıdır. Artık 7'den 70'e hiç kimse düşmandan korkmuyor. Öyleyse biz niye, niçin ve kimden korkuyoruz? Çocuklar dahi artık kahraman! mehmetçikle alay ediyor. Evet hepimiz bunları görüyor ve duyuyoruz. Avrupa'da bize düşen, tüm yurtseverlik, demokratik, insanlık görevlerimizi yerine getirmekten, hiçbir güç bizi alıkoyamamalı. Ve her şeyle mücadeleye başlamalı. Kurtulmak için bugünkü şiarımız olan "Bir parça özgü vatan" için ileri,

tertemiz havası, rengarenk çiçekleriyle cenneti andırıyordu. Dereßen su taşıyan gelinler, koyun sahan genç kızlar, teşि eğiren nineler, yemlik toplayan gençler, koyunları otlatan çocuklar, başı karlı doğalar, kayaların altında ölüşen kuşlar, civil civil ölüşen kekkiler, kaya dan kayaya hoplayan kelebekler, nehrlerde şırıldayan sular, rengarenk çiçekler cenneti Kürdistan'ın güzellıkları için, Kürdistan'ın kurtuluşu için bir daha andıktım, hiçbir fedakarlıktan çekinmeyeceğime dair.

Evet, biz Avrupa'daki emekçiler; cennet gibi vatanımız düşmanın çizmeleri altında inlerken, Kürdistan halkın yüce evlatları canlarını ortaya koyarken, biz sömürgeci politikalar sonucu Avrupa'ya sürülenler: Ülkede düşman savunmadıdır. Artık 7'den 70'e hiç kimse düşmandan korkmuyor. Öyleyse biz niye, niçin ve kimden korkuyoruz? Çocuklar dahi artık kahraman! mehmetçikle alay ediyor. Evet hepimiz bunları görüyor ve duyuyoruz. Avrupa'da bize düşen, tüm yurtseverlik, demokratik, insanlık görevlerimizi yerine getirmekten, hiçbir güç bizi alıkoyamamalı. Ve her şeyle mücadeleye başlamalı. Kurtulmak için bugünkü şiarımız olan "Bir parça özgü vatan" için ileri,

Biji 'PKK-ERNK-ARGK'

Körfez Bunalımı Çıkmazda...

Başтарafı 16. sayfada

keri, İran tarafından yerleştiıldığı anlaşılan deniz mayınlarına çarparak ağır bir hasar gördü. Tankerin iki deposunda büyük deliklerin açılmasına yol açan mayın, ABD'nin tankerleri mayınlarla tıkanmış gibi göründüğüne neden oldu. Körfez bunalımında önemli oranda bir çırpması yaşanan ABD, bu son olayla birlikte daha da sıkıştı. Tankerler ikinci sefer için hazırlanırken, ABD ise karşısına çıkan bu yeni problemi çözmem için epey uğraştı. Batılı emperyalist müttelipleri, ABD'nin, mayın arama ve temizleme gemilerinin Körfez'e gönderilmesi şeklinde önerisini reddettiler. Bu durumda ABD birlikleri tehlikeli de olsa ikinci seferde başlamak zorunda kaldılar. Şu sıralarda Hür-

müz boğazından geçip Basra Körfezi'nde yol alan ikinci seferde yer alan tankerlere dört ABD savaş gemisi eşlik ediyor. ABD bölgeye mayın temizleyen helikopter göndereceğini açıklamasına rağmen henüz gönderip göndermediği bilinmiyor. Çeşitli ajans muhabirlerinin bildirdiğine göre, Arap ülkelerine ait olan mayın temizleme gemilerinden de yaralarınararak ABD birlikleri tehlikeli bölgeye gelmeden mayınları temizleneceğini de ihtimal dahilinde. Ancak aynı bölgede Iran'a ait bir adada üslenmiş bulunan Devrim Muhaliflerinin yeniden mayın yerleştirmeleri veya çeşitli saldırlarda bulunmaları da ihtimal dışı değil.

Hac mevsimi dolayısıyla, Suudi Arabistan'ın Mekke şehrine giden İranlı hacı adaylarının düzenlediği anti-ABD gösterisine Suudi polislerinin ateşe karşılık ve-

rip, saldırması üzerine 500'e yakın İranlı yaşamını yitirdi. Bu olay, zaten gergin olan Suudi-Iran ilişkilerinde bir deniz savaşı düşüşünü alabildiğine yoğunlaşdırıldı. Amerikan bayraklarının yakıldığı ve ABD aleyhine sloganların attıldığı gösteriye, Suudi polisinin ateş açması, Iran'ın büyük bir tepkisi ile karşılaştı. Iran'da düzenlenen gösterilerde, Suudi elçiliği işgal edildi. Elçilikte bulunan 4 diplomat bilinmeyen bir yere kaçırıldı. Bunlardan 3'ü daha sonra serbest bırakıldı.

Iran bu olay üzerine yaptığı açıklamada Suudi'yi ABD'ye ırkçı yapmakla suçladı. Hem ABD'ye, hem de Suudi'ye karşı intikam eylemleri geliştiğine aşıkladı. Iran'ın BM temsilcisi ise, yaptığı bir açıklamada, "Bu olayın hesabını ABD'den soracağım" dedi. Özellikle de Basra Körfezi'nde ABD gemilerine yönelik eylemleri sık sık belirtmektedir.

Iran'ın muhtemel bir karşı saldırısından büyük bir korkuya kapılan ABD, İngiltere ve Fransa gibi emperyalist devletler, çeşitli önlemler almaya başladıkları, ilk olarak, denetimini ellerinde bulundurdukları Batı Berlin'de 20 ye yakın bir sayıda İran konsolosluk-görevlilerini çırıltılarla kura rınlardılar. Bunu daha başka yerlerde değişik önlemlerin

izlemesi de beklenmektedir.

Körfez bunalımının yol açtığı ve tarafları daha fazla çırpmaya götüren bazı gelişmeler böyle. Bunlara bir de, Iran'ın 4-8 Ağustos tarihleri arasında Hürmüz boğazında yaptığı deniz tatbikatını da eklemek gereklidir. Bütün bu gelişmelerden çıkarılacak sonuçlar nelerdir? Görülen odur ki İran, ABD, Fransa ve gerici Arap devletleri önumüzdeki günlerde Körfez'de söz düellolarını kısmi çatışmalara kadar da götürmeye niyetindeler. Ama bu bir Körfez savaşına yol açar mı? Pek ihtimal verilmese de, ama yine de işlerin nereye varacağı konusunda kimse kesin bir şey söyleyemez. Ancak, deniz ticaretinin, özellikle de petrol taşımacılığı sabote etmeye yönelik eylemler karşılık olarak bekleniyor. Iran'ın bu konuda uzun bir süre dir, belli bir hazırlık içinde olduğunu da bilinmektedir.

Diğer bir konu ise, ABD'nin böylesi bir ticaret ulaşımlığını daha ne kadar dayanacağıdır. Yeni Vietnamlarla karşılaşmamak için, adeta yoğunluğa üzülecekler, yemek isteyen ABD Kongresi, Reagan'ın olağanüstü savaş hali yasasını cılgınlıkla suçlamaktır. Bu yasa göre, ABD birliklerinin bir başka alanda savaş amacı ile kullanımları Kongre'nin iznine bağlı. İrangate, Contralar meselesi ile önem-

li oranda yıpranan Reagan yönetiminin, Basra Körfezi'nde de uğrayacağı bir başarısızlık sonunu getirmese de, sonun başlangıcı olabilir. Bu nedenle, saldırgan bir politika yürütten Reagan'ın Basra Körfezi'nde elde edeceği sonuç, onun geleceği ile yakından ilişkilidir.

Diğer Arap ülkeleri açısından soruna baktığımızda, onların geleceği de pek parlak gözükmemekte. İran direkt bir savaş başlatarak, bu devletlere yönelikçe de, çeşitli sabotaj eylemleri ile sürekli bir biçimde onları rahatsız edecek olursa buna ne kadar karşı koymaları açık değil. Bu durum karşısında, bu güçlerin uzun vadeli nasıl bir tavır takınacakları konusunda bazı şeyle söylenebilse de, henüz kesin bir şey belirtilemez.

Körfez bunalımının çıkışından kurtulması, esas olarak İran'ın tavırına bağlı. İran bölgeminin anti-emperyalist bir odaklı olarak varlığını daha uzun süre devam ettirebilmek için, bu tavırını kararlı bir şekilde sürdürmek zorunda. ABD banderası altında Körfez'de seyreden Kuveyt gemilerine, Suudi vd. ülkelerle karşı İran'ın takınacağı tavır, mevcut gi- dişti de değiştirecek bir niteliktedir. Bu nedenle, Körfez düşümünün İran'ın elinde olduğunu söylemek, bir abartma olmaz.

İşte I-KDP adına koparmak için nasıl çırpmıp duruyorsunuz. Fakat bu ıraklığın diğer bir yönü var: Güneydeki otomotiv mücadelenesi Türk sömürgeciligi: Kuzey-Bati Kürtistan Ulusal Kurtuluş Devrimine karşı kulandırıyor. Bu, hem objektif, hem de subjektifdir. Bu ıraklığının rolünü ortaya çıkıtmıyor mu?

Pek hayırlı bir meslek seçmemişiñiz. Utanmadan "Kitlemize, dost güçlere ve halka yalan söylemeyez" diyorsunuz. Neden Güney Kürtistan'ın türk varlıklarının Türk faşizmi ile ilişkilerini açıklamıyorsunuz? Neden Hakkari, Siirt'teki geteciliği, I-KDP'nin rolünü açıklamıyorsunuz? Neden I-KDP'nin yurtseverlere yönelik komplolarını açıklamıyorsunuz? Bunu açıklama gücün yok. Çünkü, boğazına kadar ıraklılığı bulmuşuz. ıraklılık her yerde yenildiği gibi Kürtistan'da da yenilecektir ve yeniliyor. Halkın devrim talebine ve PKK, ERNK, ARGK'de somutlaşan devrim mücadelenesi karşısında ıraklığın yenilgiye mahkümudur.

Rızgari'ye Açık Mektup

Baştarafı 9. sayfada

liz, ama onbeş yıllık hareketiniz" diyorsunuz. Bu nasıl oluyor?

Her yiğidin bir yogurt yiyeceği vardır. Ama bazıları yogurt diye pişik yerler. Öyle bir mücadele yürütüyorsunuz, kimseini haberini olmuyor. Bir milyonluk faşist orduyu, milislerini, ajanlarını rahatlıkla atlatıyorsunuz. Sadece onlar değil, işin ilgincisi, halkın da sizden haberini yok. Herhalde yeni bir mücadele ve devrim keşfettiniz. Sessiz devrim. Mücadele etmeyein için, milis de, ajan da, ordu da sorun olmaz.

Boyunuzdan büyük laflar da diyorsunuz. Bundan sonra mücadelenizin "Dört sömürgeci devlet + PKK" olacağını söyleyorsunuz. Yalnız yapınızınız. Asıl mücadelenin baştan beri sömürgecilerin safında PKK'ye karşı savaşmaktadır.

Sınıf olarak aristokrat Küçük-Burjuvasınız. Yani feodalizm ve sömürgeci değerlerle pişmişsiniz. Sizin

toplumsal konumunuz ve yaşamınızdan kaynaklanan ideoloji, politika, korkak ve ıraklıcı olmak zorundadır. Temsil ettiğiniz toplumsal kesit, tarihsel olarak aşılmıştır. Bireysel olarak ulusal kurtuluşa tabi olunabilir. Yurtseverlik bunu gerektirir. Ama siyaset olarak iddia da bulunma, otonom ıraklılığı denk düşer. Pratiginiz bunu yansıtıyor. Kuzey-Bati Kürtistan'da bir türk varlık olamadınız. Türk burjuvazisi, Kürtistan'da otonom ıraklılığı bile tanımadığınız, size yönelik. Muhalifetiniz de bu noktada oldu. Kuzey'de varlığınız sınıf olarak tükenince, şimdî Güney Kürtistan'daki otonomi krallarına sarılıyorsunuz. Nasıla kral soyundan aristokratlarınız, Bağımsızlık ile otonom ırakları nasıl bağdaştırıyor sunuz? "Kurdistan Press" i asılsız haberlerle nasıl doldurup, yurtseverleri aldatmaya çalışıyo sunuz? YNK, "Özgürlik Yolu", I-KDP'nin Avrupa'da tuttuğu ıraklılığı-

Betkar Vadisinde Saat On Altı On Beş...

Baştarafı 19. sayfada

asker ve yarıları iki askeri birakırdı. Bu askerler keyfi bir uygulama sonucu öldürülümüşlerdi. Birileri, zorda köleleştirilmek istenen bir halkın intikamını almak; cezaevlerinde sömürgecilige karşı direniş yürüsterek şehit düşen ve bugünde, tüm vahsi uygulamalara rağmen, şehitlerimizi göndere diktığı kızıl bayrağı yükseklere tutan arkadaşların intikamını almak; ve Kürtistan'ın bağımsızlığı ve özgürlüğü için elde silah dağlarında kahramanlıklar yaratarak, şehitlerimizden adımları, bizlere devrettikleri bayrakları emperyalistlerin tek yolu, buydu. Öldürülmüş askerlerin yanlarında alevler gökyüzüne doğru yükseliyor. Yanan çadır ve haymalar çok kısa sürede bir taş ve kül yığını haline gelmişlerdi. Sanki burada daha önce bir karakoldan ziye yakılmış bir mahalle çöplüğü vardı. Dogayı geçici de olsa kırleten bu manzarayı geride bırakarak çekildik.

Takımınız tamamen birleştiğinde yürüdüğünüzini aldık. Partizanlar son kez sayıldı. Sayınız tamam ve hiç kaybınız yok. Ganimetler, taşınmak üzere bütün arkadaşları dağıtıldı; ve yavaş yavaş ilerleyerek eylem alanında uzaklaştı. Sabaha kadar yürüdüktenden sonra kampımıza ulaştık. Sabahın

Erdal
9 Mart 1986

Impressum:

M. Atar
Göttinger Chausse 75
3000 Hannover 91

Yazışma Adresi:

Feyka-Kurdistan
Postfach: 153
5300 Bonn 1

Ödeme Adresi:

BIG- Bonn
Konto Nr: 1205242100
BLZ: 38010111

Norveç	6,- nkr.
Fransa	6,- ff.
İsviçre	2.50 sfr.
İsveç	6,- skr.
Australya	3,- \$

Danimarka	8,- dkr.
Avusturya	18,- s.
İngiltere	0.80 £.
Hollanda	3,- hfl.
Belçika	60,- bfr.

Lİ ŞEMZİNAN, GERCEWS Ú HEZEXÉ

HİN ÉRDİM KETİN

BİN HİKMÊ PÊŞMERGAN

Destpêk rüpelâ dawî de

hevpeyvînek bi waliyê érdimê Hayri Kozaklıoglu re kîrin. Bersivân wali geleki hînkarin. Wali diyarkir, ku pêhesiyane yekitîyen ARGK li vi ciyayine, lê hîj tiştek nekrine. Ji bo bersiva rojnaman, du pişa "Çima li vir nayin perçiqandin?" waliyê érdimê bersiveka hînkarir da. Waliyê "sûper", ku bi bersivân xwe tîrsa dilê xwe da der, wusa got; "Çiyayen Balkaya geleksa, çiyagerû bi dehlûdewiyan nin. Serfî van çiyan, dikeva axa Iraqê. Heke hîn ordiyekê ji bisenin van deran, wê té hunda bibe." Em naxwazin gotinîn xwe li ser van gotinan bikin. Lê rastîye eşkere heye ku, heya gele me xaka niştiman gavbigav rizgarneke, wê têkoşina xwe berde-wambose. Ev têkoşin ne tenê ordiyekê, we qend ordylan binkeftibike ú biperçiqêne. Mêtîngerên ku iroj nikarin tekevin Çiyayen Balkaya, wê sibe mecbûrbin ku ji gelek érdiman birevin.

Li kîleka van pêşketinê li

Şemzinan, mêtînger nikarin bikevin Nevala Hespîstê li Hezexê (İdil) li Çiyayen Mevalê (Çelik) li Gercwesé ji.

Li Nevala Hespîstê (Cehennem Deresi) li Hezexê di navbera hîzén ARGK ú hîzén dijimin, şereke ku bi rojan doma pêkhat. Mêtîngerên ku nekarin bikevin Nevalê, ji bona ku berxwedana hîzén ARGK bisikînin, Nevalan dan top u roketañ. Dure bombebara xwe bi balafiran domandin. Lê bili hemû keftûlaftan xwe nekarin xwe nézikî Nevalê bikin.

Di şereki de ku li Çiyayen Mevalî derket, dijimin paşde revi. Di navbera hîzén dijimin ku li kendal û qontarantî ciyê operasyon birêvedibiran ú hîzén ARGK de, şereki gelek mezin serpêkhat. Ser dora nîviro destpêkî, heya derengê sev berdewamkir. Hîzén dijimin, gava tariya şevê dalet, ketin nava tîrsêka mezin ú bîlez revin. Roja dure, bi rojî newérin xwe nézikî derdorê bikin.

VEGIRTİNA BAJARAN DORFIREH BÜ

Destpêk rüpelâ dawî de

bêliv ú bêbîzav dihêle. Bi derbîn ku li bajaran wê li dijimn bikevin, pir ronye ku wê tevgerandina hîzén artesa faşist bê rawestandin. Artesa Tirk, ji nîha ye jî berderbîn kuli bajaran direge, ketiye nava tîrs û bîzdaneka mezin.

Nive meha Tirmihê ú destpêka mîha Tebaxê de, yekitîyen ARGK éris birin ser bajaren Dersimê, Depê (Karakoçan), Qilaba (Uludere), Cilavuz (Susuz) û Xozatê. Her bajarek qedera 2-3 an 4 seetan ku bêhîr bi armancê konevanî hatin pêkanîn, encamek derxistin der, ku gîrsen gel zedetir hîkari ji têkoşina rizgariya netewi bigrin. Tîrsa hîzén artesa faşist di domana van érisan de, vê hikariyê xurttîkir.

Pêşmergén ARGK bi érisen xwe li ser bajaran, niha rapirinê konevanî û hinde livbaziya pêşmergén. Lê belê, ev nayê wê manê, ku wê herdem wê wusa be. Hîzén ARGK wê ser dorfirehbirikin ú wê dijwîrtar herin ser armancê xwe ú vegirtina bajaran wê bîzêzin. Weke li gund û ciyan, li bajaran ji wê yekitîyen artesa Tirk ên faşist di enişkan de bîn asêkirin ú rojbiroj reva wan ber Ankara ve, wê xwe bîzêne. Ev yek wê di karvaniyê de bêtin ditin.

Érisen li ser bajaren Dersimê, Depê, Qilaba, Cilavuz û Xozatê, ku tîn manâ bilindikirina ser li navdînê bajaran, delîli ku şer gerilla gîhaye koçberêka taktilîka a pêwist ji berçavdikin. Mêtîngerên faşist dixwazin şerê me li érdimêka teng asebîkin ú têkbîbin. Lê pêşmergén me, ku vê leyis-

tokê xiradikin ú destpêkirine ku érisi bajaran ji bikin, vê daxwaza dijimin qorik de zu-wadikin. Herwusa, ku hemû érisan de hîzén ARGK xusar negirtine, lê gelek mirî û birîndarén dijimin hene, ev yek ji encamek derdixe holê, ku ka çuqas hîzén ARGK xurt ú bîhimin.

Bi vî awahî dorfirehbûna ser li bajaran, pêşveçûneca heri mezine. Li her enî û bera ser, mêtîngerên faşist rastî hîzén me ên rizgariya netewi dibin; ev ji him ú hêza wan pergedike û wanan tenik ú tengezardike. Mêtînger necarîn li her derdorê, bi ta'yeb ji li derdorê ku ji hîlîn konevanî, aborî ü leşkerî pêwistin, bêhîr leşker amadebigrin. Van derdoran têkuzbîkin. Wê dev jê berdin, ku hemû leşkeren xwe li gundan û derdorêni ciyagir bîcîbîkin. Ji xwe, ji niha destpêkirine, derî hin érdimê stratejik, leşkeren xwe bîkşenîn paş; nema dikarin bi hîsanî operasyonan birêvebibin.

Weke ji van rûdanîn derdi-keve, pir kîfseku, ê din insiyata ser ketiye destê hîzén ARGK. Mêtînger ji lewma dixebeitin, jîyana xwe qaseka din dirêjbîkin. Vê barê de keftûlaftê dikin. Lê ev keftûlaft, wê nekaribe wan ji navheriya ku ketinê, xelasbike.

Du carîş cûn ser navenda bajare Dersimê

Nivê meha Tirmihê de cara pêsemîn érisç cû ser navenda bajare Dersimê. Bi vê nolê livbaziya yekemîn li vir pêkhat. Armanca vê livbaziya rapirîna konevanî bû bi bingehîn ji tugaya di nava

bajar de hedef hatibû girtin. Mêtîngerên Tirk ji tîrsan nézanin qawa bikin.

Ji gir ú kaşen nézikî navenda bajar bera tugayê hat dayin û, ber û derb hatin barandin. Mêtînger nekarin bersiv bidin. Dure bera hewayê dan ú ji tîrsan li rast û çepen xwe berik reşandin. Li hemberê reşandin pêşmergén me, ku 15 demikan doma, seri di yekitîyen leşkerî û lugayê, hemû komên taybeti û hîzén ji polisan û li bajer li neleka veşartîn gerin. Nexasim pişti demeka gelek dereng, ku ji ser reşandin pêşmergân dem buhûribû, yekitîyen mêtînger dest bi tevgera xwe kirin.

Weke ji saloxeka din, ku me girti te fahmîrin, dema ériş de hîzén dijimin ji tîrsan nezanîne ci bikin û cih bi cih bera hevdu dane; pozeriya hevdukirine. Rûdan wusa serpêkhatiye: Hîzén dijimin, heya rojê tirêjén xwe avetîne, bera her siha reş ku ditine dane û li dijî hevdu şerkirine. Dukomên leşkerîn baybeti ku li derî bajer kozan de bûn, dema ériş de kozen xwe berdane û ber bajer ve revîne. Dema bîzandan de rastî hev dibin û bera hev didin. Ser qedereka dirêj idome. Dure herdu yekitîyen dijimin ji ber hevdu direvin. Weke nûçen gihanber destê me, tîgotin ku, bûyêr de gelek mirî û birîndarén dijimin çebûne. Lê hîjîmara eshei ber destê me hîj nebe.

Ériş duwemîn li ser bajare. Dersimê, berî niha bi 3 hefteyan-pêkhatiye. Vê ériş de ji, tîrs û xofa dijimin cih de hat şopandin. Leşkeren dijimin ku heya tavê avet berik reşandin, bi hezaran ber û derbên xwe bêhûda barandin. Herwusa xusarîn mezin dane gelek avahîn li navenda bajer.

Li Xozatê éris cû ser girtigahê, 10 serbaz hatin kuştin

Qeflek ji pêşmergén ARGK seva 7'ê Tebaxê avet ser navenda bajare Xozatê. Domana qend seetan bajar ma bin kontrola pêşmergân û 10 serbaz dijimin ji hatin kuştin.

Qefla pêşmergân ku ji 2 milan kete nava bajer, avet ser karakola cenderman û a polisan û herwusa ser girtigahê. Di navbera yekitiya ARGK û hîzén dijimin şereki gîran derket, talyî de 10 serbaz hatin kuştin, 15 ji birîndar ketin. Domana livbaziye de pêşmergân, dora girtigahê ji zivirandin. Pêşlerken li wir bîhîrîn birin, dore deriyen girtigahê vekirin. Hîzén ARGK ên ku weke daxwazê dawî bi livbaziye anîn, dure xwe ji navçê durxistin.

Hîzén dijimin bi sev tu bîzav û tevger şanînekirin. Lê bi roj, dest bi oparsyonan kirin. Belê tiştek nekarin bi desten xwe ve bînim.

Pêşmergan 3 seetan serdestiya bajare Depê kîrin

şev dora seet 21.00'an li bajarê Serhêdê ketin navça Cilavuzê, pişti hinde rapirînen konevanî, disa xwe ji bajer durxistin.

Serpêkhatina bûyêr wusa ye: Pişti ku pêşmergân, hinde taxen bajer kîrin bin kontrola xwe pêde, komek ji wan avet ser avahîya dadgehi. Agir berdan avahîye û gelek belavok belavkirin û duruşme daleqandin.

Pişti şereki ku kin doma,

hîzén dijimin ji ber pêşmergân me revin. Pêşmergân bi jehâtlîn livbaziya xwe pêkanîn û xwe kişandin parêzgehîn xwe.

Ériş li Qilaba qılıbî rapirîna girseyî

Seva 24 û 25'ê Tirmehê pêşmergân li Qilaba (Uludere) érişek birin ser hinde saziyên kar, avahîya dadgehi û mala welaftiroseki.

Derengê sev seet dora 22.00'an gerîfîlayen me, ji cend aliyan ve ketin nava bajer. Xalén stratejik ên bajer vegirfin. Di vê navberê de ser di navwan û hîzén dijimin de derket. Mêtîngerên faşist hatin berupasdan. Komek ji pêşmergân ji bombe avet avahîya dadgehi û agir bi avahîye ket. Polis û cendermîn li wir nobet digirtan, bîyî ku bersiv bidin, bîzandan.

Komek din ji pêşmergân ji, érişek bir ser mala welaftiroseki komprador. Ev bêbext ji ber ku ne li mal bû, pêşmergân bi jîna wî re axîfîn û dure agir berdan mala wi.

Komek a sisyan ji pêşmergân ji, di nava sükê de belavok belavkirin û afitş daleqand. Herwusa bi têkiliya nişteyên bajer, rapirînka konevani a dorfireh pêkanî. Qedera 500 metran, xwe pêşmergân xwe pasyekîn çebû. Duruştîn rizgariya netewi hatin bandgan.

Mêtîngeran duxuyankir, ku ser de serbaze wan birîndar ketiye. Lê weke me ji agahîyen ku me ji gel girtine, tê derdikeve, ku hîjmara mirî û birîndarén dijimir gelek bilinde. Dijimînê ku newerî bi şev xwe ji cihê xwe derxêne, roja dure dest bi bîzav xwe kir. Lê nekarî operasyoneka ku dilê wan dixwaze, birêvebihe. Xusara diravî a dijim, di vê livbaziye de giha dora 100 milyonan ji Lîrîn Tirkî.

Parêzkarên gundan ketine nav keliya mirina xwe

AN XWE BİDESTDAN AN MİRİN... TU RÊKÎ DİN TUNE YE

Destpêk rüpelâ dawî de

nema bêkirin. Birin wê ji ra bêhîlkişandin. Ev tişt gelek hewce û giringe. Hezeka ku hertim xeletîn bike, biqasî hewcebe şerneke û érisi dijimin neke, nikare ber serfîriyê ve here.

Mehîn Heziran û Tirmehê de, bireka mezin ji çeten milis hatin cezakirin. Bi sedan kes xwe dan dest. Hevqas ji revin û malen xwe barkirin ji Kürdistanê gün. Gelek ji dev ji vî karê xwe berdan. Di van rojîn talyî de, hîjmara caşan hertim kêmîde; 2 rî li pêşîya wan maye. An wê xwe bidin destê hîzén ARGK, an ji wê ji ber ixaneta xwe bêne kuştin.

Bili vê tu çare ji wan re nîne û nemaye.

Li Qilaba, Şemzinan, Xizxirik û Nîsêbinê zêdeyi 20 cahş hatin kuştin

Qilaba: Li gundê îşikvêren livbaziye bikarhat. Civinek hatçekirin û 3 çahş hatin kuştin. Berî niha cend caran ji van welaftiroşan hatibû xwestin, ku dev ji vî karê xwe berdan. Lî ji ber ku evan kîrinen xwe berde-wamkirin, bîyara mirina wan hat dayin. Hîzén ARGK bi sev hatin gund. Gundî giş li qada gund

civandin. Gunehîn van hersê bêbextan dan naskirin. Dure hersê welaftiroş hatin berüfîşekirin.

Şemzinan: Roja 23'ê Tirmehê érişek çû ser mezra Akdemir gundê Umurlu. 5 çeten xayin hatin kuştin. Welaftiroşek bi navê Cemîl Kaya, kuli dîjî yekitîyen me ên rizgariya netewi, milisi dikir, dev ji karê xwe ber nedîda. Pêşmergân érişek birin ser mala wi. Bi ber û norînçoşan érişikirin û 5 bêbext kuştin, hevqas ji birîndarkirin.

Pêşmergân ARGK ên ku livbazi pêkanîn, dure rastî parêzkarên gund û komên tay-

beti ên dijmin bûn. Şereki giran derdikeve. Di vî şerî de ku qedera 2 seetan doma, bêhtiri 10 parêzkarên gund û serbazên komên taybeti hatin kuştin. Tê gotin, ku di vî şerî de 3 şoresser ji şehîdetine.

Nisêbin: Erişek çû ser-gundê Karabâyir. Keyû gund hat kuştin. Ev key, dev ji kır-nen xwe bermedî, herçuqası pêşmergan bi caran jê resalok siyandibûn ji.

Yekitiya ARGK ku bi şev dora seet 22.00 kete gund, dora mala keyê gund girt. Dure komek ji pêşmergan kete xêni. Key girt û derxiste derve. Gunehêwî ji jê re hatin gotin û hat cezakirin.

Erişek din li gundekî Nisê-binê pêkhat. Dest li ser hemû çek û bêsimen parêzkarên gund hat danin. Weke agahiyeñ gihan me; yekitiki ARGK tê gundê Eskimaxara qopaniya Akarsu. Banga xwe bidestdayinê li parêzkarên gund dike. Ji ber ku parêzkarên gund xwe bidestdidin, dest li ser çek û bêsimen wan té danin û ew ten berdan. Dure civinik li gund tê çekirin.

Civinê de tê gotin, ku heke parêzkarên gund ji niha pêde

dev ji karê xwe berdin wê bêne efukirin, heke wusa nekin wê bêne cezakirin. Pêşmergan axafek li ser pêşketinêr kone-vani, rewşa şer û delametên welatperweran bo gundiyâr kirin. Civinê de bi dengê bilind û bûre, dursménê mina, "Biji Serok APO!", "Biji PKK!" hatin awazdan.

Xizixirik: Komeke ji pêşmergan ARGK ji 20 kesan şeva 8'ê Tebabêxê erişek birin ser gundê Dogan. 7 çeten milis girtin. 2 welatfiroşan bi naven Yakup û Siddik Berek, li der-veyî gund dan ber berikan. 5 parêzkarên gund ji tevli xwe birin.

Yekitiya pêşmergan ku roja 8'ê Tebabêxê seet dora 21.30' an hate gund, rasti erişek çetan bû. Şerek derket. Domana şer de, herçuqası çetan alikari xwestin ji, tu leşker nehatin alikariyê. Di şer de, daku çete nekaribin birevin, dora wan hat girtin û çember hate teng-kirin. Pişti ku réya xilasbûna çetan nema, bersiva banga xwe bidestdayinê dan û çekên xwe avetin erdê. Dest li ser çekên wan hat danin. Dure bi réya civinika li gund, hatin birabirin. Pişti civinê pêşmer-

gan, çetan tevli xwe birin û li derveyigund 2 kesjiwanan cezakirin.

Weke agahiyeñ gihan me, her 5 çeten din hêj di destê pêşmergan de ne û pîrsaryiya wan berdewamdiye. Operasyonê artesâ Tirk bo zigarkirina çetan ji, avê de cûn.

Li Gexi, Daraxinê, Ovacik, Mazgirt û Şenkaya heyf hat hilanîn

Gexi: Vê salê di meha Nisanê de, komeka hevxe-batkar giliya şoresseran kiri-bû û bibû sedema şehîdetinâ 5 şoresseran. Lewma erişek çû ser vê koma welatfiroş. Yek ji wan hat kuştin, 3 ji birindar-kevin.

Hêzên ARGK, bi narinçok û moletif-kokteylan li gundê Yoncallî avetin ser xaniyê bê-bexteki. Perê ji xeni dan ber berikan. Taliya peqînê û ağıre bi xanî ket, xayin bi xwe mir, 3 merivên wî ji birindarbûn. Xêni gîst şewitî.

Daraxinê: Li gundê Gûzel-tepe 70 welatfiroş gund berdan. Pêşmergân ARGK ku li vî gundi 11 xanî, axir û bêhtiri 20

bêderen giya ên çeten hevxe-batkar dan ber agiri, bi vê kirarya xwe herwusa tehdita xwe li welatfiroşan kirin. Xanî û bênderen agir bi wan ket tev şewitîn û bêhtiri 300 seval ji tevli wan şewitîn.

Ji 5 malbaten hevxe-batkar ku rasti zerarê bûn, 70 kes gund berdan û xwe koçberki-rin.

Ovacik: Li gundê Yaka-tarla giliçar Hasan Demir hat cezakirin. Ev sixur bi serhişki dixwest vi karê xwe ê gemar berdewamîke. Yekitiki ji ên ARGK bi şev avêt ser gund. Pêşmerge cûn mala vî welatfiroş û wî girtin. Pêsi hemû gunehêni wî yeko-yeko jê re hatin gotin û dure ji ber berikan hat derbaskirin.

Mazgirt: Bêbextek ji li gundê Alibeyî bi mirinê hate cezakirin. Pêşmergân ku bi şev hatin gund, welatfiroş ji gund derxistin û dan ber derban. Gava pêşmerge ketin gund, ev xayin xwest bireye, lê ji hêla pêşmergen ku kozan de bûn, hate girtin. Dure wî anin gundû gunehêni wî lî pêşgundiyan hatin eşkere kirin. Gundi ji bi bîrûra pêşmergan dil-xweşbûn.

Şenkaya: Erişek ji çû ser gundê Ormanlı. Bêbextek ku bibû sedema şehîdetinâ 2 rêhevalan, bi mirinê hate cezakirin. Welatfiroş bi navê Tahtîn Çüştîdag, roja 13'ê Çotmeşe-sala 1984'ê li gundê Dökguzelê navça Şenkaya giliyê rêhevalen Kazim Demirtaş û Ercan Kılıç kiribû û herdu heval şehîdetibûn. Ji bona tolhindanê pêşmerge avetin ser vî gundi.

Beri ku pêşmerge bên gund, li gundûn derdorê gelék civin çekirin û şopa vî bêbexti

HÊZÊN TAYBETÎ Û YEKİTİYÊN ARTÊŞÊ KETÎNE NAVÂ TÎRSÊ

Destpêk riپela dawî de qutbikin. Lê ev ji rastiyek, ku tiştek bi destê wan naakeve.

Hêzên ARGK bi şerê ku li dijî wan birêvedibin, li gelek êrdiman moralâ wan perçqandine. Gelek caran leşkeren dijmin dikevin kemîn û dafêñ pêşmergan. Lewma bi roj gelek kêm xwe ditevgirêniñ. Hertim xwe dikin kozan de û nobetê digrin. Di van rojên taliyêde pêşmerge, bi tektiler xwe ên jêhâtî kozen leşkeren dijmin yeko-yeko dihilwesênen.

Nîha mîtinger operasyonen xwe tevli bi hezaran leşkeran, bi rojê bikartêniñ. Di vê mehê de, li derdorên bajarên Gexi, Girêkamo (Siloپ), Qila-ba, Gercewse, Çolik (Bingol) û Şemzinan serên giran di navbera hêzên ARGK û hêzên dijmin derketin. Di her şerî de dijmin hundabûnên giran da. Hundabûn hêzên ARGK li haberê vê yekê, gelek kême.

Ev rûdan giş datinîn holê ku, ne artêşen dewleta mîtinger, ne hêzên wan ên taybeti û ne ji kontrayêwan, û û din nikarin xwe li hemberê hêzên ARGK xwe rabigrin. Rojbojî lezterin dihûweşin û belav-dibin. Lewma ji mîtinger, artêş û hêzên xwe ên taybeti bi azînênuh tekuzdikin. Çekên wan-zedîdîn. Ji bona kuştina her şoresserkeri bi mîlyonan pere datin. Lê ev azzine, ji niha ve ketine tenezgariyê, lew di her şerî de derbêñ mezin digrin.

Serê me ê rizgariya netewi ji hertim bêhtir, ber bi berje-wendên gelê me ve pêşdikeve û bilindibbe. Dijmin ji ji her aliyan ve ketiye nava tîrsa dilê xwe.

kemînek li dijî yekitiyeke ope-rasyonan hat vegertin. Livbazi dora êvarî pêkhat. 2 endamên hêzên taybeti hatin kuştin û gelej ji birindarkevin.

Yekitiki ARGK ku salox li dermâfe teverga hêzên operasyonê girt, kemînek li ser réya ku wê hêzên dijmin bibûrûn, vegirt. Birek ji hêzên dijmin kete kemîne. Pêşmergân li kozan de bera wan dan. Hêj destpêka peqînê de dijmin gelej birindar da û kete navâ gêjiyê de. Leşkeren dijmin nekarîn bersiva ağıre pêşmer-gan bidin û bi laz basdan.

Hêzên ARGK pişti regan-dina berikan çend qasekan şerî xwe domandîn û direv xwe ji cihê rûdanê paş ve dan. Hêzên dijmin, temê bi alikâriya balafîran karin xwe ji kendiñe xelasbikin.

Li Çolik pêşmergan avêt ser 2 karakolan

Erişek çû ser karakola cendarman li qopaniya Kaplica bajarê Çolikê (Bingol). Tê saloxdan, ku gelek mirî û birindarêñ dijmin hene Yekitiye ARGK bi şev seet dora 22.00' an avête ser karakolê. Bi roketañ, narinçok û derban taybeti hatin girtin. Di demeka gelek kin de hêza dijmin hate bêhîkîrîn. Livbazi qasi 20 demikan berdewamkir. Dure bi sêweyeka jêhatî, pêşmer-gan xwe kîşandin ciyê.

Erişek ji çû ser karakola Ayanoglu li navça Gexi. Dij-min li vir ji derbêñ pîr mezin girt. Çend miri an birindarêñ dijmin hene, hêj haya me pênektive.

Her bi vê nolê, roja 8'ê Tebabêxê ji disa li vê navçêşerê keret. 2 yekitiyêñ dijmin bera hevdu. Livbaziye pêşmer-gan li dijî karakola Ayanoglu 15 demikan doma. Paşê xwe kîşandin ciyê.

Li dora navça Qilaba (Ulû-dere) di meha Tirmehê de

hêzên dijmin ji kozen xwe der-kevin. Bera xwe dan navâ gund Gava nêziki gund bûn, rastî hevdu bûn. Herdu yekitiyê taybeti zêdeyi seetekê şerî hevdu kirin. 2 kontra birindarkevin.

Li Girêkamo û Gercewse derbêñ nûh li kontrayan ketin

Li Çiyayen Cudi, nêziki navça Girêkamo (Siloپ) şer-kek bi hêzên taybeti ên dijmin re gewimî.

Yekitiki gerillayen ARGK, ku xwe li xaleka strateji li Çiyayen Cudi ditevgirand, rastî hêzên dijmin û operasyonê bû. Pozberiyeka dijwar der-kevin. Pişti nîvîro dora seet 15.00' ser derket. Dijmin xwest bi allikariya balafîran, yekitiye ARGK têxê çemberê. Lê pêş-merge veleyistokê pûcîkîn û ji enîşekê erişî birin ser hêzên dijmin. Pêşmerge zu bi zu cihêñ xwe hertim guhartin. Bi vi awahî, qedereka dirêj dijmin mijulkirin. Herçuqası hêz-en alikariyê ji hatin cihê rûdanê, pêşmerge karin heya derengê sevê şer î hostayî berdewamîkîn. Gava tarîda-kevin, xwe ji cihê rûdanê dur-xistin.

Ser bêhtiri nîvî rojekê de-wamkir. Dijmin duxuyankir, ku tenê serbazeñ birindar ke-tiye. Lê weke agahiyeñ ji derorê gîhan me, hêjmara mirî û birindarêñ dijmin gelek bi-linde.

Roja 8'ê Tebabêxê şerîk ji li dora gundê Dereker navça Gercewse derket. Endamek ji hêzên taybeti hate kuştina, Gava Yekitiki ji ên ARGK di-xwesti ji érdimekê derbasî erdimeka din bibe, li dora gundê Dereker rastî hêz-en dijmin bû. Şerî derketi de, gelek serbaz jî birindar ketiye.

bêderen giya ên çeten hevxe-batkar dan ber agiri, bi vê kirarya xwe herwusa tehdita xwe li welatfiroşan kirin. Xanî û bênderen agir bi wan ket tev şewitîn û bêhtiri 300 seval ji tevli wan şewitîn.

Ji 5 malbaten hevxe-batkar ku rasti zerarê bûn, 70 kes gund berdan û xwe koçberki-rin.

Komek ji gundiyân li dora gundê Ormanlı ji ézingan ve-digeriya gund. Pêşmerge der-kevin pêşîya gundiyân û bê-bextê ku tevli wan bû, ji nav derxistin. Gundiyeñ din berdan.

Pêşmergân ARGK welatfiro-ş, qederekê bi xwe re birin. Dure ji ber gunehêni kiri, bi mirinê hat cezakirin. Pêşmer-gan belavokek ji danin ser miriyê bêbexti. Ü xwe ji cihê rûdanê durxistin. Belavokek de ev hatibûn nîvîstîn: "Ji ber ku te bi şehîdetinê rêhevalen me, Kazım Demirtaş û Ercan Kılıç ji bo dijmin xizmetkir, dadgeha gîf ferma mirinê ji bo te da. -ERNK"

Li Xozatê welatfiroşek din ceza xwe girt

Li mezra Kuyubâsi gundê Akoren navça Xozatê, roja 13'ê Tirmehê yekitiki ARGK livbaziye pêkanî. 6 pêşmer-gan hatin mezra, bêbexteki bi navê Hidir Kılıçlasan bi mirinê cezakirin.

Bi şev dora seet 20.30' an de pêşmerge hatin mala welatfiroş. Deriyê xeni bi wî dan vekirin. Wi girtin. Dure bi mirinê cezakirin, 2 merivên bêbexti ji birindarkevin. Belavokek li cihê rûdanê li sun xwe hêlan, ku li ser ev hatibûn nîvîstîn: "Bêbexten hevxe-batkar wê ji niha û pêde ji cezayen xwe bigirin. Ceza welatfiroşiyê mirine! -ARGK" Pêşmerge bi bangdana du-rusman, xwe ji gund durxis-tin.

LİVBАЗIYÊN HERİFANDİNÊ DİDOMİN

Libbaziye herifandinê (sa-botaj) êli dijî saziyên leşkeri, abori û ên din ên dijmin, ku li Kurdistanê ne, berdewamîkin.

Encama kiryarên vê mehê, dijmin zîrâr û ziyanetên diravî, bi buhatiya milyonan Lîrén Tirkî kirti. Şantiyên rêçekîrin, li gelek deran hatin belavkirin. Bi vi awahî konevâniya rêçekîrina bo zîlma li ser gelê Kurdistan hate tarûmar-kirin. Texribateka mezin pêkhat.

Li dijî tirêna postê ku ji bajarê Diluke (Entap) dihat, erişeka herifandinê çebû. Lê berikti tîrîn bigihe pîre bi çend demikan bombe peqî. Tenê pir xusar girt. Ger bombe çend demikan pagê bipeqibana, wê dijmin xusareka pir mezin bigirtibana.

Erişek çû ser gundi Oren-cik navça Şemzinan. Şantiyek bi tevî hat şewitandin. Xebat hate rawestandin. Mina agahiyeñ me ji derdorê girtin, tê gotin ku, 2 kamyon û 2 dozer bi. Di vê dema dawiyê de li gundûn bajarê Serhêdê (Kars), li derdorên navçen İxdîr, Ara-lik, Golbert (Ardahan) û Se-lîmê; li gundûn Şîrnex û Qila-ba, li gundûn Şemzinan, li Qilaba û gundûn Qilaba Pinya-nış, li Nisêbinê, Hezexê, Mid-yadê; li navenda Dêrsimê û gundûn derdorê, li bajarê Çolik gundûn Gexi û Daraxinê û bêhtiri 100 civîn pêkhatin. Belavok hatin belavkirin. Ev civîn dibin sedem, ku gelek tîkôşer xwe dighêniş şoreş.

Em destana xweragirtina ronakrewanen Sasoné, ji serboriyen rēhevalekî me ku vê xweragirtinê şopandiye, pêşkêşî xwendevanen xwe dikan:

“... Ü bi rika li dijî bêbextiyê, me li ber xwe da em li ber xwe didin, emê li ber xwe bidin”

Destpêk hêjmara borf de

Cemil li ber çavan bû. Beri sala 1980'an li Illohê (Bartmanê)... Di nav xebatên civanen ku bi şâhiyeke mezin vê dikir.

Ü disa Ew dihat biran. Sala 1981'an, li zindanen Amedê... tevli rêhevalen xwe berxwedanen de... xweragirtina birçimineyê de.

Vane gotinê Cemil yên ku bîryar û qinyad didan der û çinginî didin guhan: “Min” digota; “soz û peymân daye rêhevalen xwe yên li zindanen ku, gava ez bém berdan, û ez derkevîn der, bedela wê cîbe bila be, ezê pêvendiyen xwe bi Partîye re gîrêbidim. Herwusa min soz da rêhevalen xwe yên li zindanen, ku carek din ez nekevîn paş diriyen hêsin. Vê kîlîye de kuez gîha me Partiya xwe, ez vê sunda xwe disa dikim, dijmin wénikaribe min disa dîf bîke û jî azadiya min, min dur bigre. Gava ez guman bikim ku wê dijmin min bigre, wê rastf bîye min a mirî bîye. An jiyanekî azad, an ji mirineke bi râmet!..”

Wusa gotibû Ewi. Niha, berxwedaneke mezin li dijî dijiminê xwe ku uesti azadiya Wi kiribû bilindikir û bi serbilindi şehid ket. Ew, xwediye kesbûneke xurtbû, ku jiyanen zindanen a bi kovan û eş, wê jiyanen istrandibû. Bi evina bo dosten xwe û hérsâ bo dijmin, dagirtibû. Ji kîlîya gîhabû Partiya xwe pêde, ku bi bêhedarî li benda vê kîlîye bû, bi xebatên xwe yên jîr di tekoşinê de, bi dora xwe, xwe dabû pejirandin.

Ji ber ku karvaniya girtigahê a tiji fér nêzîki 3 salan jiyanû, zû kari xwe li gora xebatên derive pêşvebi. Herwusa, ji ber ku li Sasonê hatibû dinê û taybetiyen derdor rind dinasî, zu xwe bi gel dabû pejirandin û jî hela gel gelek dihat hezkirin. Ew, xwediye kesbûneke xurt bû ku, xwe li ber zehmetiyan diradi-girt, bi zimanê xwe û érdimî di propaxende de hikari li sun xwe dihêla ûmorala xwe a serdest-tucaran ji xwe dur nedidir.

Adnan dihat biran. Rojeke sar a ji rojîn payizê... Bin baraneke dijwar ku çuk jî xwe kişandibû hêlinen xwe... dema cêkirîna ciheke veşartîne a bin erdi de. Adnan beri rêhevalen xwe dibizeya her kara, ku dizan zehmete. Carcaran darêñ dirê dide piştä xwe yên ku wê bibin situn, carcaran ji piştî jî dest danîne tevrî, bêyi ku behna xwe berde, bi lez xwe dihilfand bêre...

Ü disa Ew dihat ber çawan. Beri sala 1980'an li Illohê... Nav cilîn bi dohn, “Sino”ye piçûk a taxa xwe bû... dikkana xwe a tamirê digre, jîkar vedi-gere mala xwe...

Vane gotinê Adnan yên ku, daxwaza hinbûn û tekoşinê didan der, çinginî berdidin guhan: “Mirov” digot: “çu-

gas bêhtir bixwîne û guhdarî bike, dibîne ku li pêşberê van rastiyen cuqas pasde maye. Ez dixwazim şerbikim û dişer hînbîbim.”

Evet gotin derketibûn ji devê Wi. Û niha, doza rizgariya gelê me de, ku bo wê ditêkoşa û hindibû, gava rastî dijmin bû, bi hogiri şerkir û şehid ket. Bili xebatên xwe yên şoresger ku pir dommekirin, bi jêhâtibûna xwe, bi pêşveçûna xwe a bi lez xwe bi hemû rêhevalen xwe dabû pejirandin ku, di tekoşinê de xurt û bi bîryare.

Ew, bi daxwaza hinbûn, bi jiyanâ kollektif, bi jîrekî û çalakuya xwe, di demeka kin de gîhabû koçberêku, rêhevalen Wi û gel pir jê hezdi-kiran.

Servan dihat biran. Li ba-

jarê Muşê gundê Zengökê...

Bin kela havina germ di nav zewen titinê de... Bi destê xwe û xebatkaran Servan, pelen titinê yek bi yek li ser hevdû rézdirik piştî ku ji baçikan dibîrî...

Disa Ew dihat pêsiya çavan. Dema beyana zû de... li ser milê wî tîvinga neçirê, destê Wi de cîqileka direj, ji gund diec ber bi çiyan... li du kerîyen pezê xwe...

Vane gotinê Servan çinginî didin guhén wan, ku daxwaza têkîlbûna nav refen tekoşinê tanîn ziman: “Ez” digota; “naxwazim û rewsekê de bîmîn, di nav delametén pasif de, ku tenê ez altîkariya şoresgeren tênd gund bikim û wanen li mala xwe mîhvan bi kim. Ez naxwazim li mal rûnim û hin delametan pêkbê-nim. Ez dixwazim tevlî hêzên rizgariye bibim û 24 seetên roja xwe bi xebata bo dozê bibi-hurênum.”

Wusa gotibû Ewi. Niha, di nav refen hêzên rizgariye ku digot: “ez dixwazim tevlî wan bibim”, li di dijî dijmin bi keleşî şerkiribû û şehid ketib. Ew xwediye kesbûneke jîdandî bû, ku hoyen xwerustiyê û hoyen karêن gîra vê kesbûne istrandibûn. Xurt û jêhâtibû. Bili karvaniya xwe a şoresger kükîn doma, xwe li ber zehmetiyan pîr radigirt. Bi bîryariya xwe baweriya rêhevalen xwe geleb bi xwe anîbû.

Ew, ji ber taybetiyen xwe yên sade, paqîj û dirust, li dora xwe geleb dihat hezkirin û bîbû nimunek ji bo derdora xwe.

Bêrivan dihat biran. Li ba-jarê Muşê gundê Zengökê... Di nav jinan de, ku li malekî xwe civiyabû... runiştîye propaxende dike. Gişt dengê xwe bîrine, bi hewla dil guhdariya Wê dikin. Û Wê, tiştîn ku ji şoresgeran bihistibû û hînbîbû, Herkesê Wê guhdar kiribû, nedikarî bawer bîke ku, tucar neyibe dibistana. Ji binî nexwendibû. Lé Ew fera xwe, ji jiyanâ tahl a jînîn gundi yên Kurd girtibû; ji gotin şoresgeran, ku beri û piştî 1980'an dibûn mehvânê wan, girtibû.

Ü disa Ew dihat pêsiya çavan. Di rojekê de ji rojîn havînê... li ba rêhevalen xwe di nav dêwiyeke asê de... Bêrivanê piştä xwe paldaye latekê... bi pênuşa xwe rüpelên sipî dixê-

ze... Dixwest nivista xwe pêş-ve bibe ku ji rêhevalen xwe nîn hînbîbû...

Vane gotin Bêrivan, ku daxwaza hinbûnê didan der, dighin guhan. Ewê, piştî ku dijmin èrîşik bîribû ser gundê Zengökê û vegeriya bû, van gotinan gotibû rêhevalen xwe ku dure hatibûn gund: “Weke han dinanî berfî 3 rojan dijmin avîtibû ser gundê me. Pîrsa min jî kirine. Lé wê rojê ez ne li gund bûm. Gava ez vege-riyam, hin merivén min xwes-tin ku ez xwe bidim dest, bi hisaba çava bê ez bém berdan. Lé min vê daxwazî li war ve-gerand. Min ji wan re eşkere kirku, eu tiştî şerefê ye. Bi-erîşa dijmin a dijwartîrîn û ger-bizanibû davîye berxwedanê wê bibe mirin ji, bi armancea jiyangirtina gel û dozê, şores-ger xwe nadîn dest û bi keleşî wê li ber xwe bidin û şehid bîkevin, hun vê yekê bas dia-zinan, min gote wan. Ez jî vê réyê ji xwe re dihûbîjîrim. Rewse-ka bervaja vê, bêşrefiyeka mezine. Ez vêna napejirênm, û tucaran jî napejirênm, min gote wan.”

Belê. Ev biranin gişt, di mîjîyê her rêhevalêkî de dihan-tin jiyanê. Mina şerideka filmî ji ber çavan derbas dibûn. Dilê xwe de eşeka mezin şehdikir herkesek, ji ber ku û di tevli van rêhevalen xwe yên xwe-diye taybetiyen wusa xurtbûn û hogir bûn, nakevin koza şer, wanen nabînin û bi hevra bera dijmin nadîn. Lé evînek jî jîlev û çavén wan dihat xwendin. Ji ber ku bi suna hatî kirin, girêdayî mabûn ev lehengen geleb me. Çuqas dijmin xurt û

mafê peyvê bo jinan nayê dayin, hêj dema li gundê xwe bû, gava Ewê dixwest bipeyi-ve, gişt guhdariya Wê dikiran. Karvaniya şoresger de ku kin doma, hîni xwendin û nîvisan-din bû û kete nav domaneke hinbûnê a bîlez. Xwediyê zi-manekî zelal bûku xwe dicarî propaxende bo gundayan bike. Kê bidita, baweriya “giringe jîn jî tevlî şoreşê bibin” ji wan re diyar dikir. Bi taybetiyen xwe yên weke jîrbûn, çalakî, şerîgan û bîryariya hikarîf mezin li ser rêhevalen xwe û gîrîn gel dihêla.

Mirov digota qey hertiş bi hima berxwedanê li xweri-stiyê xwe guhارتىيە. Çiya hêj biljîndibûn, re bêhtir xwe ve-kiribûn, roj bêhtir derdor germdikir, av bi heyecan ser-jê ve bi xummiñiya xwe di-bezin û çukên welatet me çêtir dixwendin lawjén dilê gelê welatet me.

Li ser bireke welatet me li vir, ku berxwedaneke wusa jiyanû, me dixwest em herin gundekî û jî gundiye kuruðan şopandibû bibhisin, ka ev

Wusa gotibû Ewê. Ü ji wê kîlîye pêde, weke neferêkê tevlî têkoşinê bû, di vî şerî bi qedruqiyet de. Banga dijmin bo xwe bidest dayinê, vegerandibû û bi çeka xwe bersiva wan dabû niha. Ü li ser réya ku ji xwe re hilbijartî, zanî pêşkeve û şehid bibe.. Ewê jînên Kurdistanê, di tekoşîna me a rizgariya netewi de, bi awakî çêtirin di kesbûna xwe de nûnerikir. Xwediyê iradeke xurt û daxwazîke hinbûnê bû. Herkesê Wê guhdar kiribû, nedikarî bawer bîke ku, tucar neyibe dibistana. Ji binî nexwendibû. Lé Ew fera xwe, ji jiyanâ tahl a jînîn gundi yên Kurd girtibû;

ji gotin şoresgeran, ku beri û piştî 1980'an dibûn mehvânê wan, girtibû.

Ew xwediye kesbûneke nimune bû, ku bi zanatiya şoresgeri, elhâq û taybetiyen xwe, xwe bi dora xwe dabû pejirandin. Ji ber van taybeti-yen xwe, di civakekê de ku

serdest be, çuqas hoy nebaş bin jî, li ber xwe dabûn. Heya dilopa xwina dawi a dilê xwe, ku damarande diherike şerkiribûn. Gava me van tanî bira xwe, em serbîldin dibûn û pêsiya me radibû banîyan ji mestiya vê yekê. Şahi û eşî tevlî hev dibûn dilê me de. Bêhna me dihat kîşandîn û hurik hurik rondîken çavén me, hêstir dibarandin li ser axa welatet me û bedew.

Piştî şevîn ku me bê xwew derbaskirin, bîyekan nûh destpêkiribû. Iroj ji her rojê xweşikir bû. Baya san ku ji zozanen bilind ber bi beyaran lêdixist rawestiyabû. Li rûyê asmanan yek daqa ewrê ku hişînya dibiriqiya binixmene, nemabû. Di nava reng-en sohrik de tavê li asmanan dixist, ji wir tirêjén xwe ji di-warê siha ciyayen Mereto di-baruhurand bî tirêjén xwe yên germ li derdorê belavdikir.

Li Bakura me, ciyayê Andokê bi hemû xeml û redana

berxwedana mezin ku 8 rêhe-valen me tê şehid ketibû, û hogiriya van mîrxasan, çawa serpêk hatibû, bîzânibin:

“7'ê Adarê 1985. Dema betanê pir zu bu. Hemû şeniyên gund bi dengê motoran ku dijbehân hejandîne zelzelekê ji xwewa xwe şiyarbûn. Dij-min bi gelek balafran lesker bîrda xwarê. Ji duxuya-niyê serekên leşkeren dijmin ji dihat fahmîkir ku, encama gîlyekê hatîne û dixwestin tîstek bi desten xwe be bînin. Wê kîlîye de jî 8 heval li gund, li malekê diman. Gava çavé wanli liva dijmin ket, li xînîde kozén xwe danîn û ketin reuya pozberiyê. Hemû heval, ji ali-yekî li benda rastebûna dij-min dirwestîyan û jî aliyekê jî di nav xwe de diaxîfîn û bi sêweyekâ dilerfû bêtirs ‘ber-xwedanek heya talîyê û neke-tina destê dijmin giringe’ di-gotin û bi vê nolê qinyada xwe zurtdikiran.

Wê rojê dijmin neçü xaniyê

ku heval lê diman. Lewma tu ser jî derneket. Lê tiştê bi gundiyan dihat kîrin, hovitîke bênişê bû. Piremêrd û xort, jin û mér tev xistibûn bin lêdanê û hewar û feryada wan digîha erşan. Ev bikaranın roja dure jî berdewamkirin. Belê, hilf van giştan gundiyan xwevarırtibû. Tu şop nedinan destê dijmin.

Ve navberê de hêj şeva hekelim heval ji gund derdekevin û daku şopê li du xwe nehîlin, ji cemê piçûk ku li keleke gund diherice derbas dibin. Pêl kevirên nava anê ku berf negirtibûn dikin û hêdi hêdi jor ve dadikevin. Kilometrek ji gund dur xwe dixine qaleka latêna mîna mezarekî piçûk. Liwir xwe amade dikin. Ji xwe derfet û qengaz nebû ku derkevin derfî çembera operasyonê. Lew tenê cend cihîn diyar yén derbasbûnê hebûn. Ev cihîji heva dîjîn hatibûn girtin. Heke keseke ku van deran nasdike, raya dijmin nede, dijmin nedikarî bi hesanî cihê hevalan derzînê.

Ü... 9'ê Adarê 1985. Sibê zu... agahiyek ku dilê gundiyan sota, mîna bombekê peqîya; 'Bêvankes berf ku çend seqaman jî dijmin bîzwe ketîye tîrsa jîyana xwe û bî bêse-reji cihê hevalan gotiye. Nilu jî leşkeren dijmin daye du xwe, ser hevalan de dice.' Wê kîliyê, dil daketin devan û çavan xwe qilibandîn alyê bîzava leşkeren dijmin. Ser-

bazên dijmin û balafirên wî ber bi cihê hevalan ve diherikîn. Bêhna gundiyan xwe birf, qırık zuwa bûn, hêstir daketin çavên bî gîrîn û heycanê xwe da gergê. Di nav nîrînên pîrsyar de, dengê çekan ê yekemîn ku mîzgînîya berxwedanê dida, hatibû bi-hîstîn.

Di nav dengê narincek û peqîna çekan de, dengê pêşmergan û dixwend xwe herikanî guhan. Binbaşîyê faşstîrî ku operasyon dujot, hertim banqa xwe bo bi dest dayînê dikir: 'Endamên PKK'ê! Dora we hatîye girtin. Bauer nekin ku hune xelasbibin. Xwe ne-xapînîn. Ger hun li ber xwe bidîn, ma wê ci bîkeve destê we? Hun dîxwazîn xwe bi xwe bikujîn? Ji bona jîyana xwe, dîvîhun xwe bidîn destê me. Testîm bibin!'

Ji bo bersîva vê bangê, du durusmînî awazi, dengê Cahît û xurt li bîlînd bi navê pêşmergan xwe li derdorê çîngîla: 'Em partîzanen PKK'nin. Ev ne cara yekemîne ku em rastî we dibin. Me we li Şikestunê, li Xapê, li Bitola, li Karlıova, li Dêrîsim, li zîndanen Amedê, li ava Hêzîlî, li kendala Xurmîzî dîsa dîbû, li gelek deran em rastî we bûn. Rastî li wan deran çawa bû, wê li irîjî wusa bû. Bîlîvî jîyane hûn tiştîk din nikarin bîlînî. Çawa ku me li wir jîyane ka birûmet şuna jîyaneke bêsecer hilbijart, li vir jî ev wê pêkbêtin. Lew

pirtuka PKK de, ew tiştê hun jê re jîyan dibêjin, ne jîyane. Sedcar mirine. U ev tiştê hun navê mirinê lôdizin, jîyaneke bisereftirîne. Lew em, jîyane ne yeko-yeko fahmidikin. Em tenê jîyana cîvaka xwe dînasîn. Di vê têküsînî de ku ji ho cîvaka me bigîhe jîyaneke azad tê birêvebirin, em dîzânin ku gîrînge kes fidakariyê ji jîyana xwe sanibîn. Bi vê zanatiyê, bîyî ku em çavên xwe bîmîcîn, emê bi keni û peşî ber vê mirinê de bîberzin. Mirinek wusa sahiya dîlî me û jîyana me ye. Gîrînge hun vê yekê jî xwes bîzânîn ku hun tenê dikarin destê xwe deyîn ser çekîn me, gara ev çek bîkevin ser bajna me a bêcan. Ji ber ku ev çek, bi xwîna bi sedan sehidîn soreşê derbas van destan bûne. Emê çekîn xwîjî desten xwe nakan xwarû heya dilopa xwînê a dawî, canê me de hebe, emê şerîne bîkîn.'

Pîstî van gotinîn heval Cahît, dengê durusmîn pêşmergan, dengê çek û narîncakan fetisand: 'Bîmre emperyalîz û mîtingeriya Tirkêna faşstî! Bîmre xwesipîr û xulamîtiya ji her tîxîmlî! Bîmre maşa Emerîka ordiya Tirkêna faşstî! Bîjî têkoşîna me bî serxwêbûn û azadîyî! Bîjî berxwedanîkîriya PKK! Bîjî HRK! Bîjî her bîjî Serok APO!'

Tewrî pêşmergan a xwedîbiryar, li ba dijîmîn saşbûn û tîrseke mezin derzîste hoiê. Serbaz bi tîrsa dilê xwe, rastî û cepê de dibezin li qaleka veşartina xwe dîgerîn. Bi arîtînê berikîn li ser hedefî, kesê bênamus ku rîberiya dijmin dikir terîf wan, gelek leşker û serlesker ketîbin. Berikan xwe çikandibûn canê wan. Pêşmerge ji alyekî bi hostayî çekîn xwe didan xwendîn, ji alyeka din jî, daku leşker çekîn xwe berdin, bang li ser-bazan dikiran:

'Lawen gelî Tîrk û Kurd serbazno! Em bang li we di-dîkin: Çekîn xwe ne li hemberê me, li dijî subayê xwe yén mîna Erren û Urûg yén faşstî yén xulam bikarbîn! Çekîn xwe bizîrirênen wan, ku bo-zîmîta kulmeka dewlemîn û Emerîka, we li dijî gelî ku hûn ji pêşira wî derketîne, bikartênen. Ev doza ku em bo wê şerdikin a me giştan e, doza hemû xebatkar û hêjaron e! Em, yén ku bi welatfiroşiyê tîn navdan, rizgarkarê welat yén rastin. Em naxwazin hun

bextî; 'Navê van ciyê ulan?' got. Welatfiroşî jî dil direiliya û bi tîrs got: 'Cahît, Rînas, Zekî, Ferhad, Cemîl, Adnan, Şervan û Bêrîvan.'

Tîrseka mezin ketîbû dilê welatfiroş. Lew rewşa xwesi-pariyê ku dixwest pêşre bibe, miribû. Rewşa berxwedana sohrku renqê xwe ji xwîna sehidan digirt, afîrbû. Hemû pilanîn bêbextî ku tevlî dijim danibû, puç derketin. Lew mirinê de jîyan hatibû biling-kîrin. Xwîna sohr a sehidîn xwe li erdê dirêjkiribûn, çekênu ku ketibûn ser bejnîn bêcan û awirên gundiyan yén mîna hustîrî, mina tîrekê laşê wî de dihatin cîkardan û dawîya xwe tanp pêsiyâ çavên xwe; mirineke gemar!''

Belê, rîk ji bo bêbextiyê hatibû gotin. Ü gelê me, di şerîne rizgariya netewî de bin ala azadiyê ku PKK vekirbû û dîda pêldan, talîya şerêkê li hemberê dijmin, roja 9'ê Adarê 1985'an, 8 endamên xwe yén lija û servanen xwe yén hogir şehîd dabû. Bivê bûyerê xekekeka berxwedanê a nûh tevli berxwedanê mehêna Adarê yén mezin, di dîroka Kurdistanê de, dibû û rûpeleka nûh a berxwedanê, roja 9'ê Adarê 1985'an vebibû.

Daku em dewlemendiyen giranbûha yén vê berxwedana birûmet biparêzîn, wanen jîyan û zînde bîhîlin û bîghîne jîyaneke azad û serbixe, bi zanatiya ku em dizanîn ev berxwedanîngîra serhîldanê dike û bi girêdana bi bîranîna şehîdan, emê bi bawerîyeke mezinîn û bîbirîyareke xurtit bitêkoşîn û xwe li dora têkoşînê bijdînîn.

Hun bi rihetî razîn rîhevînalî... Em rîhevînalî We, ku sundxwarine li se réya ku We bi xwîna xwe sohrkîriye pêşve herin, serê xwe li her bîranîna We ditawênnî û dibêjin ku; gelê me iroy, di têkoşîna serxwêbûn û azadîyî de a bin pêşengîya PKK de, ku We ji bo wê têkoşîn da, daku pêşvetir here û We canê xwe bo wê fêdakir, daku jîyan bîmîne, bi çeka Enîyê (ERNK) ku We bangdana wê sehnekir, xurttit ditêkoşîn û gîhaye ERNK xwe; ev têkoşîn gav bi gav komara Tîrk a faşstî ber hîlwestandin û mirinê ve nêzik dike.

Belê rîhevînalî! Em kovanî kur, eşâ mezin dilê xwe de sehdikin, ji ber hundakirina We. Lî tucaran emê serê xwe naçemînîn û şîna We nagrin. Li berjaya vê, bi gîra ku me We hundakirîye û bo girêdana bi bîranîna We, ku tenê bi di şoreşê de pêkanîna serfîraziyê ev bi derfete, bi ve zanatîye, li dijî métîngîriye û her babêt welatfiroşiyê û bêbextiyê, dijwartîr emê şerbîkîn û bêgotin emê di şoreşê de serfîraziyê pêkbênen...

'Yen mirin di şer de mirin
Pêşîra rojê de çan
Dema me tune ye
em şîna wan bigrin
Eriş heye ériş
Ériş ber rojê yet!
Emê rojê dabigrin
Vegirtina rojê néze"

Êvar bû, reşêvar bû

Taya serê dijminê xedar bû

Tariya çavê koledar bû

Li çar hîlîn xopana wêranmayî

Kertal bi kertal vemalya bû

Li ser qotê ciyayên Kurdistanê şewiti
Bahozek gurrr...

Bi berxwedanek sorrr... re rabû

Livbaziya havîna dijwar bû

Heyf bû, tolhildan bû

Sîtema koletiya reş

Ku sedan salan di singê mîrân de

Kitran bi kitran veda bû

Mestî jê wergerya bû

...

Êvar bû, reşêvar bû

Xwiraniya armancê neyar

Wî çavşorê har bû

Lus xîlîşîya métîngîkar bû

Li hemû kuçêñ doryanen jîyanê

Giran, giran vemalya bû

Pêlek bawerîya jîyana zor rabû

Livbaziya havîna dijwar bû

Heyf bû, tolhildan bû

Şermozariya bindestiya stuxwar

Ku sedan salan seri pê li serîyan geriya bû

Di cergê xort û keçen mehrebanî

Qehremanî pê meya bû

Ma xezeb bariya bû

...

Kuştina gelê Ermenî

Di hêjmara çûyî de min qeftek hozanên Bayê Kurdo bo xwendevanen cîvandîn û di guldana welati Berxwedan de dan ronahiyê. Ên nola Bayê Kurdo li Kurdistanê û ji Kurdistanê gelekin. Evênu ku xebata xwe bêdeng û bêreqûpeq di warê hişyarkirina gel û parastina mafê mirovan de dikin.

Dihonî nameyeka Dr. Goran, bi réya hozanvanê dilgerm Cotkar giha min. Di

Cankurd

nameyâ Dr. Goran de gotareka wi a teze, ji sê rûpelan heye, bi navê "Kuştina gelê Ermenî", ku di 16. 7. 1987'ê bo Radiotelefona bajarê Kiel hînartîye. Têde li ser derewen dewleta Tirk, di dema niha de û li ser Parlamentoya Europî axaftiye. Hêviya min ewe, ku ev nameyâ, pişti min ew ji Almanî wergirt, bigîhe xwendavanen Berxwedan'ê.

Dr. Goran Dibêje:

Li bajarê Strassburgê PA (Europaparlament-EP) di hezirana 1987'an de, bi şewîki mîrkari (resmî) kuştina milionek mirovîn Ermenî, sala 1915'ê li Tirkîyê de bernaskirin. Béguman ev gaveka berçavê, ku mehfîkirina gelê Ermenî cara yekemîn, ji aliye melbendike (Institusiyon) navnetewi de bête bernaskirin. Heya niha tu sazمانەn dewleti ên welatê Europî ev kuştina bi şewîki mîrkari dîyar nekîri ye. Lî ne tenê ev, belê hin pirtir, hemû sazma-nen Europî ên demokratik li rex sazmana Tirkî radîwestin û piştigirtiya ve bi hemû hêzén xwe dikin. PA di wê bir úbawreyî de ye, ku sazmana Tirkî a iroj, di ber wê kuştina ku di dema İmparatorîya Osmani de bûye, nayê berpîrsîyar kirin û bi ser de jî dibêje ku ji vê bernaskirina bûyeren dîrokî, nola mahfîkirina gel, ci daxwazén ramyari (siyasi) an mafdarî (huquqî) ji sazmana Tirkî a iroj nayin xwestin.

PA bi vê daxuyana xwe ber-naskirina xwe ji kuştina gelê Ermenî re bêbiha dihêle. Ma çi wada vê bernaskirinê heye, gava kesek di ber de nayê ber-pîrsîyarkirin? Ev tu caran ji gelê Ermenî re tişteki nine, gava en kuştîwar neyin bin-maf û ber sükî kirin û gava zerara gelê Ermenî ji wi re venegere.

Weke em niha dibêjin, sazma-nâ Tirkî a niha di ber kuştina gelên Ermenî, Kurd, Romî û ên din de berpîrsîyare:

Sazma-nâ Tirkî derewan dike, ku bi carekî gelê Ermenî hatîye kuştîn. Berî vê parlementiyaren Tirkî di civineka "Presse" de guftegotina "li ser mahfîkirina gelê Ermenî" bi hêz û ber rexnê, bi derewan ku eve li ser hingehêka dîrokî a sextekîrî péda bûye.

Tirkîye inkar dike, ku Ermenî li wela-tê Tirkan hebûn. Em dibînin, ku Tirk iroj hebûna 15 milion Kurd inkar dike. Ev ji diyârdike, ku kuştina gelê Ermenî li gor pilanakî û daxwazaka xuya hatîye derbaskirin. Sazma-nâ Tirkî wê tu caran hebûn û kuştina Ermenîyan û Kurdan rast nebîne, an ji gelekî din li vî welati ji Tirkan pêve hebû.

Sazma-nâ Tirkî dibêje, ku çanda gelên kevnare, nola Huriya, Hîttan, Ermenîyan û ên din, ên vi-wela-tî bûn, welatî ku iroj bi navê Tirkîye yê, ewan Tirk bûn. Cunta Tirkî leşkerî dibêje, ku herdemê

Tirk li vî welati bûn. Rastiyen dîrokî ên béguman, ên ku van derewen rût dikin, tu caran li dibistan û zanîngehênil bilind weke dirokeka rastin nayen berxwendinê.

Kê bi rastî gelê Ermenî kuşt?

Kuştîwarên wan "Tirkén Ciwan" bûn. Komara teze, sazma-nâ Tirkâ netewi a niha, ji aliya "Tirkén Ciwan" ve, di bin serokatiya M. Kemal Paşa de hatîye avakirin.

Ideolojiya sazma-nâ Tirk a niha, bi teví ü hemî a kema-liste. Yanê pan-tûran, pan-turk û diktator. Sazma-nâ Tirk a niha ji sazma-neka "Tirkén Ciwan" pêve de tişteki din e, gava mirov tişteki û di bêje.

Ev rastîli li ba PA xweş diyarın.

Li ser vê bingeha rast mirov dikare bêje, ku PA kuştina gelê Ermenî rast da bernaskirin, lê nextwest ku kuştîwar berpîrsîyar bike.

Sazma-nâ Tirk a niha bi teví di ber kuştina gelê Ermenî de berpîrsîyare. Di navê Evren, M. Kemal û "Tirkén Ciwan" de piçütirîn ferq nîne.

Di dema ku PA kuştina gelê Ermenî da bernaskirin, li ber qavêx xwe nedît, ku pişti avakirina Tirkîya nûn, bi kîmîtin 3 milion mirov, ji wan nekîmi 2 milionan Kurd, di serhilatîn Kurdî de 1925, 29 û 38'ân hatîye kuştîn. (Nehrî, Jawahr, Weltgeschichte Progress-Verlag Johann Fladung Duesseldorf 1957).

Ey 3 milion bi rengeki hovtîrîm û pistirîn, ji aliye M. Kemal de hatîye kuştîn. Hema bi sedhezaran zaro, jîn û pire mirovin Kurd û bêçek li gelîyekî Dersimî bi benzînê hatîye agîrîkirin. Ev béguman ji Kemal Paşa re weke karekî gehremani hatîye diyar kirin.

Tişteki ecêbe, ku PA kuştina 3 milion mirov hema ne anî ser ziman an ji kuştina hinde gelan nayê Jimartîn? Çawa wiyo bi hesanî serekî sazma-nâ Tirkî M. Kemal hate bê sükî kirin? Bila jî wi pişti avakirina sazمانî 3 milion mirov kuştibe?

Cunta Tirkî ku irojî teviya hovtire, wê tu caran neye bersûc û bergunê Kirin, heke disa zordarî, laşwîrani û ka-rêndî sadistî ji li Tirkîye nema bén vesartîn.

Sale bêtirî 10.000 Romî bi réya terrorra Tirkî koç dikin û wenda dibin. Ez dibînin, ku terrorra Tirkî li ba PA nase.

Gava PA dibêje, eve parlementoyekî demokratike û ewê

xwe bo mafê morovî mijûl-bike, wê pêwîstbe, bê cudayî, hemî gelkuştîn û karên hov ji aliye kê du bibin bila bin, bê cudayî di nava en kuştî de, ku maşdiyarkirina PA bî va şê-weyî ba:

1- Sazma-nâ Tirk a niha ber-gunehê kuştina gelên Ermenî, Kurdi û Romî ye pêwîste ku Tirkîya bo kuştîya zerar û ziyanê bide, nola ku Almanîya bo cihuwan ku hatîye kuştîn zerarê dide.

2- Divê Tirkîya serxwê-bûna kulturi a gelên bindest li Tirkîyê (Kurd, Ermenî û hinde din) be cember û bend bide wan. Disa giringe, ku cunta leşkerîya Tirk, dev ji tirkîmînî zarowen Kurd û Ermenî û en komên din berde. Van gelana, divê pîsmaşya çan-dêr xwe -jî cil, huner, çîrok û ûhw - biparêzin.

3- Divê cunta Tirkî derewan eşkere berde, ku ew çandên gelîn û adet û serboşen xwe - sema, stran û en din - bikin, ku ewan kanibîna naşîya xwe biparêzin, bîyî ku bêz zorkirin, ku ewan dijîyana xwe, xwe nola Tirkîn serbilind nas bikin. Van gelana, divê pîsmaşya çan-dêr xwe -jî cil, huner, çîrok û ûhw - biparêzin.

Ü dema we xweş bîmîne, heya careka din...

rokên Tirkî diyar dike, Divê di nava axafgehîn Europa de û li Tirkîyê bête belavkirin, ku xwendiyen van çandan gelên dinin, ne Tirkîn.

4- Divê nivisarên dibista-nan û zanîngehan jî van derewan bén paqîjkirin.

5- Divê Tirkîya dev ji van hovitîyî, leşwîrankirinê û terrorra dij mirovan berde, wan mirovîn kû nikarin derewan bikin û bêjîn ku ewan Tirkîn serbilindin.

6- Pêketiyen olên din, en ne müsilman (Fille, Zerdeşî) azabin di warê olên xwe de. Tirkî de warîş pêxîber Mu-hemedîn û ne mafî wan heye ku olên din bidin bin zorê.

Goran Tirmeh 1987

DAYIKA MİN

*Min dayika xwe hildaye ser
pişta xwe
Li cihanê digerim,
Günd bî gund
Şar bî sar...*

*Ta ku dermanekî bibinim
Jana dilê diya xwe vemirinim
Diya min Kurdistan!
Çav di zindan
ü şikeftan de kürbün
Di kar û barê axan de.
Hestîyên pişta dayikê zerbün
Tev hate xwar.
Kela Mêrdinê li ber gulan û
topan
Bû tarûmar...*

*Wela-tê min Kurdistan!
Dayika derdên giran!
Li Paris û London dermanê
te nîne
Ji dest bêvacya lawan
Te girt wêran...*

*Dayika min!..
Hestîyên sêwîyan nagerinîn
ayêş gelan
Birçî û tazi
Têr nabin bi cîvîn parsekan
Derdên mezîn cênabin
bi nîviştan
Divê te disa li mal vegérinim
Nav qulik û baxan,
Nav genîmîn destan.
Bidim te, bi desten xwe
ava kaniyan.*

*Wê bike guv-guv bayê sirtan
Wê hilkişe ji newalan
mij û dûman
Wê bête guhêne te dengê
şalûl û şivanan
Lawjanê zarokên dibistan
Wê bîcîvin li hawîr te,
mêrxas û pêşmergan
Weke pîling û şeran
Dermanekî ji te re bibin
Weke çawa pêşmergeyên
Kuba û Vietnam
Ji dayikên xwe re ditin
Çare û derman...*

*Erê dayik!..
Li Paris û London dermanê
belengazan nine.*

*Li Hezexê Nevala Hespistê,
li Gercewsê Çiyayê Meval û
li Şemzinan Çiyayê Balkaya
di destê pêşmergên ARGK de ne*

BERXWEDAN

HER TİŞT Jİ BO ENİYA RİZGARİYA NETEWA KURDISTAN

MÊTINGER NIKARIN TEKEVİN GELEK DERDORAN

ENCAMA ŞERÊ MEHEKÊ DE DİJİMİN LÍ HER ENİYÊ BİNKEFTİBÜ

Hilpişkîna sala 1987'an, ku bîn dûruşma RİZGARKIRINA BIREKÎ AZAD JÍ XAKA NİŞTIMAN hat destpêkirin, li hemû eniyen şer, bi pêşvebirina ser bîch têtin. Pir eşkere tê ditin ku, rizgarkirina bireki azad ji xuka niştiman ne du-

Hilgavtinîn tunde ku mehîn bîharâ de û bi taybetî mehîn havînî de pêkhatin, derxistin holê, ku ev dûruşme rast û rojenine. Bilînbûna şerî me é rizgariya netewî bi vi awahî, wê di dîroka gelê me de bi tîpén zérîn li pînusê keve û giringe ev pêşketin, nepiçük bêtin ditin. Jí bona ku mêtîngerên Tirk vê gava dîrokî a gelê me bîfetîşenîn, bêhtiri 10 hezar kes ji komên taybetî, 25 hezar ji parêzkarén gund û 200 hezar serbazen xwe li êrdimén Botan û Mêrdinê omkîri. Armanca dijimin eve ku, bîkarihe birawestene, ku ev derdor rastî Tevgereka Medîa a nûh nebin û jî vir ev tevger xwe belayı tevayî Kurdistane neke, ku di dîrok de ev derdor Tevgereka Medîa jîyane. Lî pêşketinê ku di van 5 mehîn dawiyê de têr jiyankirin, bi xwe re bêhtî xwedîfrakirina Tevgereka Medîa a nûh anîn. Gava bi vi awahî leyistokên dijimin hatin pûçkirin, êrdi-

mén Botan û Mêrdinê ji bûn êrdimén yekemin bo şerî rizgariya gelê Kurdistan. Niha li van erdiman, bîrojî mêtîngerî û din nikarin têkevin hinde derdoran.

Ev pêşketinê ku şerî me bilind, dîlî me şâ dikin, bi maflî me li dora dûruşma, "Hertiş jî bona rizgariya Kurdistan û

bireka azad ji aya niştiman" dicevînîn. Rojbîroj nasîna şer û tecruben pêşmergen ARGK zêdedibe. Şerîn ku çend rojan didominde, dikarin xwe bi mérخasî rabigrinûbera dijimin bidin. Ev rûdan rojbîroj me nêzîki bireki azad ji

tir radibe şer. Rûdan û pêşketinîn vê taliyê, delîlî vê yekîne û eskere ne. Li kîleka bi sedan azadiwaz, gelek keç û xorî seri dan ARGK bo ketina NAV refîn têkoşîne. Hêzên ARGK di hemû geran de, ku bi dijimin re kirin, biserkerin. Li her derdorî gelek parêzkarén gundan hatin kuştin, gelek xwe bidestdan an ji revîn. Hîmekî hêşkerkirin, ku dewlet nikare wan biparêze û çeken ji dijimin girtibûn li wan vegerandin. Xusarên dirawî ûn dijimin, ku taliya hîvbaşîyen hîfarandinê digire, ûn nema dikarin bîn hêjmartin.

Ev bûyer gişt berçav dikin, ku bidestanîna armaneën me di vê dema nûh de, gelek nêzîkbûye.

Parêzkarén gundan ketine nav keliya mirina xwe AN XWE BİDESTDAN AN MİRİN... TU RÉKÎ DİN TUNE YE

Taliya kiryarîn ku li gund û bajaren mina Pınarcık, Yuvalı, Peçenek, Güzeltepe, Pülümür, Xani, Şemzinan (Şem-

dora wê bi Çiyayê Balkaya zivirandîye û tîxubîn Kurdistan. Başur pektene, yekîtiyi ji ên ARGK ji 100 kesa xwe bîcîhîkîriye. Mêtîngerên ku pêhesteyî yekîtiyi ARGK xwe li vir bîcîhîkîriye, hemû hêzên xwe paşve kîşandin. Niha pêşnergân ARGK Çiyayê Balkaya kirine bin hîkmî xwe. Xebatêne xwê û şoreşgerî li vê derdorî rojbîroj xurî dorfîrhdikin.

Piştî ku rojnamen mêtîngeran bi vê rûdanê hesîyan, Dûmahiç rüpel 23'an de

HÊZÎN TAYBETÎ Û YEKÎTİYÊN ARTÊŞE KETİNE NAVA TÎRSË

Li kîleka êrisen li ser bajaren û derbîn li parêzkarén gundan têr xistin, lêdanen mezin li hêzên taybetî yekîtiyê artesha mêtînger jî hatin xistin. Dorfîrehbûna şerî me é rizgariya netewî, beren nûh û şer jî bi xwe re vedike. Li her eniya cengê, şerîn giran ku bi rojan didomin di navbera hêzên ARGK û ên dijimin derdekevin.

Li êrdimén mina Botan, Mêrdin û Sêrtê, ku bi dehhezaran hêzên taybetî û hilbijartî

hatine bîcîhîkîrin, herrojê ser derdekeve û pêşmergen me rastî hêzên dijimin bidin. Ê din şer li van derdoran nemâ diraweste. Tê ditin ku, hêzên mêtîngeran bi tu awahî û din nikarin xwe nêzîki derdorîn asê, çiyagirî û bîdîhîlîwîyân bikin. Bêhtî di xalîn stratejik û li cihen nêzîki gundan de mêtînger xwe bîcîhîkîre û dixwazin xebatêne şoreşgerî bi vê nolê birawestenin û pêveniyen pêşmergan bi gel re Dûmahiç rüpel 24'an de

BOTAN: Çiyayê Balkaya ketin bin hîkmî pêşmergan. Èris cû ser Qîlaba. Li Şemzinan, Qîlaba, Çalê, Dihê, Şîrnek û Xîzîrikê bi dehan welatperwer tevî refen ARGK bûn. Hêjmara kuştyen çetên mîlis, komên taybetî û leşkeran li Şemzinan, Şîrnek, Dihê, Qîlaba û Xîzîrikê giha 50 kesa.

DÉRSİM: Èris cûn ser Dêrsim, Xozat û Depê. Li gelek êrdiman şantiye hatin vegirtin. Dijimin xusarên diravi ûn gîran girt. Xusarên dijimin ji mîlyonek derbasbû. Lîvbaşîyan de 3 welatfiroş û 10 serbaz hatin kuştin.

MÊRDÎN: Yekîtiyê arteşa mêtînger nekarin têkevin Nevala Hespistê û Çiyayê Meval. Bêhtîri 50 bêbext û 10 endamên komên taybetî û serbaz hatin kuştin. Xusarên li şantiyan, ku mekîne hatin şewitandin, giha 10 mîlyon Lîrén Tirk. Bêhtîri 100 tékoşerên nûh xwe gîhandin ARGK.

SERHED: Cîvînên lî gundan bi tundeyî didomin. Têkilbûna nav refen ARGK zêdedû. Èris cû ser Cîlavuzê. Propaxendên dorfireh li çar hêlan tê Kîrin.

ÇOLIK: Èrisen li diji karakolan berdewamdi. Bêbexten hêvrezbatkar ketin nava tîrs û xofê. Bêhtîri 150 xayin ji êrdimê revin. Hêjmareka bîlind ji xwe da dest hêzên ARGK.

VEGIRTINA BAJARAN DORFIREH BÙ

Èris cûn ser bajaren Dêrsim, Depê, Qîlaba, Cîlavuz û Xozatê

Serî me û gelî ku ji gundan her bi bajaren vê pêşdekeve, giha koçbereka takâtîka pêwîst. Pêşmergen ARGK ku li êrdimén çiylager şerekî tunde li dijî hêzên arteşa mêtînger, kontrayan û çetên mîlis birêvedibin, destpêkirin ku li navendên bajaran ji li mêtîngeran faşît bixin, ku li wir bîhimîn.

Weke têtin zanîn, şer heyâniha bi şewen kemînan, êrisan hîw, li derdorî çiylager û li gundan nêzîki van derdoran dihat pêşvebirin. Bi destpêka hilgavtuna havîna sala 1987'ê pêde, ARGK ku xwe gîhand hîmeka giring, li navendên bajaran ji èris bire ser hêzên mêtînger. Navendên bajaran ew cihin ku, mêtîngeriya biyani li van deran xurttirine. Ji xwe, mêtîngeriya biyani pêşîli bajaran û derdoran deşî pêşvedice. Bîlî ve ji bajar.

Parêzkarén gundan ketine nav keliya mirina xwe AN XWE BİDESTDAN AN MİRİN... TU RÉKÎ DİN TUNE YE

dînlî, Dihê (Êrûh) û hîw, pêkhatin, avahîya çetên mîlis ku bi navê parêzkarén gund hâtibû rékxistinkirin, bi tevî iflasîk. Bi hîvbaşîyen ku vê taliyê de duhev têr bikarain, jêmîyên parêzkarén gund yeko yekî têr paqîkirin. Avahîya çetên mîlis, ku mêtîngeran faşîst bi hîvîyen mezin birêxistibûn, behna xwe a dawî dide û dimre.

Parêzkarén gundan ku li pêşberê pêşveçûna şerî rizgariya netewî diwarên pêwîst avakîribûn, û din tê belavkirin. Percîqandina vê avahîye jî, tê mana pûçkirina konevaniya "Kurdan bi Kurdan qırkıren."

Dijimin, niha destpêkirine ku li kîleka mehatiya ku dide 25 hezar parêzkarén gund, ji bo kuştina her şoresgerekî ji diyariyan bide. Bo kuştina her

navendên idarî, konevani, a bori û leşkerine bo mêtîngeran. Mirov dikare bêje, ku hima mêtîngeran a bingehîn xwe li van deran berhevkiyire. Jî ber vê yekê, heyâ li bajaran lêdânen mozin li mêtîngeran neyin xistin, nederfete ku bi hesanî em şerî xwe ber sişirazye ve bibin. Têkoşîneka ku tenê li çiyê tê dayin, heyâ ku jiyanâ xwe berdewam bike, li nikaré serfîzirî bi destbêne.

Bi bidestanîna serxwebûn vî azadiyê li welatê me, em dixwazin vî şeri bibin seri. Lewma em necarîn, ku em şerî xwe gavbigav herroj dorfireh bîkun li wan cihan, ku dijimin bawerdike zexme, li dijimin bixin. Ev herwusa zagonêka şeri ye ji. Heke em bîxwazin di vî şeri de biserkevin, hewceye em vê zagonê bikarbînîn û bi awakî dijwar pêşwîbîbin.

Şerî me é rizgariya netewî ku li derdoren gund û çiylager bi pozberîn sext idome, bi gelek rengan rêzîn mêtînger Dûmahiç rüpel 23'an de

soreşgerekî, duxuyankirin ku wê mîlyonek Lîrén Tirk bîdin. Nexasim dijîm van diyariyan, niha dije hinde kesen ku şoresgerek kuştîn an girtibin. Ev yek jî, devê gelek bêbext û welatfiroş avşîl kiriye. Gelek ceşen çavşor û devbîgiliz, li gelek deran derdikevîn nêçîra şoresgerek. Bin hoyan de, pêşmergen me necar man ku, bêman êrisen van bextreşan bikin. Bêbextiya hundurî biperçiqenin. Ev birîna dîrokî, nikare bi melhemê bî rihekîrin. Giringe jî ra bêbirin û avetiñ.

Nêrinê xelet ên di vê barê de, di demen derbasbû de, birin kurtir kiribûn û li gelek deran rewşeka bi xeter derketibû holê. Lewma di vê dema nûh de, wê ew xeleti Dûmahiç rüpel 23'an de